

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

8 mei 2002

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

DECREET WATER BESTEMD VOOR MENSELIJKE AANWENDING

DECREET INSTEMMING OVEREENKOMSTEN BLEU EN CUBA, MEXICO EN EL SALVADOR INZAKE DE WEDERZIJDSE BEVORDERING EN BESCHERMING VAN INVESTERINGEN

DECREET GOEDKEURING SAMENWERKINGSAKKOORD INVOERING VAN EEN VERMINDERING VAN DE BELASTING OP DE INVERKEERSSTELLING (BIV)

DECREET WIJZIGING WETBOEK VAN DE MET DE INKOMSTENBELASTINGEN GELIJKGESTELDE BELASTINGEN

DECREET WIJZIGING DECRETEN RADIO-OMROEP EN DE TELEVISIE

RESOLUTIE MAATREGELEN TEGEN ILLEGALE HOUTKAP

RESOLUTIE INVOERING VAN EEN HANDVEST VAN DE WERKZOEKENDE

RESOLUTIE AANBEVELINGEN INZAKE HET ONTWERP VAN MOBILITEITSPLAN

Inhoud

Nr. 48

Woensdag 8 mei 2002
Morgenvergadering

Berichten van verhindering	1
Begrotingen	
Indiening en verwijzing	1
Begrotingsstuk	
Indiening en verwijzing	1
Ontwerpen van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van decreet	
Indiening en verwijzing	2
Voorstel van resolutie	
Indiening en verwijzing	2
Verslag van het Rekenhof	
Indiening en verwijzing	3
Handleiding bij de deontologische code	
Indiening en verwijzing	3
Advies van de Vlaamse havencommissie	
Indiening en verwijzing	3
Advies van het Kinderrechtencommissariaat	
Indiening en verwijzing	3
Tekst aangenomen door de commissie	
Indiening en verwijzing	3
Verslagen	
Indiening	4
Met redenen omklede moties	
Indiening	5
Voorontwerpen van decreet	
Indiening	7
Mededeling van de Vlaamse regering	
Indiening	8
Mededeling van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	
Indiening	8

Mededelingen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	
Indiening	8
Mededeling van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad)	
Indiening	9
Moties van gemeenten	
Indiening	9
Arresten van het Arbitragehof	
Indiening	9
Kennisgevingen van het Arbitragehof	
Indiening	10
Ontwerp van decreet betreffende water bestemd voor menselijke aanwending – 1045 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 5	
Algemene bespreking	10
Sprekers : de heren Erik Matthijs en Carl Decaluwe, mevrouw Dominique Guns, mevrouw Marleen Van den Eynde, de heer Jacques Timmermans, mevrouw Isabel Vertriest en minister Vera Dua	
Artikelsgewijze bespreking	19
Ontwerp van decreet houdende instemming met :	
1° de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Cuba inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, onder- tekend in Brussel op 19 mei 1998 ;	
2° de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Verenigde Mexi- caanse Staten inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, onderte- kend in Mexico op 27 augustus 1998 ;	
3° de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek El Salvador inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 12 oktober 1999	
– 1051 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	34
Sprekers : de heren Jacques Laverge, verslaggever, Miel Verrijken, André Moreau en André Denys en minister Paul Van Grembergen	
Artikelsgewijze bespreking	39
Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de invoering van een vermindering van de belasting op de inverkeersstelling (BIV) op grond van de emissienorm van de motor (zoals bepaald in de Richtlijn 98/69/EG van 13 oktober 1998) of de aard van de aan- drijvingsbrandstof, met inachtneming van de fiscale neutraliteit en ter voorkoming van de concu- rentie tussen de Gewesten op het vlak van de inschrijving van de voertuigen	
– 1167 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	40
Spreker : de heer Felix Strackx	
Artikelsgewijze bespreking	42
Ontwerp van decreet tot wijziging van de artikelen 98 en 100 van het Wetboek van de met de in- komstenbelastingen gelijkgestelde belastingen	
– 1168 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 4	
Algemene bespreking	42
Spreker : de heer André Denys	
Artikelsgewijze bespreking	43

Voorstel van decreet van de heren Francis Vermeiren, Dany Vandenbossche, Jo Vermeulen, mevrouw Margriet Hermans en de heer Marino Keulen houdende wijziging van artikel 116octies decies van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995	
– 1071 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	44
Artikelsgewijze bespreking	44
Voorstel van resolutie van mevrouw Isabel Vertriest en de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobback en Jos Bex betreffende maatregelen tegen illegale houtkap	
– 782 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3	
Bespreking	45
Sprekers : mevrouw Isabel Vertriest, de heren André Denys en André Moreau	
Voorstel van resolutie van mevrouw Veerle Declercq en de heren Jos Stassen, Jan Laurys, Jacques Laverge, Robert Voorhamme en André-Emiel Bogaert betreffende de invoering van een Handvest van de Werkzoekende	
– 975 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3	
Bespreking	47
Spreker : de heer Jos Stassen	
Voorstel van resolutie van de heren Robert Voorhamme, André Denys, Johan Malcorps en Jos Bex betreffende aanbevelingen inzake het ontwerp van Mobiliteitsplan	
– 1040 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	49
Sprekers : de heren André Denys, Carl Decaluwe, Johan Malcorps, Robert Voorhamme, André Moreau en Kris Van Dijck en minister Steve Stevaert	
Regeling van de werkzaamheden	69

VOORZITTER : De heer André Denys, onder-voorzitter

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 10.08 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Herman De Reuse, Jan Laurys, Johan Sauwens, Johan Weyts : gezondheidsredenen ;

Wilfried Aers, Hilde De Lobel, Pieter Huybrechts, Trees Merckx-Van Goey, Didier Ramoudt, Mark Van der Poorten, Jan Van Duppen, Christian Verougstraete : buitenslands ;

Jozef Browaets : ambtsverplichtingen ;

Patricia Ceysens, Veerle Declercq : familieverplichtingen.

BEGROTINGEN**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
  - 18-A (2001-2002) – Nr. 1.
 Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.
- Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
  - 19-B (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

- Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002
  - 19-C (2001-2002) – Nr. 1.
 Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting en alle terzake bevoegde commissies.

BEGROTINGSSTUK**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende begrotingsstuk werd ingediend :

- Algemene toelichting bij de aanpassing van de middelenbegroting en de tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002 (A : Algemene toelichting, B : Meerjarenbegroting 2002-2005, C : Toelichting per programma)
  - 17 (2001-2002) – Nr. 1.
 Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting en alle terzake bevoegde commissies.

ONTWERPEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de invoering van een vermindering van de belasting op de inverkeersstelling (BIV) op grond van de emissienorm van de motor (zoals bepaald in de Richtlijn 98/69/EG van 13 oktober 1998) of de aard van de aandrijvingsbrandstof,

Voorzitter

met inachtneming van de fiscale neutraliteit en ter voorkoming van de concurrentie tussen de Gewesten op het vlak van de inschrijving van de voertuigen

– 1167 (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

- Ontwerp van decreet tot wijziging van de artikelen 98 en 100 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen – 1168 (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

- Ontwerp van decreet houdende de algemeen verbindend verklaring van akkoorden tussen werknemers- en werkgeversorganisatie betreffende gemeenschaps- en gewestaangelegenheden

– 1172 (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme.

- Ontwerp van decreet houdende de oprichting van de v.z.w. ESF-Agentschap

– 1173 (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme.

- Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2002

– 1177 (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting en alle terzake bevoegde commissies.

VOORSTELLEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heren Filip Dewinter, Jan Penris, Chris Verougstraete en mevrouw

Hilde De Lobel houdende de inrichting van een Vlaamse volksraadpleging

– 1176 (2001-2002) – Nr. 1

Verwezen naar de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken

- Voorstel van decreet van de heren Gilbert Van Baelen, Cis Schepens, Dany Vandenbossche, Dirk Holemans en Dirk De Cock houdende wijziging van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van het administratief toezicht op de provincies in het Vlaamse Gewest

– 1187 (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid.

- Voorstel van decreet van de heren Gilbert Van Baelen, Cis Schepens, Dany Vandenbossche, Dirk Holemans en Dirk De Cock houdende wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten

– 1188 (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende voorstel van resolutie werd ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heren Jos De Meyer, Jef Van Looy, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever en de heren Gerald Kindermans en Jan Laurys betreffende de behandeling van de bezwaren nutriëntenhalte

– 1186 (2001-2002) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.

VERSLAG VAN HET REKENHOF

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende verslag van het Rekenhof werd ingediend :

- Verslag van het Rekenhof over de financiële stromen van het Vlaams Gewest naar de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen
  - 37-B (2001-2002) – Nr. 1.
 Verwezen naar de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie.

decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, van het bosdecreet van 13 juni 1990, van het decreet van 16 april 1996 houdende bescherming van landschappen, van het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij, van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van wet zoals aangevuld door de wet van 11 augustus 1978 houdende bijzondere bepalingen eigen aan het Vlaamse Gewest, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen

- 967 (2001-2002) – Nr. 4.

Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.

HANDLEIDING BIJ DE DEONTOLOGISCHE CODE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende handleiding bij de Deontologische Code werd ingediend :

- Handleiding bij de Deontologische Code van de Vlaamse volksvertegenwoordigers inzake dienstverlening aan de bevolking, ontwerp tekst voorgesteld door de heer Norbert De Batselier, mevrouw Mieke Van Hecke, de heer Marino Keulen, mevrouw Ria Van Den Heuvel en de heer Jan Loones
  - 8 (2001-2002) – Nr. 1.
 Verwezen naar de Commissie voor Reglement en Samenwerking.

ADVIES VAN HET KINDERRECHTENCOMMISSARIAAT

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgend advies van het Kinderrechtencommissariaat werd ingediend :

- Advies van het Kinderrechtencommissariaat over het ontwerp van decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I
  - 1143 (2001-2002) – Nr. 2.
 Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.

ADVIES VAN DE VLAAMSE HAVENCOMMISSIE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgend advies van de Vlaamse Havencommissie werd ingediend :

- Advies van de Vlaamse Havencommissie over het voorstel van decreet van mevrouw Isabel Vertriest en de heren Jacky Maes, Patrick Lachaert en Jos Bex houdende wijziging van het

TEKST AANGENOMEN DOOR COMMISSIE

Indiening

De voorzitter : De volgende tekst aangenomen door de commissie werd ingediend :

- Tekst aangenomen door de commissie van het voorstel van resolutie van mevrouw Veerle Declercq en de heren Jos Stassen, Jan Laurys, Jacques Laverge, Robert Voorhamme en André-

Voorzitter

Emiel Bogaert betreffende de invoering van een Handvest van de Werkzoekende
– 975 (2001-2002) – Nr. 4.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Reglement en Samenwerking ingediend door mevrouw Trees Merckx-Van Goey over het voorstel van mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Luc Martens tot wijziging van artikel 73 van het Reglement van het Vlaams Parlement
– 273 (1999-2000) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen ingediend door de heer Jan Van Duppen over het voorstel van decreet van mevrouw Marijke Dillen en de heer Filip Dewinter houdende invoering van een geboortepremie
– 377 (1999-2000) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening ingediend door de heer Pieter Huybrechts over het voorstel van decreet van mevrouw Marijke Dillen en de heren Filip Dewinter, Frans Wymeersch en Jan Penris houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, tot invoering van een verjaringstermijn voor bouwdelicten
– 621 (2000-2001) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening ingediend door de heer Jacky Maes over het voorstel van resolutie van mevrouw Isabel Vertriest en de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobbacq en Jos Bex betreffende maatregelen tegen illegale houtkap
– 782 (2000-2001) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken ingediend door de heer Leo Peeters over het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de openbare instellingen en publiekrechtelijke verenigingen die van de Vlaamse Gemeenschap afhangen
– 969 (2001-2002) – Nr. 4.
- Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken ingediend door de heer Leo Peeters over het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de openbare instellingen en publiekrechtelijke verenigingen die van het Vlaamse Gewest afhangen
– 970 (2001-2002) – Nr. 4.
- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden ingediend door de heer Jacques Laverge over het ontwerp van decreet houdende instemming met : 1° de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Cuba inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 19 mei 1998 ; 2° de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Verenigde Mexicaanse Staten inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Mexico op 27 augustus 1998 ; 3° de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek El Salvador inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 12 oktober 1999
– 1051 (2001-2002) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport ingediend door de heer Frans De Cock over het voorstel van decreet van de heren Francis Vermeiren, Dany Vandenbossche en Jo Vermeulen, mevrouw Margriet Hermans en de heer Marino Keulen houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995
– 1071 (2001-2002) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand ingediend door mevrouw Brigitte Grouwels over de gedachtewisseling in het kader van de globale bespreking met de leden van de Vlaamse regering over hun beleid ten

Voorzitter

- aanzien van Brussel en de Vlaamse Rand, met de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking
– 1089 (2001-2002) – Nr. 1-G.
- Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand ingediend door mevrouw Brigitte Grouwels over de gedachtewisseling in het kader van de globale bespreking met de leden van de Vlaamse regering over hun beleid ten aanzien van Brussel en de Vlaamse Rand, met de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening
– 1089 (2001-2002) – Nr. 1-H.
  - Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting ingediend door de heer Lucien Suykens over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de invoering van een vermindering van de belasting op de inverkeersstelling (BIV) op grond van de emissienorm van de motor (zoals bepaald in de Richtlijn 98/69/EG van 13 oktober 1998) of de aard van de aandrijvingsbrandstof, met inachtneming van de fiscale neutraliteit en ter voorkoming van de concurrentie tussen de Gewesten op het vlak van de inschrijving van de voertuigen
– 1167 (2001-2002) – Nr. 2.
  - Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting ingediend door de heer Lucien Suykens over het ontwerp van decreet tot wijziging van de artikelen 98 en 100 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen
– 1168 (2001-2002) – Nr. 3.
  - Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden ingediend door de heer Stefaan Platteau over de hoorzitting met een Israëliische en een Palestijnse vertegenwoordigster van de Israëliisch-Palestijnse vrouwen vredesbeweging over de visie van de basisbeweging op de mogelijkheden om een duurzame vrede tot stand te brengen tussen Palestijnen en Israël's
– 1174 (2001-2002) – Nr. 1.
  - Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid ingediend door

mevrouw Veerle Heeren en de heer André Van Nieuwerkerke over het verzoekschrift betreffende de aanmoediging van werknemers in de privé-sector om naar het onderwijs over te stappen
– 1192 (2001-2002) – Nr. 1.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES**Indiening**

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

- Met redenen omklede motie van de heer Julien Librecht en mevrouw Marijke Dillen tot besluit van de op 25 april 2002 door de heer Julien Librecht in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het evaluatiebeleid van het departement Onderwijs in het algemeen en de geplande peilingproeven in het bijzonder
– 1163 (2001-2002) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Felix Strackx, Pieter Huybrechts en Wilfried Aers tot besluit van de op 25 april 2002 door de heer Kris Van Dijck in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de splitsing van de nationale sportteams en in het bijzonder van de Belgische tennisbeker-teams
– 1164 (2001-2002) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van mevrouw Margriet Hermans en de heren Marino Keulen, Jo Vermeulen en André Van Nieuwerkerke tot besluit van de op 25 april 2002 door de heer Kris Van Dijck in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de splitsing van de nationale sportteams en in het bijzonder van de Belgische tennisbeker-teams
– 1165 (2001-2002) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van mevrouw Brigitte Grouwels c.s. tot besluit van de op 25 april 2002 door mevrouw Brigitte Grouwels in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert

Voorzitter

Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de conferentie van Vlaamse mandatarissen uit de zes randgemeenten

– 1166 (2001-2002) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heren Kris Van Dijck, Jan Loones en Chris Vandenbroeke tot besluit van de op 25 april 2002 door de heer Kris Van Dijck in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de splitsing van de nationale sportteams en in het bijzonder van de Belgische tennisbeker-teams

– 1169 (2001-2002) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heren Etienne Van Vaerenbergh, Stefaan Platteau, Marcel Logist, Eloi Glorieux en André Moreau tot besluit van de op 25 april 2002 door mevrouw Brigitte Grouwels in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de conferentie van Vlaamse mandatarissen uit de zes randgemeenten

– 1170 (2001-2002) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heren Carl Decaluwe en Eric Van Rompuy tot besluit van de op 25 april 2002 door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de positie van de commissarissen van het Vlaams Commissariaat voor de Media na hun ondervraging door het gerecht

– 1171 (2001-2002) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heren Johan Sauwens, Frans De Cock, Peter De Ridder, Jos Stassen en mevrouw Margriet Hermans tot besluit van de op 25 april 2002 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de toekomst van de Vlaamse Wielerschool

– 1175 (2001-2002) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heren Jos De Meyer, Jef Van Looy, mevrouw Gisèle Gar-

deyn-Debever en de heren Gerald Kindermans en Jan Laurys tot besluit van de op 30 april 2002 door de heer Jos De Meyer in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, en tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over armoede in de land- en tuinbouw

– 1178 (2001-2002) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heren Jan Roegiers, Jacques Laverge, Jacky Maes en mevrouw Isabel Vertriest tot besluit van de op 30 april 2002 door de heer Jan Roegiers in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de houding van de Vlaamse regering ten aanzien van de Europese subsidies aan tabakstellers

– 1179 (2001-2002) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van mevrouw Isabel Vertriest en de heren André Denys, Jacky Maes en Jan Roegiers tot besluit van de op 30 april 2002 door de heer Jos De Meyer in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, en tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over armoede in de land- en tuinbouw

– 1180 (2001-2002) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heren Jos De Meyer, Luc Martens, Gilbert Vanleenhove en mevrouw Veerle Heeren tot besluit van de op 2 mei 2002 door de heer Chris Vandenbroeke in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het leerplichtonderwijs tot 18 jaar in het algemeen en het alternerend leren in het deeltijds beroepssecundair onderwijs in het bijzonder

– 1181 (2001-2002) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heren Chris Vandenbroeke, Kris Van Dijck en Jan Loones tot besluit van de op 2 mei 2002 door de heer Chris Vandenbroeke in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het leerplichtonderwijs tot 18 jaar in het algemeen en het alternerend leren in het deeltijds beroepssecundair onderwijs in het bijzonder

– 1182 (2001-2002) – Nr. 1.

Voorzitter

- Met redenen omklede motie van de heren Roland Van Goethem, Mathieu Boutsen en Jan Penris tot besluit van de op 2 mei 2002 door de heer Roland Van Goethem in commissie gehouden interpellatie tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de werkloosheid bij allochtonen
– 1183 (2001-2002) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Sonja Becq en mevrouw Ingrid van Kessel tot besluit van de op 2 mei 2002 door de heren Filip Dewinter en André Denys in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, respectievelijk over de eventuele oprichting van een televisiezender voor allochtonen en over het voorstel om een eigen televisiezender voor allochtonen op te starten
– 1184 (2001-2002) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Filip Dewinter, Felix Strackx en mevrouw Niki De Gryze tot besluit van de op 2 mei 2002 door de heren Filip Dewinter en André Denys in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, respectievelijk over de eventuele oprichting van een televisiezender voor allochtonen en over het voorstel om een eigen televisiezender voor allochtonen op te starten
– 1185 (2001-2002) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Dirk De Cock, Frans Ramon, Lucien Suykens en Gilbert Van Baelen tot besluit van de op 2 mei 2002 door de heer Chris Vandenbroeke in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het leerplichtonderwijs tot 18 jaar in het algemeen en het alternerend leren in het deeltijds beroepssecundair onderwijs in het bijzonder
– 1189 (2001-2002) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van mevrouw Ann De Martelaer en de heren Koen Helsen, Jan Van Duppen en Jan Roegiers tot besluit van de op 2 mei 2002 door mevrouw Sonja Becq in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over inspraak en participatie van personen met een handicap en hun organisaties inzake het voor hen gevoerde beleid
– 1190 (2001-2002) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van mevrouw Sonja Becq, mevrouw Ingrid van Kessel en mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot besluit van de op 2 mei 2002 door mevrouw Sonja Becq in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over inspraak en participatie van personen met een handicap en hun organisaties inzake het voor hen gevoerde beleid
– 1191 (2001-2002) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heer André Denys tot besluit van de op 2 mei 2002 door de heren Filip Dewinter en André Denys in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, respectievelijk over de eventuele oprichting van een televisiezender voor allochtonen en over het voorstel om een eigen televisiezender voor allochtonen op te starten
– 1193 (2001-2002) – Nr. 1.

VOORONTWERPEN VAN DECREET**Indiening**

De voorzitter : De volgende voorontwerpen van decreet werden ingediend :

- Voorontwerp van decreet houdende instemming met het facultatief protocol inzake de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie bij het verdrag inzake de rechten van het kind, opgemaakt in New York op 25 mei 2000, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 19 april 2002 (VR 33/2001-2002) ;
- Voorontwerp van decreet houdende instemming met het aanvullend protocol bij het Europees Sociaal Handvest en de bijlage, opgemaakt in Straatsburg op 5 mei 1998, het aanvullend protocol bij het Europees Sociaal Handvest tot invoering van een systeem van collectieve klachten, opgemaakt in Straatsburg op 9 november 1995, het herziene Europees Sociaal

Voorzitter

Handvest en de bijlage, opgemaakt in Straatsburg op 3 mei 1996, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 19 april 2002

(VR 34/2001-2002) ;

- Voorontwerp van decreet tot bekrachtiging van de eindtermen van het derde leerjaar van de derde graad van het gewoon beroepssecundair onderwijs, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 19 april 2002

(VR 35/2001-2002) ;

- Voorontwerp van decreet tot bekrachtiging van de ontwikkelingsdoelen algemene en sociale vorming in het buitengewoon secundair onderwijs van opleidingsvorm 3, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 19 april 2002

(VR 36/2001-2002) ;

- Voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 30 juni 1993 houdende bescherming van het archeologisch patrimonium, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 19 april 2002

(VR 37/2001-2002) ;

- Voorontwerp van decreet houdende de ondersteuning en de stimulering van het gemeentelijk, het intergemeentelijk en het provinciaal jeugd- en jeugdwerkbeleid, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 26 april 2002

(VR 38/2001-2002) ;

- Voorontwerp van decreet tot goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 19 juni 2001 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening, gesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 26 april 2002

(VR 39/2001-2002).

Deze voorontwerpen van decreet liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van de Vlaamse regering werd ingediend :

- Schatkisttoestand van de Vlaamse Gemeenschap, toestand op 31 januari 2002 en op 28 februari 2002 en de nieuwsbrieven kasbeheer van januari en februari 2002 (DOC 164/2001-2002).

Deze mededeling van de Vlaamse regering ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd ingediend :

- Verkennende ecologische gebiedsvisie voor De IJzervallei, rapport van het Instituut voor Natuurbehoud, in opdracht van en in samenwerking met de Administratie Waterwegen en Zeeuwen (DOC 162/2001-2002).

Deze mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN (SERV)**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van de SERV werd ingediend :

Voorzitter

- Advies d.d. 13 maart 2002 over het voorontwerp van decreet tot wijziging van de belasting op de inverkeerstelling (BIV) (DOC 157/2001-2002).

Deze mededeling van de SERV ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN (MINA-RAAD)

Indiening

De voorzitter : De volgende mededelingen van de MINA-raad werden ingediend :

- Advies d.d. 18 april 2002 over het voorontwerp van decreet betreffende het facilitair kader voor publiek-private samenwerking (DOC 158/2001-2002) ;
- Advies d.d. 18 april 2002 over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2002 (DOC 159/2001-2002) ;
- Advies d.d. 18 april 2002 over het ontwerp van decreet houdende instemming met de Euromediterrane Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en de Arabische Republiek Egypte anderzijds, de bijlagen, de protocollen en de slotakte, ondertekend in Luxemburg op 25 juni 2001 (DOC 160/2001-2002) ;
- Advies d.d. 18 april 2002 over de erkenningsaanvraag van het Vogel Opvang Centrum Heusden-Zolder als regionale vereniging (DOC 161/2001-2002) ;
- Advies d.d. 24 januari 2002 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit tot regeling van de procedure bij wanbetaling van de elektriciteitsfactuur, de plaatsing van budgetmeters en de minimale levering van elektriciteit als sociale openbaardienstverplichting

(DOC 163/2001-2002).

Deze mededelingen van de MINA-raad liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MOTIES VAN GEMEENTEN

Indiening

De voorzitter : De volgende moties van gemeenten werden ingediend :

- Motie van de gemeente Steenokkerzeel tegen de inhoud van het rapport van mevrouw Nabholz-Haidegger in de Raad van Europa, goedgekeurd door de gemeenteraad op 16 april 2002 (DOC 165/2001-2002) ;
- Motie van de gemeente Pepingen tegen de inhoud van het rapport van mevrouw Nabholz-Haidegger in de Raad van Europa, goedgekeurd door de gemeenteraad op 23 april 2003 (DOC 166/2001-2002).

Deze moties van gemeenten liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende arresten van het arbitragehof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 71 van 23 april 2002 ;
  - Arrest nr. 72 van 23 april 2002 ;
  - Arrest nr. 73 van 23 april 2002 ;
  - Arrest nr. 74 van 23 april 2002.
-
-

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummers 2371 en 2372 (samen gevoegde zaken).

ONTWERP VAN DECREET betreffende water bestemd voor menselijke aanwending – 1045 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende water bestemd voor menselijke aanwending.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Bex, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijnheer de minister, collega's, we staan vandaag voor de behandeling van een belangrijk ontwerp van decreet. Drinkwater is immers essentieel voor onze gezondheid en ons leven. Ik betreur dan ook dat het betreffende debat in de commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening zo oppervlakkig en lauw was. Het bleef beperkt tot een aantal vragen en opmerkingen van de VLD-fractie. De andere fracties hebben het zelfs niet nodig gevonden om hun mening te formuleren over dit belangrijke ontwerp van decreet. Er waren alleen wat discussies in de marge. Om die reden heeft onze fractie haar opmerkingen gereserveerd voor het debat van vandaag in plenaire vergadering.

Het voorliggend ontwerp van decreet is een omzetting van de Europese richtlijn 98/83/EEG betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water. Het ontwerp van decreet

beantwoordt echter helemaal niet aan de doelstellingen die de regering en de minister van Leefmilieu van in het begin hebben vooropgesteld. Sta me toe mij nader te verklaren.

De bedoeling van dit nieuwe drinkwaterdecreet was tweërlei. Enerzijds zou men voorzien in één factuur voor het drinkwatergebruik én voor de afvalwaterheffing voor kleine gebruikers. Anderzijds zou worden voorzien in een eenvormige tariefstructuur voor Vlaanderen. De vraag is evenwel wat van beide doelstellingen in huis is gekomen.

- *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Wat het voorzien in één factuur betreft, wens ik het volgende te citeren uit de beleidsnota 1999-2004 van minister Dua, voorgesteld op 12 januari 2000 : 'De drinkwaterbedrijven vormen de schakel tussen de waterbron en de verbruiker. Een mogelijke privatisering van de drinkwatersector kan strijdig zijn met het basisrecht op goed en betaalbaar drinkwater. Via het instrument van de tarifiering en de facturering willen we nauwer samenwerken met de drinkwatersector. Eén factuur voor het drinkwatergebruik en voor de heffing voor de zuivering van afvalwater betekent een belangrijke administratieve vereenvoudiging.' Dit citaat is terug te vinden op pagina 67.

Vervolgens verwijs ik naar de resolutie betreffende de aanbevelingen inzake Milieu en Ruimtelijke Ordening uit het jaarverslag 1999 van de Vlaamse Ombudsdienst, daterend van 5 juli 2000. Daaruit wens ik het volgende te citeren : 'Het Vlaams Parlement vraagt de Vlaamse regering de burgers met meer nadruk te wijzen op de consequenties van de onweerlegbare band tussen de persoon op wiens naam de factuur van het waterverbruik staat en de heffingsplicht en er verder naar te streven om op termijn de afvalwaterheffing en het waterverbruik op dezelfde factuur te vermelden. Dit moet bij voorkeur voor alle watermaatschappijen op een identieke wijze gebeuren.'

Ik wens ook het volgende te citeren uit uw Beleidsbrief Leefmilieu 2000-2001, voorgesteld op 31 oktober 2000 : 'Een ontwerpdecreet inzake drinkwater zal tegen eind 2000 klaar zijn. Dit decreet vervangt de verouderde wet van 1933. Naast omzetting van elementen over kwaliteitsnormen en -controle uit de Europese richtlijn voor drinkwater bevat het ontwerpdecreet ook instrumenten die het efficiënt beheer van de drinkwatervoorziening en een correcte dienstverlening garanderen, en zal zo een oplossing bieden voor praktische proble-

Matthijs

men met facturering, prijzen, levering van de gratis 15 kubieke meter, enzovoort.'

In de beleidsbrief staat erbij: 'Hierdoor wordt uitvoering gegeven aan de door het Vlaams Parlement op 5 juli 2000 goedgekeurde resolutie betreffende de aanbevelingen inzake milieu uit het jaarverslag van de Vlaamse Ombudsdienst.' Dit gaat over de afvalwaterheffing en het waterverbruik op één factuur.'

Ik citeer het stuk 15, het begrotingsstuk 2000-2001, nummer 6 van 6 december 2000, waarin u, mevrouw de minister, toelichting geeft over uw beleidlijnen 2001: 'Het ontwerpdecreet inzake drinkwater gaat uit van het principe van duurzame watervoorziening en watergebruik, en omvat ook het hergebruik van regenwater en rationeel watergebruik. Zo zal de milieuheffing op de drinkwaterfactuur worden vermeld. Dit zal tot een administratieve vereenvoudiging leiden en de bevolking aanzetten tot spaarzaam waterverbruik.'

In artikel 8, paragraaf 1, punt 10 van het voorontwerp van decreet betreffende water bestemd voor menselijke aanwending, zoals dit principieel werd goedgekeurd door de Vlaamse regering op 23 maart 2001, staat: 'Het innen door de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk van de in artikel 35 bis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging bedoelde waterheffing van de kleinverbruikers...'

In de persmededeling van de Vlaamse regering van de vergadering van 16 maart 2001 staat: 'Het nieuwe decreet regelt de controle op de kwaliteit van het drinkwater. De afvalwaterheffing op het gebruik van drinkwater zal vanaf volgend jaar vermeld worden op de factuur van de drinkwatermaatschappij.'

Ik citeer opnieuw uit het jaarverslag van de Vlaamse Ombudsdienst van 28 maart 2001 over het jaar 2000: 'Naar aanleiding van deze problematiek heeft de commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening van het Vlaams Parlement in een resolutie op 29 juni 2000 gevraagd om op termijn de afvalwaterheffing en het waterverbruik op dezelfde factuur te vermelden. Dit gebeurt bij voorkeur door alle maatschappijen op dezelfde manier. De eengemaakte factuur zou onderdeel uitmaken van het aangekondigde ontwerpdecreet inzake drinkwater.'

Nog uit dat jaarverslag van de Vlaamse Ombudsdienst staat: 'In de beleidsnota Leefmilieu 1999-2004 vat Vlaams minister Dua het voornemen op om een eengemaakte factuur voor het drinkwatergebruik en voor de afvalwaterheffing op te stellen. Dit is volgens de minister een belangrijke administratieve vereenvoudiging. In de beleidsbrief Leefmilieu van oktober 2000 concretiseert de minister dat voornemen door de aankondiging van een ontwerpdecreet inzake drinkwater. De eengemaakte factuur zou onderdeel uitmaken van het nieuwe decreet.' Dit werd dus voortdurend vermeld en goedgekeurd.

Ik verwijs nog naar de resolutie betreffende aanbevelingen inzake Milieu en Ruimtelijke Ordening uit het jaarverslag 2000 van de Vlaamse Ombudsdienst van 20 september 2001. We komen dus al veel dichterbij vandaag. Hier wordt meteen uitgegaan van de melding 'afvalwaterheffing' op die drinkwaterfactuur. 'In het kader van de aangekondigde maatregel om voor kleinverbruikers de afvalwaterheffing op de drinkwaterfactuur te vermelden, na te gaan of de onweerlegbare band tussen de persoon op wiens naam de factuur van het waterverbruik staat en de heffingsplicht nog verder kan worden verduidelijkt voor de burger. Bij het uitwerken van deze maatregel moet worden onderzocht hoe deze band eventueel kan worden verwijnd en weerlegbaar kan worden gemaakt, uitgaande van het principe dat de vervuiler betaalt.'

Tot slot citeer ik uit uw beleidsbrief 2001-2002 van 25 oktober 2001 die een afzonderlijke paragraaf bevat met de titel 'Inning van de afvalwaterheffing via de drinkwaterfactuur'. Daarin staat: 'Veel van de bestaande problemen met de inning van de afvalwaterheffing kunnen worden vermeden indien deze onmiddellijk en op een duidelijke wijze wordt gekoppeld aan het drinkwaterverbruik, en niet langer aan het verbruik van het jaar tevoren. Dit zou ook toelaten om niet langer een afzonderlijk aanslagbiljet te versturen. Deze vereenvoudiging wordt door het parlement, door de Ombudsman en vooral door de burgers gewenst, en de Vlaamse Milieumaatschappij werkt sinds vorig jaar samen met de drinkwatermaatschappijen om te onderzoeken of, en op welke manier, dit kan gerealiseerd worden. Daarbij wordt afgestemd op het streven in het kader van beter bestuurlijk beleid om het aantal aanslagbiljetten op het Vlaams niveau te vermindere[n].'

Mevrouw de minister, ik besluit daaruit dat er één factuur moet komen voor de afvalwaterheffing en voor het verbruik van drinkwater. Zo werd het ontwerp van decreet ook aangekondigd. Het was de

Matthijs

bedoeling om een zuiniger omgang met water te stimuleren en een administratieve vereenvoudiging door te voeren. Dat stond in het voorontwerp van decreet, maar werd in het ontwerp van decreet vervangen door artikel 8 paragraaf 2 die luidt : ‘De Vlaamse regering kan, na consultatie van de reguleringsinstantie ten eerste andere openbare dienstverplichtingen opleggen dan die bepaald in paragraaf 1, ten tweede nadere regels bepalen met betrekking tot de in paragrafen 1 en 2 bedoelde openbare dienstverplichtingen, ten derde specifieke maatregelen of programma's opleggen aan de waterleverancier met betrekking tot de uitvoering van de in paragrafen 1 en 2 bedoelde openbare dienstverplichtingen, ten vierde nadere regels bepalen met betrekking tot de vergoeding voor de waterleveranciers voor de uitvoering van opgelegde taken die niet tot de kerntaken van de waterleverancier behoren.’

In de Toelichting stelt u : ‘De Vlaamse regering kan de lijst met openbare dienstverplichtingen aanvullen en voor al deze elementen nadere regels bepalen of specifieke maatregelen of programma's opleggen aan de waterleverancier. In de toekomst zou het immers kunnen zijn dat door omstandigheden andere openbare dienstverplichtingen moeten opgelegd worden. Ook uit onderzoeken en adviezen van de reguleringsinstantie zouden openbare dienstverplichtingen kunnen gedistilleerd worden. Ook het innen van de in artikel 35bis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging bedoelde waterheffing van kleinverbruikers, zou door de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk (onder bepaalde voorwaarden) kunnen gebeuren.’

Mevrouw de minister, de heffing en het verbruik op één aanslagbiljet komt er dus niet. Dat is een enorme afzwakking van het ontwerp van decreet. Iets waarover zoveel uitspraken zijn gedaan, door u als minister, door het parlement in resoluties en door de Vlaamse Ombudsdienst, wordt nu herleid tot ‘een mogelijkheid’. Valt hierdoor de bestaansreden van het nieuwe ontwerp van decreet niet weg ? U roept op om wel naar uw woorden te luisteren, maar om uw resultaten niet te bekijken.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Matthijs, ik ben een beetje verbaasd over uw lange discours over dit thema. Het is immers uitgebreid aan bod gekomen tijdens de bespreking van

het verslag van de Ombudsdienst. Ik denk dat u daarbij aanwezig was. Het ontwerp van decreet bevat natuurlijk veel meer dan dit punt. U weet trouwens dat ik er enorm veel belang aan hecht om uiteindelijk te komen tot één factuur. Ik kan u dus meteen geruststellen dat ik er nog steeds volop mee bezig ben. Het is mijn bedoeling om de ene factuur tegen 2003 te realiseren.

We moeten er wel rekening mee houden dat er veel juridische implicaties zijn, meer dan iemand ooit heeft kunnen inschatten. Ik geef u een paar voorbeelden. Zo moeten we de wet op de privacy respecteren. De openbare instelling, de VMM, beschikte over een aantal toegangen. Dat had alles te maken met de vrijstellingen voor mensen die gecatalogeerd worden als bestaansminimumtrekkers en zo. Het heeft heel wat voeten in de aarde gehad om de drinkwatermaatschappijen over die informatie te laten beschikken. Ik kan u verzekeren dat de samenwerking met de drinkwatermaatschappijen erg positief is. Ze duwen mee aan de kar om dit te kunnen realiseren. We moeten nu nog alle diensten op dezelfde lijn krijgen en de nodige juridische stappen zetten. Het is dus zeker de bedoeling om dit tegen 2003 rond te hebben.

De huidige heffingsregeling bestaat uit een totaal ander systeem. De heffing wordt berekend op basis van het voorbije drinkwaterverbruik, terwijl de factuur op een totaal ander moment zal komen. Het is een ingewikkelde constructie om te vermijden dat we gedurende een jaar een enorm tekort aan inkomsten zouden hebben. Zoals u weet, is het drinkwaterdecreet een kaderdecreet. De openbare dienstverplichting voorziet erin om dit te kunnen opleggen aan de drinkwatermaatschappijen.

Het zal dus tegen 2003 zijn gerealiseerd. Uw verzuchtingen zijn in het ontwerp van decreet wel degelijk opgenomen, maar misschien minder expliciet dan u had gewild. U had misschien beter een amendement kunnen indienen.

De heer Carl Decaluwe : Dat wordt dan toch weggestemd.

Minister Vera Dua : Neen, mijnheer Decaluwe, dat is niet de gewoonte in de commissie voor Leefmilieu. Daar worden zelfs regelmatig amendementen van de oppositie aangenomen, op voorwaarde dat ze goed zijn. De heer Matthijs kan dat bevestigen.

De heer Erik Matthijs : Mevrouw de minister, ik heb grote twijfels over uw voornemen. Het Vlaams Parlement en de Ombudsdienst hebben naar een factuur gevraagd, maar we staan nog altijd even ver

Matthijs

met dit ontwerp van decreet. U zegt dat u goede contacten hebt met de drinkwatermaatschappijen en dat de doelstelling zal worden gerealiseerd tegen 2003. Ik zal u te gepasten tijde aan uw woorden herinneren.

Een tweede belangrijke doelstelling van het ontwerp van decreet was een eenvormige tariefstructuur. Ik citeer opnieuw uit de resolutie van 5 juli 2000 betreffende de aanbevelingen inzake milieu en ruimtelijke ordening uit het jaarverslag 1999 van de Vlaamse Ombudsdienst : 'Het Vlaams Parlement vraagt de Vlaamse regering de burgers met meer nadruk te wijzen op de consequenties van de 'onweerlegbare' band tussen de persoon op wiens naam de factuur van het waterverbruik staat en de heffingsplicht, en er verder naar te streven om op termijn de afvalwaterheffing en het waterverbruik op dezelfde factuur te vermelden. Dit moet bij voorkeur voor alle watermaatschappijen op een identieke wijze gebeuren.'

Ik citeer uit het voorontwerp, goedgekeurd door de Vlaamse regering op 23 maart 2001, artikel 8, paragraaf 1, punt 7 : 'het instellen van een aansluitrecht, de opmaak van één eenvormige waterfactuur voor de kleinverbruikers'. De heer Thomas, afdelingshoofd Water van Aminal, zei tijdens de hoorzitting van 17 mei 2001 georganiseerd naar aanleiding van het voorstel van resolutie van de heren Weyts, Platteau, De Reuse en Suykens, mevrouw De Martelaer en de heer Vandenbroeke betreffende de drinkwatervoorziening in Vlaanderen :

'Voor water bestemd voor menselijke consumptie moet gestreefd worden naar een uniforme tariefstructuur voor heel Vlaanderen. Elke burger heeft dezelfde rechten en plichten, zeker indien het gaat om een natuurlijk goed dat van wezenlijk belang is voor de volksgezondheid. Iedereen heeft recht op een minimum aan geleverde openbare dienstverplichtingen en op een goede kwaliteit van het geleverde water voor een aanvaardbare, en dus liefst gelijke prijs. De nood aan meer Vlaamse bevoegdheden op het vlak van tarifiering moet dringend aan de orde komen.'

Het volgende citaat komt uit het voorstel van resolutie betreffende die aanbevelingen inzake milieu en ruimtelijke ordening in het jaarverslag 2000 van de Vlaamse Ombudsdienst : 'Het Vlaams Parlement vraagt de Vlaamse regering voor wat de bevoegdheid Leefmilieu betreft, te streven naar een duidelijke en geharmoniseerde kostenregeling in de sector van de drinkwaterverdeling. Het aange-

kondigde ontwerp van decreet betreffende water bestemd voor de menselijke aanwending moet zo snel mogelijk aan het Vlaams Parlement worden voorgelegd.'

Mevrouw de minister, in de toelichting bij artikel 8, paragraaf 2 stelt u dat 'de Vlaamse regering de lijst met openbare dienstverplichtingen kan aanvullen en voor al deze elementen nadere regels kan bepalen of specifieke maatregelen of programma's opleggen aan de waterleverancier. Een derde voorbeeld van een bijkomende openbare dienstverplichting zou de opmaak van één eenvormige waterfactuur voor de kleinverbruikers kunnen zijn. In een eerste fase zou bijvoorbeeld kunnen worden gewerkt aan een geïntegreerde waterfactuur die voor alle exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk op een uniforme manier is opgesteld. Dit zou kunnen betekenen dat de abonnementsvergoeding overal dezelfde inhoud weerspiegelt en dat de tariefschijven die momenteel verschillend zijn naargelang de exploitant, ook moeten worden gelijkgesteld.'

Uw twee beloften – een eenvormige waterfactuur en een eengemaakte factuur voor afvalwaterheffing en drinkwaterheffing – hebt u zelf nogmaals herhaald in uw antwoord op de vraag om uitleg van 17 mei 2001 van de heer De Roo over integraal waterbeleid. Daarin zegt u dat 'in het ontwerp van decreet over het drinkwater de Vlaamse regering een reeks openbare dienstverplichtingen decretaal worden opgelegd aan de watermaatschappijen. Het gaat over de exploitatie, het onderhoud en de ontwikkeling van het waterdistributienetwerk, de verplichting om duurzaam watergebruik bij de abonnees te bevorderen via actieprogramma's en sensibiliseringscampagnes, maatregelen van sociale aard – onder meer de minimumlevering van 15 kubieke meter per persoon -, de dienstverlening aan de klant en het bieden van servicegaranties, criteria in verband met milieuzorg, inventarisatietaken, een aansluitrecht voor iedereen, een eenvormige waterfactuur voor kleinverbruikers, vastgesteld door de Vlaamse regering na consultatie van de exploitanten, een tariefstructuur zodat kleinere verbruikers minder betalen, enzovoort. De watermaatschappijen moeten ook de milieuheffingen op de factuur zetten, zodat de burger één in plaats van twee facturen krijgt. Op die manier zal er toch meer duidelijkheid zijn.' Met deze citaten heb ik toch wel duidelijk aangetoond dat u die zaken tot vervelens toe hebt herhaald.

Mevrouw de minister, nu hebt u over een 'zou', een 'mogelijk' en 'een voorbeeld van mogelijke verdere dienstverplichtingen'. We zullen moeten wachten

Matthijs

op uitvoeringsbesluiten, die waarschijnlijk pas over een hele tijd klaar zullen zijn en die niet overeen zullen komen met wat het parlement werd beloofd. Daardoor kalft niet alleen het oorspronkelijke ontwerp, maar ook het hele drinkwaterbeleid af. U praat er nu al drie jaar over, van bij uw beleidsnota voor de legislatuur 1999-2004. U spreekt herhaaldelijk over een uniforme tariefstructuur, over afvalwaterheffing op de drinkwaterfactuur. U krijgt van alle partijen de steun om dit te verwezenlijken. Nu het ontwerp ter discussie ligt, is het ontdaan van zijn belangrijkste bepalingen. De twee wezenlijke componenten, die bij de voorbereiding van het decreet telkens terugkwamen, zijn geschrapt. Er blijven enkel een aantal vage mogelijkheden open.

Mevrouw de minister, we zullen ons bij de stemming over dit ontwerp dan ook onthouden. We zullen de amendementen die we hebben ingediend, aanhouden, met uitzondering van amendement 5. Ik heb ook nog een bijkomend amendement ingediend. Ook de meerderheid heeft een amendement voorgelegd. In artikel 17, paragraaf 2 wordt gesteld dat ten derde wordt vervangen door 'de bijstand van de lokale en federale politie', in tegenstelling tot wat eerst werd voorgesteld door de heer Lachert. Hij sprak over de federale politie. Het gaat echter over de lokale en de federale politie. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : Mevrouw Guns heeft het woord.

Mevrouw Dominique Guns (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het voorliggende ontwerp is voor onze fractie een noodzakelijk decreet omdat het de bedoeling heeft de bestaande wet te vervangen en tegelijkertijd de Europese richtlijn van 1998 betreffende de kwaliteit van het drinkwater om te zetten. Het is echter ook een kaderdecreet, waarvan de uitvoering door de Vlaamse regering dient te gebeuren. Wij zullen de uitvoering van dit decreet dan ook van nabij volgen en het nut ervan steeds toetsen aan het principe van de vrije markt en aan het welzijn van de burger, gezien de bijzondere grondstof waar het in dit decreet om gaat. Het decreet is immers bijzonder drastisch, aangezien het de beheers- en beleidsorganen voor de drinkwatersector regelt en ook het recht op gratis levering van 15 kubieke meter per persoon uit de oude wet vervangt door een meer gedifferentieerde regeling die door de regering moet worden uitgewerkt.

Mevrouw de minister, onze fractie heeft nog een aantal vragen en bedenkingen waar wij u vragen rekening mee te houden bij de uitwerking van dit kaderdecreet in concrete besluiten. Vooreerst voert het decreet de verplichting in om bij nieuwe aansluitingen of herstellingen watermeters te plaatsen, mocht dit nog niet het geval zijn. De vraag is echter welke financiële consequenties dit heeft voor watermaatschappijen waar per kraan wordt gerekend of waar slechts in een meter per adres wordt voorzien. Op 31 december 2007 moeten immers alle aansluitingen voorzien zijn van een meter. Is dit haalbaar? Wij vragen u om deze zaak van nabij op te volgen en eventueel bijstellingen voor te stellen mocht dit nodig zijn.

De Vlaamse regering kan de leveranciers ook verplichtingen opleggen inzake de exploitatie, het onderhoud en de ontwikkeling van het net, het bevorderen van duurzaam watergebruik, het nemen van maatregelen van sociale aard, de verzekering van de dienstverlening, het inachtnemen van milieuzorg, het instellen van een aansluitrecht, het bezorgen van een reglement, het streven naar een zo laag mogelijke kostprijs en het leveren van een gratis hoeveelheid water. Na consultatie van de reguleringsinstantie kunnen nog meer bijkomende maatregelen worden genomen. Dit artikel geeft een belangrijke volmacht aan de Vlaamse regering om de hele waterdistributiesector te regelen. Hoewel dit verdedigbaar is gezien het groot belang van het geleverde product voor de maatschappij, vragen wij ons toch af hoe ver dergelijke regulerende maatregelen kunnen gaan.

Daarenboven wordt een reguleringsinstantie opgericht met als doel het inventariseren en evalueren van alle water voor menselijke aanwending. De reguleringsinstantie zal hierover ook adviseren en rapporteren, en een regeringscommissaris zal elk jaar een rapport over de werking overmaken aan de regering. Wij blijven het een spijtige zaak vinden dat de taak van de reguleringsinstantie beperkt wordt tot het drinkwater. Het is immers de bedoeling te komen tot een reguleringsinstantie voor het volledige leefmilieubeleid, en dus niet om de volledige materie op te splitsen en ontelbare afzonderlijke reguleringsinstanties op te richten. Het debat hieromtrent moet nog worden gevoerd. De VLD vindt het dan ook spijtig dat bij dit decreet het op te richten reguleringsorgaan enkel bevoegd werd gemaakt voor het drinkwater en niet voor het afvalwater.

In de memorie is bovendien sprake van het voorkomen van negatieve milieu-effecten. Om misverstanden te voorkomen lijkt het ons aangewezen dat

Guns

u in de uitvoeringsbesluiten precies vastlegt wat de draagwijdte van deze bepaling is, zodat al te versprekkende maatregelen, waarbij men het doel voorbijschiet, worden vermeden.

Mevrouw de minister, ik wil toch ook even uw aandacht vragen voor de voedingsnijverheid. Het gaat hier immers om water voor menselijke aanwending. Wat gebeurt er met de voedingsnijverheid, waarvan het eindproduct ook voor menselijke aanwending is bedoeld? Kan deze nijverheid worden gelijkgeschakeld of niet?

Dit decreet wil eveneens het gebruik van put- en regenwater aanmoedigen. Dit heeft echter een vermindering van het gebruik van leidingwater tot gevolg. Aangezien de vaste kosten voor de maatschappijen dezelfde blijven, kan dit aanleiding geven tot een prijsstijging. Bij droog weer dient iedereen echter opnieuw op netwater over te schakelen. De maatschappijen zijn dus verplicht om te investeren in een infrastructuur die deze piekmomenten aankan. Dit heeft een hogere kostprijs – met een nieuwe prijsstijging – tot gevolg. De uitvoeringsbesluiten zullen dus aandacht moeten hebben voor dit probleem.

Tot slot, mevrouw de minister, willen wij u toch tot enige voorzichtigheid aanmanen. De tarieven van het drinkwater zijn een federale materie en liggen vast. Daarom moet de overheid voorzichtig zijn met het opleggen van verplichtingen waarvan ze niet weet wat ze zullen kosten en of ze door de drinkwatermaatschappijen kunnen worden gedragen zonder een te grote weerslag op deze tarieven. Het moet immers het doel van het decreet zijn om de burger een grotere zekerheid te geven over zijn drinkwatervoorziening en om de kwaliteit van het drinkwater te garanderen, en niet enkel om de burger te laten bijbetalen.

Vanuit die optiek, mevrouw de minister, zal onze fractie dit ontwerp dan ook goedkeuren. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, water bestemd voor menselijke aanwending, in de vorm van kraantjeswater of water in flessen, is een belangrijk thema. Dit ontwerp van decreet is erg technisch, maar ook erg belangrijk, want hiermee wordt de Europese richtlijn

over het water bestemd voor menselijke aanwending in onze regelgeving opgenomen. Dit is meer dan hoogdringend, want de Europese Commissie heeft bij het Europese Hof van Justitie een procedure aanhangig gemaakt omdat België de richtlijn niet tijdig heeft omgezet. We betreuren dat.

We betreuren ook dat dit decreet een kaderdecreet is. Dat impliceert immers dat de minister nog de uitvoeringsbesluiten moet uitwerken. Op die manier kan de minister zelf de normen vastleggen, zonder inbreng van het Vlaams Parlement. Volgens ons is dat geen democratische besluitvorming. Wij hopen dan ook dat de uitvoeringsbesluiten in overeenstemming zijn met de ideeën en de opmerkingen die in de commissie zijn geuit.

De watersector zelf is in beweging. De volumes dalen, terwijl de maatschappijen met zeer hoge vaste kosten kampen. De Europese richtlijn schrijft voor dat de watervoorziening kostendekkend moet zijn. Daarom neemt de druk toe om op zoek te gaan naar een aantal oplossingen om de watermaatschappijen rendabel te laten functioneren zonder fikse prijsstijgingen voor de verbruikers door te voeren. Enkele watermaatschappijen zijn al op zoek naar zulke oplossingen voor de mindere inkomsten wegens de vermindering van het watergebruik. Sommigen menen dat een schaalvergroting noodzakelijk is, wat meteen de versnippering van deze sector zou kunnen verminderen. Anderen zoeken zelfs oplossingen in het aanbieden van nieuwe producten en diensten, zoals het beheer van rioleringsstelsels.

Zuiver water is een basisbehoefte. Omdat die basisbehoefte zo belangrijk is, moet de minister toezicht houden op de prijsevoluties van het water. Er moet vooral toezicht worden gehouden op de AWW, want deze watermaatschappij moet nog de meeste herstructureringen doorvoeren. De minister moet te allen tijde helpen vermijden dat prijsstijgingen ertoe leiden dat de toegang tot zuiver water als een basisbehoefte in het gevaar komt. Hoe moet het verder met mensen die nu al financiële moeilijkheden hebben, en een stijging van de waterfactuur niet aankunnen?

De watermaatschappijen staan voor de belangrijke uitdaging om te voldoen aan de milieuregelgeving, maar ook het gezondheidsaspect is belangrijk, en dat neemt in dit ontwerp van decreet een belangrijke plaats in. De Europese richtlijn schrijft voor dat de lidstaten ervoor moeten zorgen dat het water aan de kwaliteitseisen voldoet. Dat impliceert dat niet alleen de leverancier voor de kwaliteit instaat. Daarom is het juist zo belangrijk dat de parameter-

Van den Eynde

waarden voor het water vooral zijn gebaseerd op argumenten van volksgezondheidskundige aard. Er moet vooral aan het duurzaam waterverbruik nog hard worden gewerkt.

Vermits het om een kaderdecreet gaat, is het nog erg onduidelijk hoe de minister het zal concretiseren. Er is onduidelijkheid over de financiële kant van de zaak, over de taken van de regulerende instanties en over de gevolgen en de nieuwe uitdagingen voor de watersector. Het is dan ook belangrijk dat de Vlaamse overheid haar verantwoordelijkheid opneemt. Mevrouw de minister, zowel u als de federale overheid moeten toezicht houden en de sector ondersteunen, zodat de burger gebruik kan maken van die belangrijke basisbehoefte van toegang tot zuiver water zonder al te hoge prijsstijgingen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer Jacques Timmermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer en mevrouw de minister, collega's, namens de sp.a-fractie spreek ik mijn steun uit voor het ontwerp van decreet dat nu voorligt. We hebben in de commissie reeds een hele reeks discussies gevoerd over de noodzaak om aan de basisbehoeften inzake drinkwater van onze samenleving tegemoet te komen. Ik denk niet alleen aan de vertaling van de Europese regelgeving, maar ook aan de bescherming van dit levensnoodzakelijk goed voor onze samenleving.

We beseffen dat dit ontwerp van kaderdecreet nog heel wat werk vraagt omdat de regulering van deze materie geen eenvoudige zaak is. De verschillende watermaatschappijen komen dankzij overleg gelukkig tot eenzelfde doelstelling. Wel moeten er nog heel wat aspecten worden geharmoniseerd. Ik denk bijvoorbeeld aan het prijsvormingssysteem. Er is nog veel werk voor de boeg. Dit ontwerp van decreet wordt dus vooraf behandeld. De belangrijkste doelstelling is immers het integrale waterbeleid. We moeten inspanningen doen om het gebruik van drinkwater duurzaam te maken. Dat betekent dat wij het ontwerp van decreet integraal waterbeleid vorm moeten geven. We roepen de commissie en de minister op, nu wij deze kaderrichtlijn hebben omgezet, om dringend werk te maken van het integraal waterbeleid.

De reguleringsinstantie is tot nu toe gelukkig tot drinkwater beperkt. Het is een hele moeilijke discussie. De meerderheid staat op dit punt helemaal

nog niet op eenzelfde lijn. De sp.a-fractie heeft hierover immers een heel andere mening dan de VLD. Ik wens dit hier in alle duidelijkheid te zeggen. Ik dank u. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, de Agalev-fractie wenst nog enige elementen toe te voegen aan wat reeds is gezegd. Het is belangrijk om even het huidige waterlandschap te schetsen. Het is een zeer versneden landschap. De vergelijking met de elektriciteitssector wordt soms gemaakt, maar het gaat om een heel andere sector die veel meer op de gemeente is geënt en veel meer versnipperd is.

Het waterverbruik is ook veel te hoog. Er wordt veel te kwistig met water omgesprongen. Ons drinkwater wordt bij wijze van spreken meer gebruikt om toiletten door te spoelen dan om te drinken. Dit ontwerp van kaderdecreet is een belangrijk middel om het omgekeerde te bereiken. We gebruiken te veel kwalitatief hoogstaand water voor zaken waarvoor men eigenlijk water van veel lagere kwaliteit zou kunnen gebruiken. Daardoor is de rekening ook zeer hoog.

Een aantal maanden geleden hadden we een discussie over de milieurapporten. Een van de punten waar Vlaanderen zo slecht scoorde was het feit dat ons gewest een kleinere voorraad aan grondwater heeft dan de gemiddelde streken en landen in Europa. Dat betekent dat we meer dan anderen zuinig moeten omgaan met dat grondwater.

Het ontwerp van decreet zet een aantal stappen om die problemen op te lossen. Zo wordt er getracht enige samenhang en structuur te brengen in het verdeelde drinkwaterlandschap. CD&V heeft het dan vooral over een eenvormige tariefstructuur. Nu is er echter nog sprake van maatschappijen die zelfs nog geen watermeters hebben. Dat is de eerste stap. Ik zou graag willen dat dit sneller gaat, maar meten is weten. Willen we een aangepast en verminderd verbruik van drinkwater, dan is het meten een van de eerste punten om dit te bereiken.

Verder moeten de EU-richtlijnen in de praktijk worden omgezet. Daarop werd hier al uitgebreid ingegaan. Ik verwijs nog even naar het voorstel van resolutie dat werd ingediend naar aanleiding van het rapport van het Rekenhof. Ik denk dat dit ontwerp van decreet net werk maakt van heel wat van de aanbevelingen van die resolutie.

Vertriest

Wij steunen dit ontwerp van decreet, hoewel we graag zouden willen dat het wat sneller gaat. Men moet echter niet willen lopen voor men kan stappen. We steunen dit omdat het een belangrijke stap is naar duurzamer watergebruik. Het is zeer duidelijk dat de overheid een zeer belangrijke taak heeft inzake ons drinkwater : dit is immers een basisrecht. Vandaar dat men regulerend moet kunnen optreden. Terzake verschil ik dus enigszins van mening met mevrouw Guns.

Wat drinkwater betreft is er nog veel werk aan de winkel op het ecologische vlak. Zo is er de vermindering van het verbruik van drinkwater. Er moet worden uitgezocht waar men 'grijswater' kan gebruiken. We moeten het gebruik van hemelwater stimuleren. Dit zijn de belangrijke elementen waar toe dit ontwerp van decreet een aanzet geeft.

Dan is er het sociale element dat ik even belangrijk vind : de basislevering, die als grondrecht wordt erkend, op een gedifferentieerde manier. Niet alleen vanuit sociaal oogpunt, maar ook vanuit het perspectief van de volksgezondheid is dit een essentieel punt. Volksgezondheid stelt immers kwaliteitseisen aan dit water. Verder moeten we streven naar de installatie van een tweede circuit. Zo worden de burgers gestimuleerd om daadwerkelijk hemelwater te gebruiken in hun huizen. Controle van de kwaliteit is essentieel.

In het licht van het voorgaande is dit ontwerp van decreet een grote stap vooruit. Men wil, vertrekkende van dit versnipperde landschap en het te grote verbruik, geleidelijk verbeteringen aanbrengen. Dit ontwerp kiest ervoor dat dit geleidelijk gebeurt. Natuurlijk zullen sommigen vinden dat het sneller moet, en anderen dat het trager moet. Rekening houdend met het landschap en het subsidiariteitsprincipe is dit de goede middenweg. Ik heb de indruk dat de watermaatschappijen duidelijk de boodschap hebben begrepen en dat ze inspanningen doen om zich aan te passen. We moeten zowel de bevolking als de industrie en eigenlijk alle sectoren meekrijgen om het duurzamer gebruik van water te bevorderen. De Agalev-fractie zal dit ontwerp van decreet volledig steunen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil heel kort repliceren op een aantal opmerkingen van leden van dit parlement. In de eerste plaats wil ik iedereen bedanken

voor de hier op de tribune naar voren gebrachte meningen. Dit bewijst dat dit ontwerp van decreet door alle fracties als belangrijk wordt beschouwd.

Dit ontwerp van decreet creëert een modern wettelijk kader voor alles wat te maken heeft met drinkwater en water dat kan worden aangewend voor menselijk gebruik. De aanleiding hiertoe was inderdaad de verplichte omzetting van een Europese richtlijn. We zijn echter wel verder gegaan dan louter een omzetting. We wilden immers van de gelegenheid gebruik maken om een aantal ingrijpende maatregelen te nemen ten aanzien van de drinkwatersector.

Voor alle duidelijkheid, het basisprincipe van dit ontwerp van decreet is dat we willen dat het waterverbruik op een duurzame manier gebeurt, en dit ingepast in een integraal waterbeleid. In deze materie staat de volksgezondheid uiteraard centraal. We moeten kunnen garanderen dat er proper en gezond water wordt geleverd aan de mensen. Gelukkig staan we op dit vlak zeer ver in vergelijking met andere landen. Dit ontwerp van decreet creëert een opening naar een regeling van het tweedecircuitwater, wat zeker voor de toekomst enorme mogelijkheden biedt, ook op het vlak van duurzaam watergebruik.

De drinkwatersector heeft er zeer sterk op aangedrongen dat de verantwoordelijkheden zeer duidelijk worden afgebakend tussen enerzijds de abonnee en anderzijds de waterleverancier, wat ons bijkomende garanties biedt op het vlak van de kwaliteit. Iedereen weet waar we staan. Via dit ontwerp van decreet is er controle binnenshuis mogelijk gemaakt.

Het nieuwe is natuurlijk de invoering van een reguleringsinstantie. Daar is trouwens het meest discussie over geweest. Die reguleringsinstantie moet ervoor zorgen dat er een maximale dienstverlening wordt gegarandeerd aan de klanten. Dat gaat zowel over kwaliteit, als over service, als over mogelijkheden tot betaling, enzovoort. Er is in de discussie onder meer door de VLD-fractie voorgesteld om dit uit te breiden naar andere milieusectoren. U weet dat ik daar zelf een zeer groot voorstander van ben. We verkozen echter de werkwijze om de opstap te doen via het drinkwaterdecreet, waarbij er een zeer duidelijk afgelijnde opdracht wordt gegeven aan die reguleringsinstantie. Dit werd trouwens ook door de Raad van State expliciet geëist. Als we daar de andere milieusectoren bij betrekken, wat de bedoeling zal zijn, dan moeten we de opdracht voor die andere sectoren zeer gedetailleerd definiëren. Dan stappen we natuur-

Dua

lijk wel enigszins buiten het kader van het drinkwaterdecreet.

Ik ben er dus voorstander van om een decretale basis te leggen voor een reguleringsinstantie Milieu, waar dit dan eventueel in kan passen. Hoe dan ook, mevrouw Guns, u weet dat ik een zeer groot pleitbezorger ben van het uitbreiden van dit instrument naar de andere sectoren van het leefmilieubeleid.

Dan is er de kwestie van de watermeter. Ik wil gerust de evolutie in het Antwerpse van nabij volgen. Ik heb trouwens contact gehad met de AWW in verband met de financiële implicaties daarvan. Aan de andere kant wil ik toch wel duidelijk het volgende stellen. Wat ook de historische context is van de situatie van de AWW, denk ik toch dat we het er allemaal over eens zijn dat het gewoon tellen van het aantal kraantjes niet direct een schoolvoorbeeld is van duurzaam waterbeleid. We moeten inderdaad binnen een zekere termijn overschakelen naar het plaatsen van watermeters. In die zin geef ik u de verzekering dat we in nauw contact met de AWW zullen nagaan hoe dit in de praktijk kan verlopen. De optie blijft dat dit binnen een bepaalde termijn moet gebeuren.

Ten slotte waren er ook een aantal opmerkingen van de heer Matthijs. Het werk is natuurlijk niet af. Het is inderdaad een kaderdecreet. In die zin kan ik uw ongerustheid heel goed begrijpen. We zijn volop bezig met de voorbereiding van een aantal besluiten. Binnenkort wordt in de Vlaamse regering het besluit besproken over de kwaliteit en over een zeer gedetailleerde uitwerking van de gratis levering.

Voor de reguleringsinstantie heeft het parlement een strikte timing opgelegd. Binnen het jaar moet dit zijn gerealiseerd. Dat zal ook gebeuren. Op de vragen over de waterfactuur heb ik voldoende geantwoord. Ik zal u ook geregeld op de hoogte brengen van de evolutie.

De voorzitter : De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs : Mevrouw de minister, de VLD heeft gevraagd naar maatregelen voor de voedingsnijverheid, die zeer veel drinkbaar water nodig heeft voor de productie van voedsel voor menselijke consumptie. Wat is het standpunt van de regering daarover ?

Minister Vera Dua : We moeten zien wat er mogelijk is. Het gaat in feite om een discussie over de prijs van het water, en de implicaties daarvan voor de verschillende sectoren. Op Europees vlak behoren we tot de landen met een relatief lage waterprijs. Niet alleen bij de consument, maar ook in sommige sectoren moet het besef doordringen dat het om een waardevolle en duurzame grondstof gaat, waar we in het verleden wat te kwistig mee zijn omgesprongen.

Op vraag van mevrouw Guns zal ik de specifieke situatie van deze sector bestuderen. Er is echter al een degressief systeem, waar we volgens mij niet veel aan kunnen toevoegen. De prijzen blijven laag, en de prijs van het water moet in die sector hoe dan ook als een productiekost worden gezien. De realiteit is dat water bij ons vrij goedkoop is. Ik houd echter rekening met uw bezorgdheid hierover.

Over de reguleringsinstantie heb ik al gezegd dat we initiatieven zullen nemen, eerst en vooral voor de concrete uitwerking van datgene waarin is voorzien, en voor de uitbreiding naar de andere sectoren.

We hebben een heel specifiek waterlandschap. De structuur van onze drinkwatermaatschappijen is erg gediversifieerd. Het debat daarover is gevoerd naar aanleiding van het rapport van het Rekenhof, maar ondertussen zijn er veel nieuwe elementen opgedoken bij de drinkwatermaatschappijen, die nieuw zijn in de discussie over de toekomst van het systeem van drinkwatervoorziening.

De sector is er zich van bewust dat er een grotere rationalisatie en een efficiënter werking nodig is. Een en ander zal dus ook spontaan in beweging komen. Daarnaast is er een groot debat aan de gang over de vraag of er een uitbreiding van de dienstverlening komt, buiten de core business van de drinkwatermaatschappijen. Zo zouden ze een opdracht kunnen krijgen op het vlak van riolering. Dat zijn bijzonder interessante denksporen, maar we moeten ook zorgen dat de prijs voor de consument onder een bepaald niveau blijft.

De discussie daarover zal allicht in de nabije toekomst worden gevoerd. De maatschappijen maken onderling afspraken over een algemene visienota. Dat is niet gemakkelijk, want er zijn zeer veel verschillende actoren, die niet noodzakelijk op dezelfde golflengte zitten. Op basis van die nota zullen we tot een soort statement komen over drinkwatervoorziening waarin de toekomst van de sector duidelijk zal worden gemaakt. Mijn basisvisie daar-

Dua

bij is dat drinkwater een publiek goed is, en dat de taak en de sturing van de overheid daarin essentieel zijn. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende water bestemd voor menselijke aanwending.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder :

- 1° abonnee : elke persoon die een recht van eigendom, vruchtgebruik, opstal of enig zakelijk recht geniet op het op het openbaar waterdistributienetwerk aangesloten of aan te sluiten onroerend goed ;
- 2° distributiegebied : gebied waarin door de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk via leidingen van het openbaar waterdistributienetwerk, aan abonnees water bestemd voor menselijke consumptie of tweedecircuitwater wordt geleverd ;
- 3° exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk : de gemeente, de gemeentelijke regie, de intercommunale, de Vlaamse openbare in-

stelling en alle andere exploitanten die een openbaar waterdistributienetwerk via leidingen beheren ;

- 4° grens tussen het openbaar of privaat waterdistributienetwerk en het huishoudelijk leidingnet : de grens tussen het openbaar of privaat waterdistributienetwerk en het huishoudelijk leidingnet bevindt zich stroomafwaarts onmiddellijk na de watermeter of, indien een gedeelte van het leidingnet voor de watermeter eigendom is van de abonnee, op het punt waar het eigendomsrecht van de abonnee op het leidingnet aanvangt ;
- 5° grondwater : al het water dat zich onder het bodemoppervlak in de verzadigde zone bevindt en dat in direct contact met de bodem of de ondergrond staat ;
- 6° grondwaterwinning : zoals bedoeld in artikel 2 van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer ;
- 7° huishoudelijk leidingnet : de kranen en de leidingen, fittingen en toestellen die geïnstalleerd worden tussen de kranen die gewoonlijk aangevend worden voor menselijke consumptie en het openbaar of privaat waterdistributienetwerk en die niet vallen onder de overeenkomstig artikel 6 vastgestelde verantwoordelijkheid van de waterleverancier ;
- 8° inrichting : de plaatsen waar oppervlaktewater, grondwater of ander water onttrokken, opgestuwd, opgeslagen of behandeld wordt tot water bestemd voor menselijke consumptie, ongeacht de herkomst van het water, en de plaatsen waar water bestemd voor menselijke consumptie in het openbaar of privaat waterdistributienetwerk verdeeld wordt ;
- 9° leveringsgebied : een geografisch afgebakend gebied waarbinnen het water bestemd voor menselijke consumptie afkomstig is uit een of enkele bronnen waarbinnen het water kan worden geacht van vrijwel uniforme kwaliteit te zijn ;
- 10° openbare dienstverplichting : verplichting die betrekking heeft op sociaal-economische, ecologische en technische aspecten van de voorziening van water bestemd voor menselijke aanwending ;
- 11° publieke gebouwen : plaatsen die toegankelijk zijn voor het publiek, waar het publiek van

Voorzitter

water bestemd voor menselijke consumptie wordt voorzien, onder andere waar :

- a) al dan niet tegen betaling, aan het publiek diensten worden verstrekt, met inbegrip van plaatsen waar voedingsmiddelen of dranken ter consumptie aangeboden worden ;
- b) zieken of bejaarden worden opgevangen en verzorgd ;
- c) preventieve of curatieve gezondheidszorgen worden verstrekt ;
- d) kinderen of jongeren tot en met schoolgaande leeftijd worden opgevangen, gehuisvest of verzorgd ;
- e) onderwijs en/of beroepsopleiding worden verstrekt ;
- f) vertoningen plaatsvinden ;
- g) tentoonstellingen worden georganiseerd ;
- h) sport wordt beoefend ;

12° technische hulpmiddelen : chemische producten of fysische hulpmiddelen of alle materialen die deels of geheel aangewend worden bij de bereiding van water bestemd voor menselijke consumptie ;

13° titularis van een private waterwinning : de persoon die een private waterwinning voor water bestemd voor menselijke consumptie in eigendom heeft ;

14° tweedecircuitwater : hemelwater, grondwater, oppervlaktewater en gerecupereerd afvalwater dat niet bestemd is voor menselijke consumptie en apparatuur bevoorraadt voor bijvoorbeeld besproeien van tuinen, WC, wasmachine of reinigen van vloeren of voor industriële of agrarische toepassingen ;

15° gebruiker : de persoon die over het water bestemd voor menselijke consumptie beschikt in een onroerend goed of in een publiek gebouw ;

16° water bestemd voor menselijke aanwending : het water bestemd voor menselijke consumptie, tweedecircuitwater en al het water dat aangewend wordt voor huishoudelijke, agrarische of

industriële toepassingen, ongeacht de herkomst van dat water ;

17° water bestemd voor menselijke consumptie : al het water dat onbehandeld of na behandeling bestemd is voor drinken, koken, voedselbereiding of andere huishoudelijke doeleinden, ongeacht de herkomst en ongeacht of het water wordt geleverd via een waterdistributienetwerk of via een private waterwinning, uit een tankschip of tankauto, of in flessen of verpakkingen, met uitzondering van :

- a) natuurlijk mineraalwater dat dusdanig is erkend overeenkomstig het koninklijk besluit van 8 februari 1999 betreffende natuurlijk mineraalwater en bronwater ;
- b) water dat een geneesmiddel is ;

18° waterleverancier : hetzij de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk, hetzij de titularis van een private waterwinning die gebruikers of anderen die water bestemd voor menselijke aanwending gebruiken, bevoorraadt zonder een openbaar waterdistributienetwerk te gebruiken.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

§ 1. Dit decreet beoogt een duurzame watervoorziening en een duurzaam watergebruik.

§ 2. Een duurzame watervoorziening, met inbegrip van de winning, opvang, behandeling en distributie van water bestemd voor menselijke aanwending, en een duurzaam watergebruik hebben als doel de bescherming van het milieu, waarbij de bescherming van de volksgezondheid door het verzekeren van de levering van een optimale hoeveelheid water bestemd voor menselijke aanwending van een geschikte kwaliteit prioritair is en waarbij rekening gehouden wordt met sociale en economische aspecten.

§ 3. Van het toepassingsgebied van dit decreet wordt uitgesloten :

1° al het water bestemd voor menselijke consumptie dat in een levensmiddelenbedrijf wordt aangewend voor de vervaardiging, de behandeling, de conservering of het in handel brengen van voor menselijke consumptie bestemde produc-

Voorzitter**Artikel 4**

ten of stoffen en dat niet geleverd wordt via een waterdistributienetwerk of dat een verwerking of behandeling in het bedrijf ondergaat ;

- 2° al het water bestemd voor menselijke consumptie dat geleverd wordt in flessen of verpakkingen in het kader van een commerciële activiteit ;
- 3° al het water bestemd voor menselijke consumptie dat in een levensmiddelenbedrijf via een tankschip of tankauto voor de vervaardiging, de behandeling, de conservering of het in handel brengen van voor menselijke consumptie bestemde producten of stoffen wordt geleverd.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 20

voorgesteld door de heren Erik Matthijs
Jef Van Looy en Bart De Smet

Artikel 3

Paragraaf 2 vervangen door wat volgt :

"§ 2. Een duurzame watervoorziening, met inbegrip van de winning, opvang, behandeling en distributie van water bestemd voor menselijke aanwending, en een duurzaam watergebruik hebben als prioritaire doelstelling de bescherming van de volksgezondheid door het verzekeren van de levering van een optimale hoeveelheid water bestemd voor menselijke aanwending van een geschikte kwaliteit. Hierbij wordt rekening gehouden met sociale, economische en ecologische aspecten."

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

HOOFDSTUK II

Bepalingen inzake kwaliteit en levering van water bestemd voor menselijke aanwending

§ 1. De Vlaamse regering kan met betrekking tot de waterproductie en watervoorziening een technische reglementering inzake de kwaliteit en de levering van het water bestemd voor menselijke consumptie en een technische reglementering met betrekking tot het gebruik en de levering van tweedecircuitwater vaststellen.

De kwaliteitseisen van het water bestemd voor menselijke consumptie kunnen onder meer worden uitgedrukt in parameterwaarden.

Tweedecircuitwater moet stromen in een afzonderlijk circuit, afgescheiden van het huishoudelijk leidingnet van water bestemd voor menselijke consumptie. Op plaatsen binnenshuis waar water bestemd voor menselijke consumptie kan worden aangewend, mag er geen afname mogelijk zijn van tweedecircuitwater dat zou kunnen worden aangewend als water bestemd voor menselijke consumptie, tenzij de nodige voorzorgen genomen werden.

§ 2. De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen met betrekking tot :

1° het huishoudelijk leidingnet, de systemen voor winning, opvang, behandeling en afvoer van tweedecircuitwater en het leidingnet voor tweedecircuitwater en de inspectie van deze leidingnetten en systemen, met inbegrip van een verplichte keuring voorafgaand aan de ingebruikname ervan en bij belangrijke wijzigingen ;

2° de waterwinningen en de kwaliteit van het water dat gebruikt wordt als water bestemd voor menselijke consumptie, ongeacht de herkomst en ongeacht de behandeling ervan.

§ 3. De Vlaamse regering stelt nadere regels vast over de te nemen herstelmaatregelen en beperkingen van het gebruik voor het geval het water bestemd voor menselijke consumptie dat geleverd wordt, niet voldoet aan de kwaliteitseisen.

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot :

1° de inlichtingen die aan het publiek moeten worden verstrekt ;

2° de gevallen waarvan de waterleverancier de bevoegde diensten van de Vlaamse regering op de hoogte moet houden en van informatie moet voorzien ;

Voorzitter

3° de gevallen waarin de bevoegde diensten van de Vlaamse regering advies verstrekken of inwinnen.

De bevoegde diensten van de Vlaamse regering kunnen met het oog op het opmaken van hun verslagen alle informatie en gegevens die beschikbaar zijn bij de waterleveranciers, opvragen.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 21

voorgesteld door de heren Erik Matthijs
Jef Van Looy en Bart De Smet

Artikel 4

In § 2, eerste lid, het woord "kan" vervangen door "zal".

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 5

§ 1. De Vlaamse regering kan nadere regels bepalen met betrekking tot de aansluiting van woningen op het openbaar waterdistributienetwerk door de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk in zijn distributiegebied of met betrekking tot mogelijke alternatieven voor de aansluiting van een woning.

De Vlaamse regering kan nadere regels bepalen met betrekking tot het aansluitrecht, de uitzonderingen hierop en de tariefstructuren voor water bestemd voor menselijke consumptie dat geleverd wordt door de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk.

§ 2. Bij afwezigheid van een watermeter plaatst de waterleverancier een watermeter bij nieuwe aansluitingen of bij herstellingen aan het waterdistributienetwerk ter hoogte van de bestaande aansluitingen.

Bij afwezigheid van een watermeter wordt de grens tussen het openbaar of privaat waterdistributienetwerk en het huishoudelijk leidingnet contractueel of reglementair bepaald tot op het moment dat een watermeter geplaatst wordt.

Onverminderd het eerste lid, plaatst de waterleverancier, bij afwezigheid van een watermeter, uiterlijk op 31 december 2007 een watermeter ter hoogte van de bestaande aansluitingen.

§ 3. De Vlaamse regering kan nadere regels bepalen met betrekking tot het leveren van een gratis hoeveelheid water bestemd voor menselijke consumptie door de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk in zijn distributiegebied.

Op dit artikel zijn er amendementen die luiden als volgt :

Amendement Nr. 22

voorgesteld door de heren Erik Matthijs
Jef Van Looy en Bart De Smet

Artikel 5

In § 2, derde lid, op de voorlaatste regel, na de woorden "31 december 2007" de woorden "op eigen kosten" invoegen.

Amendement Nr. 23

voorgesteld door de heren Erik Matthijs
Jef Van Looy en Bart De Smet

Artikel 5

Aan § 3 een tweede lid toevoegen, dat luidt als volgt :

"Elke persoon heeft recht op minimum 15 m3 gratis drinkwater."

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Voorzitter

HOOFDSTUK III

Bepalingen met betrekking tot de plaats waar aan de kwaliteitseisen moet worden voldaan en met betrekking tot de verantwoordelijkheid van de waterleverancier

Artikel 6

§ 1. De Vlaamse regering kan nadere regels bepalen met betrekking tot de verantwoordelijkheid van de waterleverancier voor de kwaliteit van het water bestemd voor menselijke consumptie.

§ 2. Voor water bestemd voor menselijke consumptie, moet door de waterleverancier aan de kwaliteitseisen worden voldaan op het punt binnen een perceel of gebouw waar het water uit de kranen komt die gewoonlijk worden aangewend voor water bestemd voor menselijke consumptie.

Wanneer het niet voldoet aan de kwaliteitseisen van het water bestemd voor menselijke consumptie te wijten is aan het huishoudelijk leidingnet of het onderhoud daarvan, wordt de waterleverancier, behalve in publieke gebouwen en voorzover de waterleverancier de eigenaar of de abonnee heeft geïnformeerd over de kwaliteit van het water bestemd voor menselijke consumptie en over de mogelijke herstelmaatregelen, geacht te hebben voldaan aan de verplichtingen die hiervoor worden vastgesteld door de Vlaamse regering. De eigenaar of de abonnee voert in dat geval de herstelmaatregelen uit aan het huishoudelijk leidingnet zodat het water bestemd voor menselijke consumptie voldoet aan de kwaliteitseisen. De waterleverancier neemt hiernaast de door de Vlaamse regering vast te stellen maatregelen wanneer er een risico bestaat dat het water niet voldoet aan de kwaliteitseisen. Indien de waterleverancier de eigenaar of de abonnee heeft geïnformeerd, dient in voorkomend geval de eigenaar de abonnee en de abonnee de eigenaar te informeren over het niet voldoen aan de kwaliteitseisen, de mogelijke herstelmaatregelen en de uitgevoerde herstelmaatregelen.

Indien in een publiek gebouw het water bestemd voor menselijke consumptie niet voldoet aan de kwaliteitseisen, moet de waterleverancier de eigenaar, de abonnee en de bevoegde diensten van de Vlaamse regering inlichten. De eigenaar of de abonnee voert in dat geval de herstelmaatregelen uit aan het huishoudelijk leidingnet zodat het

water bestemd voor menselijke consumptie voldoet aan de kwaliteitseisen.

§ 3. Voor water bestemd voor menselijke consumptie dat geleverd wordt uit een tankschip of tankauto, wordt door de waterleverancier aan de kwaliteitseisen voldaan op het punt waar het uit het tankschip of de tankauto komt.

Voor water bestemd voor menselijke consumptie dat in het kader van een niet-commerciële activiteit wordt geleverd in flessen of verpakkingen, wordt door de waterleverancier aan de kwaliteitseisen voldaan op het punt waarop de flessen of verpakkingen worden gevuld.

Voor water bestemd voor menselijke consumptie dat aangewend wordt in een levensmiddelenbedrijf voor de vervaardiging, de behandeling, de conservering of het in handel brengen van voor menselijke consumptie bestemde producten of stoffen en dat geleverd wordt via een waterdistributienetwerk en geen verwerking of behandeling in het bedrijf ondergaat, wordt door de waterleverancier aan de kwaliteitseisen voldaan op het punt waar het in het bedrijf wordt aangewend.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV

Bepalingen met betrekking tot de controle van water bestemd voor menselijke aanwending

Artikel 7

§ 1. De controle van het water aan de kranen die gewoonlijk worden aangewend voor water bestemd voor menselijke consumptie door de gebruiker, van het huishoudelijk leidingnet en van de watermeter, wordt toevertrouwd aan de waterleverancier.

§ 2. De waterleverancier en de in § 3 bedoelde controleambtenaren hebben het recht de woning en publieke gebouwen te bezoeken tussen acht en twintig uur met het oog op de in § 1 bedoelde controles en met het oog op de inventarisatietaken bij de abonnees met betrekking tot de opvang, het gebruik, de afvoer en de zuivering van hemelwater, grondwater, oppervlaktewater en gerecupereerd afvalwater, inclusief de hiervoor aangewende infrastructuur.

Voorzitter

Als toegang tot de woning of het publieke gebouw wordt geweigerd, brengt de waterleverancier de in § 3 bedoelde controleambtenaren hiervan op de hoogte. De controleambtenaren voeren in dit geval de in § 1 bedoelde controles uit.

§ 3. De bevoegde diensten van de Vlaamse regering kunnen te allen tijde de in § 1 bedoelde controles en de in § 2, eerste lid bedoelde inventarisatietaken uitvoeren. De Vlaamse regering wijst de daartoe bevoegde controleambtenaren aan. De controleambtenaren dienen zich steeds te legitimeren.

Het ambt van controleambtenaar is onverenigbaar met het in artikel 17, § 1 bedoelde ambt van toezichthoudende ambtenaar.

De controles kunnen door de waterleverancier of de bevoegde diensten van de Vlaamse regering toevertrouwd worden aan door de Vlaamse regering erkende organen.

Indien de controleambtenaren, de waterleverancier en de door de Vlaamse regering erkende organen inbreuken vaststellen op dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten, brengen zij de in artikel 17, § 1 bedoelde toezichthoudende ambtenaren hiervan op de hoogte. De Vlaamse regering stelt nadere regels vast met betrekking tot de inbreuken waarvan de toezichthoudende ambtenaren op de hoogte moeten worden gebracht.

§ 4. De Vlaamse regering kan nadere regels bepalen met betrekking tot :

- 1° de controle, waaronder de te analyseren parameters, de plaatsen van monsterneming, de minimumfrequentie van monsterneming en analyse, de specificaties voor de analyse van parameters, en de controleprogramma's ;
- 2° het opstellen van controleprogramma's voor water bestemd voor menselijke consumptie dat geleverd wordt in publieke gebouwen.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK V**Beheers- en beleidsinstrumenten****AFDELING I****Openbare dienstverplichtingen****Artikel 8**

§ 1. De Vlaamse regering legt aan de waterleverancier openbare dienstverplichtingen op, die betrekking kunnen hebben op :

- 1° de exploitatie, het onderhoud en de ontwikkeling van het openbaar waterdistributienetwerk en van de inrichtingen ;
- 2° het bevorderen van duurzaam watergebruik bij de abonnee en de verbruikers, waarbij actieprogramma's en sensibilisatiecampagnes naar de diverse doelgroepen gevoerd worden ;
- 3° het nemen van maatregelen van sociale aard, waarbij rekening gehouden wordt met het decreet van 20 december 1996 tot regeling van het recht op minimumlevering van elektriciteit, gas en water ;
- 4° de dienstverlening aan de klant verzekeren, waarbij servicegaranties geboden worden ;
- 5° het in acht nemen van milieuzorg bij de winning, de behandeling en de distributie van water bestemd voor menselijke consumptie en van tweedecircuitwater, gebaseerd op de beste beschikbare technieken ;
- 6° het instellen van een aansluitrecht en het toepassen van de tariefstructuren voor water bestemd voor menselijke consumptie dat geleverd wordt door de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk, waarbij :
  - a) rekening gehouden wordt met de in 3° bedoelde maatregelen van sociale aard ;
  - b) duurzaam watergebruik bevorderd wordt ;

Voorzitter

7° het bezorgen van het overeenkomstig artikel 16 vastgestelde algemeen en bijzonder waterverkoopreglement aan elke abonnee ;

8° het streven naar zo laag mogelijke kostprijzen, onder afweging van de kosten en baten, die voortvloeien uit de realisering van de overige openbare dienstverplichtingen ;

9° het leveren van een gratis hoeveelheid water bestemd voor menselijke consumptie door de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk ;

§ 2. De Vlaamse regering kan, na consultatie van de reguleringsinstantie :

1° andere openbare dienstverplichtingen opleggen dan die bepaald in § 1 ;

2° nadere regels bepalen met betrekking tot de in § 1 en § 2, 1° bedoelde openbare dienstverplichtingen ;

3° specifieke maatregelen of programma's opleggen aan de waterleverancier met betrekking tot de uitvoering van de in § 1 en § 2, 1° bedoelde openbare dienstverplichtingen ;

4° nadere regels bepalen met betrekking tot de vergoeding voor de waterleveranciers voor de uitvoering van opgelegde taken die niet tot de kerntaken van de waterleverancier behoren.

Op dit artikel zijn er amendementen die luiden als volgt :

Amendement Nr. 24

voorgesteld door de heren Erik Matthijs
Jef Van Looy en Bart De Smet

Artikel 8

In § 1 de inleidende bepaling vervangen door wat volgt :

"§ 1. De volgende openbare dienstverplichtingen worden aan de waterleverancier opgelegd."

Amendement Nr. 25

voorgesteld door de heren Erik Matthijs
Jef Van Looy en Bart De Smet

Artikel 8

In § 1, 6° op de eerste regel, na de woorden "het instellen van een aansluitrecht" de woorden ", de opmaak van een éénvormige waterfactuur voor de kleinverbruikers" invoegen.

Amendement Nr. 26

voorgesteld door de heren Erik Matthijs
Jef Van Looy en Bart De Smet

Artikel 8

Aan § 1, 6°, een c) toevoegen, die luidt als volgt :

"c)de jaarlijkse vaste vergoeding die wordt aangerekend door de waterleveranciers wordt geleidelijk aan verminderd en verrekend in de tariefstructuren ;".

Amendement Nr. 27

voorgesteld door de heren Erik Matthijs
Jef Van Looy en Bart De Smet

Artikel 8

Aan § 1 een tweede lid toevoegen, dat luidt als volgt :

"De Vlaamse regering kan, na advies van de in afdeling II genoemde reguleringsinstantie, nadere regels bepalen met betrekking tot de hierboven openbare dienstverplichtingen."

Voorzitter

Amendement Nr. 28

voorgesteld door de heren Erik Matthijs
Jef Van Looy en Bart De Smet

Artikel 8

In § 2, wordt het punt 1° geschrapt.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

AFDELING II

Reguleringsinstantie

ONDERAFDELING I

Oprichting

Artikel 9

§ 1. Binnen het jaar na de inwerkingtreding van dit decreet wordt een instelling van openbaar nut met rechtspersoonlijkheid opgericht. Deze instelling draagt als naam "reguleringsinstantie".

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de vestigingsplaats van de zetel.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING II

Bestuur en werking

Artikel 10

§ 1. De reguleringsinstantie wordt geleid door een dagelijks bestuur bestaande uit een voorzitter en drie beheerders. Zij worden aangesteld door de Vlaamse regering.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels voor de aanwerving en de aanstelling van de leden van het dagelijks bestuur van de reguleringsinstantie, inclusief de duur van het mandaat.

De leden van het dagelijks bestuur mogen geen andere functies vervullen die de onafhankelijkheid en de objectiviteit waarmee ze hun mandaat uitoefenen, kunnen belemmeren. De Vlaamse regering bepaalt de onverenigbaarheden met het mandaat van de leden van het dagelijks bestuur en de regels die van toepassing zijn op belangenconflicten.

§ 3. De voorzitter zit de vergaderingen van het dagelijks bestuur voor dat besluiten neemt bij meerderheid. De voorzitter heeft een doorslaggevende stem bij staking van stemmen. Eventuele minderheidsstandpunten van de leden van het dagelijks bestuur kunnen aan de voorstellen, evaluaties en adviezen worden toegevoegd.

§ 4. De voorzitter vertegenwoordigt de reguleringsinstantie in rechte.

– *Aangenomen.*

Artikel 11

§ 1. De Vlaamse regering bepaalt het administratief en geldelijk statuut van het personeel en stelt de personeelsformatie van de reguleringsinstantie vast.

§ 2. Het dagelijks bestuur kan eveneens personen op contractuele basis aanwerven om :

1° in uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoeften te voorzien. Het betreft ofwel in de tijd beperkte acties ofwel een buitengewone toename van het werk ;

2° de ambtenaren te vervangen die hun betrekking niet of slechts deeltijds bekleeden, onverminderd de mogelijkheid om een statutair personeelslid door een ander statutair personeelslid te vervangen ;

3° bijkomende of specifieke opdrachten te vervullen na voorafgaand akkoord van de Vlaamse regering.

§ 3. De leden van het dagelijks bestuur en de personeelsleden van de reguleringsinstantie zijn gebonden door het beroepsgeheim. Zij mogen de vertrouwelijke gegevens die hen ter kennis zijn gekomen op grond van hun functie bij de reguleringsinstantie aan niemand bekendmaken, behalve wanneer zij worden opgeroepen om in rechte te getuigen en onverminderd de uitwisseling van informatie met de bevoegde instanties van de andere ge-

Voorzitter

westen en lidstaten van de Europese Unie, die uitdrukkelijk bepaald of toegestaan zijn door verordeningen of richtlijnen, vastgesteld door de instellingen van de Europese Unie.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING III

Doel en opdrachten

Artikel 12

§ 1. De reguleringsinstantie heeft als opdracht te inventariseren, te evalueren, te adviseren en te rapporteren over alle aangelegenheden met betrekking tot water bestemd voor menselijke aanwending.

§ 2. De reguleringsinstantie geeft, binnen de haar overeenkomstig § 1 toegewezen opdracht, advies over en legt voorstellen voor aan de Vlaamse regering met betrekking tot :

- 1° passende en doelmatige mechanismen voor de harmonisering, transparantie, functiescheiding en regulering met betrekking tot de productie, de invoer, de doorvoer, de levering, de tarieven en het gebruik van water bestemd voor menselijke aanwending, geleverd door exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk ;
- 2° de uitwerking en uitvoering van de in artikel 8 bedoelde openbare dienstverplichtingen ;
- 3° de investeringsplanningen in de waterdistributienetwerken, in de productie en in de invoer en doorvoer van water bestemd voor menselijke aanwending door de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk ;
- 4° het in artikel 16, § 1 bedoelde algemeen waterverkoopreglement ;
- 5° de kostenstructuur, de boekhouding en de daaraan gekoppelde maatstafconcurrentie van de

exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk ;

6° de invoering van een normstelsel voor duurzaam watergebruik.

§ 3. De reguleringsinstantie vergelijkt door middel van onder meer de kostenstructuur, de boekhouding en de daaraan gekoppelde maatstafconcurrentie, zoals vastgesteld in § 7, eerste lid, de prestaties en de efficiëntie van de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk.

§ 4. De reguleringsinstantie voert op eigen initiatief of op verzoek van de Vlaamse regering studies uit in verband met de opdrachten zoals bedoeld in § 1 en § 2.

§ 5. De reguleringsinstantie inventariseert, evalueert en rapporteert jaarlijks vanaf het jaar na haar oprichting aan de Vlaamse regering over onder meer :

- 1° de toepassing van de in artikel 8 bedoelde openbare dienstverplichtingen ;
- 2° het in artikel 16, § 1 bedoelde algemeen waterverkoopreglement ;
- 3° de in § 2, 5° en § 3 bedoelde maatstafconcurrentie van de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk.

§ 6. De reguleringsinstantie voert alle andere taken uit die haar door decreten, besluiten, reglementen en beslissingen van de Vlaamse regering betreffende de organisatie van de levering van het water bestemd voor menselijke aanwending worden toevertrouwd.

§ 7. De Vlaamse regering stelt nadere regels vast met betrekking tot de kostenstructuur, de boekhouding en de daaraan gekoppelde maatstafconcurrentie van de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk.

De Vlaamse regering kan de opdrachten van de reguleringsinstantie nader omschrijven.

Op dit artikel zijn er amendementen die luiden als volgt :

Voorzitter

Amendement Nr. 29

voorgesteld door de heren Erik Matthijs
Jef Van Looy en Bart De Smet

Artikel 12

In § 2, 1°, op de tweede regel, het woord “functiescheiding” vervangen door de woorden “samenwerking tussen leveranciers”.

Amendement Nr. 30

voorgesteld door de heren Erik Matthijs
Jef Van Looy en Bart De Smet

Artikel 12

Aan § 2 een 7°, 8° en 9° toevoegen, die luiden als volgt :

- "7° een onderzoeken voeren en voorstellen doen naar de Vlaamse regering op welke manier een onderscheid kan worden gemaakt tussen prijzen voor klein- en grootverbruik, met het oog op een rechtvaardige aanrekening van kosten aan groot- en kleinverbruik.
- 8° onderzoeken op welke manier en via welke stappen een geleidelijke solidarisering van de prijs over heel Vlaanderen kan worden ingevoerd.
- 9° uitwerken van een noodplan om te voorkomen dat abonnees zonder kwalitatief drinkwater zouden komen te zitten."

Amendement Nr. 31

voorgesteld door de heren Erik Matthijs
Jef Van Looy en Bart De Smet

Artikel 12

In § 7, het laatste lid schrappen.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 13

§ 1. De diensten van de Vlaamse regering, de administratieve overheden van het Vlaamse Gewest die onderworpen zijn aan het bestuurlijk toezicht van het Vlaamse Gewest, en de publiekrechtelijke en privaatrechtelijke instellingen en personen die belast zijn met taken van openbaar nut, zijn ertoe gehouden de gevraagde gegevens en inlichtingen met betrekking tot de in artikel 12 beschreven opdrachten aan de reguleringsinstantie te verschaffen in de vorm die, na consultatie, door de reguleringsinstantie wordt vastgesteld. Alle gegevens, verworven in het kader van opdrachten uitgaande van overheidsinstellingen, moeten gratis ter beschikking worden gesteld. Voor de overige gegevens kan, indien dat zo overeengekomen wordt, een vergoeding worden betaald.

§ 2. De waterleverancier moet de gevraagde gegevens en inlichtingen met betrekking tot de in artikel 12 beschreven opdrachten gratis aan de reguleringsinstantie verschaffen. De vorm en het tijdstip van die gegevensoverdracht worden, na consultatie van de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk, door de reguleringsinstantie vastgesteld.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING IV

Financiële middelen

Artikel 14

De reguleringsinstantie beschikt over een dotatie die jaarlijks wordt ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

De Vlaamse regering kan nadere regels bepalen met betrekking tot de financiële middelen ten behoeve van de reguleringsinstantie.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

ONDERAFDELING V

Toezicht

Artikel 15

§ 1. De reguleringsinstantie staat onder toezicht van de Vlaamse regering. Het toezicht wordt uitgeoefend door een regeringscommissaris die wordt benoemd en ontslagen door de Vlaamse regering. Het Vlaamse Gewest draagt de kosten, verbonden aan de uitoefening van zijn ambt.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot dit toezicht.

§ 2. De regeringscommissaris kan op elk ogenblik inzage nemen van alle documenten en geschriften van de reguleringsinstantie. Hij kan van de voorzitter, de beheerders en de personeelsleden alle inlichtingen en ophelderingen vorderen, en alle verificaties verrichten, die hij nodig acht voor de uitvoering van zijn mandaat.

§ 3. Ieder jaar stelt de regeringscommissaris een evaluatieverslag op ten behoeve van de Vlaamse regering over de activiteiten van de reguleringsinstantie. Dit evaluatieverslag wordt voor 30 juni bezorgd aan de Vlaamse regering.

§ 4. De reguleringsinstantie brengt jaarlijks voor 30 mei van het volgende jaar verslag uit aan de Vlaamse regering over haar werkzaamheden. Dit verslag wordt jaarlijks, samen met het evaluatieverslag van de regeringscommissaris, voor 30 juli meegedeeld aan het Vlaams Parlement, de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen.

– *Aangenomen.*

AFDELING III

Waterverkoopreglement

Artikel 16

§ 1. De Vlaamse regering kan nadere regels bepalen met betrekking tot de inhoud, het vaststellen en het wijzigen van het algemeen en bijzonder water-

verkoopreglement tussen de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk en de abonnee.

Binnen 18 maanden na de inwerkingtreding van het decreet, stelt de Vlaamse regering, na consultatie van de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk, het algemeen waterverkoopreglement vast.

Het algemeen waterverkoopreglement bevat ten minste de volgende bepalingen :

1° het bepaalde in artikel 7, § 1 tot en met § 3, met betrekking tot de controle door de waterleverancier, de bevoegde diensten van de Vlaamse regering of door de Vlaamse regering erkende organen van het water aan de kranen die gewoonlijk worden aangewend voor water bestemd voor menselijke consumptie, van het huishoudelijk leidingnet en van de watermeter en met betrekking tot de in artikel 7, § 2, eerste lid bedoelde inventarisatietaken ;

2° het bepaalde in artikel 6, § 2 met betrekking tot de verantwoordelijkheid van de waterleverancier, de eigenaar en de abonnee ;

3° de herstelmaatregelen die overeenkomstig artikel 4, § 3 door de Vlaamse regering worden bepaald en de herstelmaatregelen die betrekking hebben op de overschrijding van de parameterwaarden die te wijten is aan het huishoudelijk leidingnet of het onderhoud daarvan.

De Vlaamse regering kan voormelde lijst aanvullen.

§ 2. Het door de Vlaamse regering goedgekeurde algemeen waterverkoopreglement kan door de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk worden aangevuld met een bijzonder waterverkoopreglement, voorzover dat niet strijdig is met het algemeen waterverkoopreglement en met de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten. De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen met betrekking tot het opstellen en de goedkeuring van het bijzonder waterverkoopreglement.

§ 3. De Vlaamse regering stelt nadere regels vast met betrekking tot de communicatie van het algemeen en bijzonder waterverkoopreglement aan de abonnee.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

HOOFDSTUK VI

Toezicht, dwang- en veiligheidsmaatregelen

Artikel 17

§ 1. Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie, houden de door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaren toezicht op de toepassing van dit decreet, met uitzondering van artikelen 9, 10, 11, § 1 en 2, 12, 13, § 1, 14 en 15, en hun uitvoeringsbesluiten.

§ 2. De in § 1 bedoelde toezichthoudende ambtenaren kunnen bij de uitoefening van hun ambt :

- 1° elk onderzoek instellen, elke controle uitoefenen en alle inlichtingen inwinnen die nodig zijn voor de uitoefening van het toezicht ;
- 2° alle personen ondervragen over feiten die voor de uitoefening van het toezicht relevant zijn ;
- 3° de bijstand van de federale politie vorderen.

De toezichthoudende ambtenaren dienen zich steeds te legitimeren.

Binnen de bevoegdheden die hun overeenkomstig § 1 zijn toegewezen, kunnen de toezichthoudende ambtenaren mondelinge of schriftelijke raadgevingen, aanmaningen en bevelen geven. Ze kunnen ook de termijn vastleggen waarbinnen de voorschriften moeten worden nagekomen.

Wanneer de toezichthoudende ambtenaren mondelinge raadgevingen, aanmaningen of bevelen hebben gegeven, dan dienen die binnen vijf werkdagen, bij ter post aangetekende brief, te worden bevestigd door de Vlaamse regering.

§ 3. De toezichthoudende ambtenaren hebben voor de uitoefening van hun ambt, te allen tijde, zonder voorafgaande verwittiging, toegang tot de inrichtingen.

§ 4. Zij stellen de inbreuken op dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten vast door middel van proces-verbaal die bewijswaarde hebben tot het tegendeel bewezen is en die onmiddellijk worden bezorgd aan de procureur des Konings. Een afschrift van het proces-verbaal wordt bij ter post aangetekende brief ter kennis gebracht van de overtreder

binnen vijf werkdagen na de vaststelling van de overtreding.

§ 5. Wanneer de toezichthoudende ambtenaren vaststellen dat de waterleverancier water bestemd voor menselijke consumptie levert dat niet voldoet aan de overeenkomstig artikel 4, § 1 en zijn uitvoeringsbesluiten vastgestelde kwaliteitseisen of dat de waterleverancier de overeenkomstig artikel 4, § 3 en zijn uitvoeringsbesluiten vastgestelde herstelmaatregelen en beperkingen van het gebruik niet neemt, kunnen de toezichthoudende ambtenaren, wanneer de waterleverancier weigert gevolg te geven aan de in § 2, derde lid bedoelde raadgevingen, aanmaningen en bevelen :

- 1° mondeling en ter plaatse de stopzetting bevelen van de levering van water bestemd voor menselijke consumptie binnen de termijn die zij bepalen of ;
- 2° de nodige maatregelen ambtshalve uitvoeren of doen uitvoeren ; de uitvoering van deze maatregelen geschiedt op kosten en risico van de in gebreke blijvende persoon.

Wanneer de toezichthoudende ambtenaren vaststellen dat de eigenaar of de abonnee de overeenkomstig artikel 6, § 2, tweede en derde lid en zijn uitvoeringsbesluiten vastgestelde herstelmaatregelen aan het huishoudelijk leidingnet niet uitvoert, kunnen de toezichthoudende ambtenaren, indien de eigenaar of de abonnee weigert gevolg te geven aan de overeenkomstig § 2, derde lid gegeven raadgevingen, aanmaningen en bevelen :

- 1° de onderbreking bevelen van de levering van water bestemd voor menselijke consumptie binnen de termijn die zij bepalen of ;
- 2° de nodige maatregelen ambtshalve uitvoeren of doen uitvoeren ; de uitvoering van deze maatregelen geschiedt op kosten en risico van de in gebreke blijvende persoon.

Naast de in het eerste en tweede lid bedoelde gevallen, kunnen de toezichthoudende ambtenaren in geval van gevaar voor de volksgezondheid de stopzetting of de onderbreking bevelen van de levering van water bestemd voor menselijke consumptie.

Indien binnen de gestelde termijn geen gevolg gegeven wordt aan de bevelen tot stopzetting of onderbreking, kunnen de toezichthoudende ambtenaren de nodige maatregelen ambtshalve uitvoeren of doen uitvoeren. De uitvoering van deze maatregelen

Voorzitter

gelen geschiedt op kosten en risico van de in gebreke blijvende persoon.

§ 6. De bevelen tot stopzetting of onderbreking van de levering zoals bedoeld in § 5, worden binnen vijf werkdagen, bij ter post aangetekende brief, ter kennis gebracht van de overtreder en van de waterleverancier.

Een afschrift van het bevel tot stopzetting of onderbreking van de levering wordt onverwijld gezonden aan de Vlaamse regering.

§ 7. De waterleverancier, de eigenaar, de abonnee en de gebruiker kunnen beroep indienen bij de Vlaamse regering tegen de in § 2, derde lid bedoelde raadgevingen, aanmaningen en bevelen en de in § 5 bedoelde bevelen tot stopzetting of onderbreking van de levering. Het beroep schorst de beslissingen niet. Binnen een termijn van twee weken wordt over het beroep uitspraak gedaan.

De Vlaamse regering regelt de modaliteiten en de termijnen van het beroep.

Op dit artikel zijn er amendementen die luiden als volgt :

Amendement Nr. 19

voorgesteld door de heren Patrick Lachaert
en Jacky Maes, mevrouw Isabel Vertriest
en de heer Jos Bex

Artikel 17

In § 2, eerste lid, 3° vervangen door wat volgt :

“3° de bijstand van de politiediensten vorderen”.

Amendement Nr. 32

voorgesteld door de heren Erik Matthijs
Jef Van Looy en Bart De Smet

Artikel 17

§ 2, 3° vervangen als volgt : "De bijstand van de lokale en federale politie".

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

HOOFDSTUK VII**Strafbepalingen****Artikel 18**

De volgende personen worden gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met een geldboete van 100 euro tot 15.000 euro of met een van deze straffen alleen :

- 1° de waterleverancier die water bestemd voor menselijke consumptie levert dat niet voldoet aan de kwaliteitseisen, met name bij niet-naleving van artikel 4, § 1 en zijn uitvoeringsbesluiten ;
- 2° de waterleverancier die de vastgestelde herstelmaatregelen of beperkingen van het gebruik niet neemt, met name bij niet-naleving van artikel 4, § 3 en zijn uitvoeringsbesluiten ;
- 3° de eigenaar of de abonnee die de herstelmaatregelen aan het huishoudelijk leidingnet niet uitvoert of die de informatieverplichting daaromtrent niet naleeft, met name bij niet-naleving van artikel 6, § 2, tweede en derde lid en zijn uitvoeringsbesluiten.

Op dit artikel zijn er amendementen die luiden als volgt :

Amendement Nr. 33

voorgesteld door de heren Erik Matthijs
Jef Van Looy en Bart De Smet

Artikel 18

1° en 2° vervangen door wat volgt :

- "1° de waterleverancier die water bestemd voor menselijke consumptie levert dat niet voldoet aan de kwaliteitseisen vastgesteld overeenkomstig artikel 4, § 1, en die weigert binnen de gestelde termijn gevolg te geven aan de in artikel 17, § 2, bedoelde geschreven bevelen en aanmaningen ;

Voorzitter

2° de waterleveranciers die de overeenkomstig artikel 4, § 3, en zijn uitvoeringsbesluiten vastgestelde herstelmaatregelen en beperkingen van gebruik niet neemt en die weigert binnen de aangegeven termijn gevolg te geven aan de in artikel 17, § 2, bedoelde schriftelijke aanmaningen en bevelen ;".

Amendement Nr. 34

voorgesteld door de heren Erik Matthijs
Jef Van Looy en Bart De Smet

Artikel 18

In het eerste lid de zinsnede " met een gevangenisstraf van een maand tot een jaar en " schrappen.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 19

De volgende personen worden gestraft met een gevangenisstraf van vijftien dagen tot drie maanden en met een geldboete van 100 euro tot 2.000 euro of met een van deze straffen alleen :

1° degene die niet toestemt in of zich verzet tegen de bezoeken, de controles, de inspecties, het toezicht of de monsternemingen, verricht door de overeenkomstig artikel 17, § 1 door de Vlaamse regering aangewezen toezichthoudende ambtenaren die gemachtigd zijn om overtredingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten op te sporen en vast te stellen ;

2° de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk of de titularis van de aansluiting of zijn afgevaardigde die de verplichtingen met betrekking tot de levering van een gratis hoeveelheid water bestemd voor menselijke consumptie niet naleeft, met name bij niet-naleving van artikel 5, § 3 en zijn uitvoeringsbesluiten ;

3° de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk die de verplichtingen met betrekking tot de aansluiting op het openbaar waterdistributienetwerk niet naleeft, met name bij niet-na-

leving van artikel 5, § 1 en zijn uitvoeringsbesluiten ;

4° de waterleverancier die de overeenkomstig artikel 8 en zijn uitvoeringsbesluiten opgelegde openbare dienstverplichtingen niet naleeft ;

5° de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk die de overeenkomstig artikel 16 en zijn uitvoeringsbesluiten opgelegde verplichtingen met betrekking tot het waterverkoopreglement niet naleeft.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 35

voorgesteld door de heren Erik Matthijs
Jef Van Looy en Bart De Smet

Artikel 19

In het eerste lid de zinsnede " met een gevangenisstraf van vijftien dagen tot drie maanden en " schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 20

De leden van het dagelijks bestuur en de personeelsleden van de reguleringsinstantie die de overeenkomstig artikel 11, § 3 opgelegde verplichtingen met betrekking tot het beroepsgeheim niet naleven, worden gestraft met de straffen, bepaald door artikel 458 van het Strafwetboek.

– *Aangenomen.*

Artikel 21

In geval van herhaling binnen twee jaar na de jongste veroordeling, mogen de in artikelen 18 en 19 vermelde straffen worden verdubbeld.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

HOOFDSTUK VIII

Administratieve geldboetes

Artikel 22

§ 1. Voor iedere inbreuk op :

- 1° de overeenkomstig artikel 7, § 1 en § 4, en zijn uitvoeringsbesluiten opgelegde controleverplichtingen, wordt een administratieve geldboete opgelegd van 750 euro ;
- 2° de overeenkomstig artikel 4, § 4, eerste lid, 2° en 3°, en tweede lid en zijn uitvoeringsbesluiten opgelegde verplichtingen om de bevoegde diensten van de Vlaamse regering in te lichten en informatie te leveren, wordt een administratieve geldboete opgelegd van 750 euro ;
- 3° de overeenkomstig artikel 4, § 4, eerste lid, 1° en zijn uitvoeringsbesluiten opgelegde verplichtingen om de verbruikers in te lichten of van informatie te voorzien, wordt een administratieve geldboete opgelegd van 375 euro ;
- 4° de overeenkomstig artikel 13, § 2 en zijn uitvoeringsbesluiten opgelegde verplichtingen om de reguleringsinstantie van informatie te voorzien, wordt een administratieve geldboete opgelegd van 375 euro ;
- 5° de overeenkomstig artikel 5, § 2 en zijn uitvoeringsbesluiten opgelegde verplichtingen om een watermeter te plaatsen, wordt een administratieve geldboete opgelegd van 125 euro per niet geplaatste watermeter.

§ 2. De administratieve geldboete wordt opgelegd door de door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaren.

§ 3. De overtreder wordt van het voornemen om een administratieve geldboete op te leggen in kennis gesteld bij ter post aangetekende brief met bericht van ontvangst.

Deze kennisgeving vermeldt het bedrag van de administratieve geldboete en ook de dag, de plaats en het uur waarop een hoorzitting wordt gehouden waar de overtreder zal worden gehoord.

§ 4. Na de hoorzitting nemen de door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaren, andere dan die bedoeld in § 2, de zaak onmiddellijk in beraad. De beslissing wordt met redenen omkleed. De ambtenaren delen de beslissing mee aan de overtreder binnen tien dagen na de hoorzitting, bij ter post aangetekende brief met bericht van ontvangst.

§ 5. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de in § 3, tweede lid bedoelde hoorzitting en met betrekking tot de betaling van de administratieve geldboete.

Indien de overtreder in gebreke blijft bij het betalen van de administratieve geldboete, wordt de geldboete bij dwangbevel ingevorderd. De Vlaamse regering wijst de ambtenaren aan die gelast zijn dwangbevelen te geven en uitvoerbaar te verklaren. Die dwangbevelen worden betekend bij deurwaardersexploot met bevel tot betaling.

§ 6. De vordering tot voldoening van de administratieve geldboete verjaart na verloop van vijf jaar, te rekenen vanaf de dag waarop ze is ontstaan.

De verjaring wordt gestuit op de wijze en onder de voorwaarden, bepaald in artikel 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IX

Slotbepalingen

Artikel 23

Voor het Vlaamse Gewest wordt de wet van 14 augustus 1933 betreffende de bescherming van drinkwaters opgeheven, met uitzondering van artikel 1 bis, § 3 en § 4, die worden opgeheven op het ogenblik van de inwerkingtreding van het besluit van de Vlaamse regering, genomen ter uitvoering van artikel 5, § 3 van dit decreet.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 24

Dit decreet treedt in werking op de dag van de publicatie ervan in het Belgisch Staatsblad.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met :

- 1° de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Cuba inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 19 mei 1998 ;
  - 2° de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Verenigde Mexicaanse Staten inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Mexico op 27 augustus 1998 ;
  - 3° de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek El Salvador inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 12 oktober 1999
- 1051 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met :

- 1° de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Cuba inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 19 mei 1998 ;
- 2° de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Verenigde Mexicaanse Staten inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Mexico op 27 augustus 1998 ;
- 3° de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van

de republiek El Salvador inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 12 oktober 1999.

De algemene bespreking is geopend.

– *De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

De heer Laverge, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jacques Laverge, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik zal even een kort verslag uitbrengen van de bespreking van dit verzameldecreet betreffende de bevordering en de bescherming van de Vlaamse investeringen in deze drie landen. Dit is uiteraard geen nieuw gegeven. Om de investeringen van landgenoten in het buitenland te beschermen, zijn in het kader van de BLEU al tientallen dergelijke overeenkomsten afgesloten.

Na de toelichting over het economisch belang door de minister is in de commissie een discussie over een aantal slechts onrechtstreeks met de investeringsproblematiek verbonden aspecten, zoals de mensenrechten en de politieke situatie in de betrokken landen, ontstaan.

Aangezien de situatie in elk land verschillend is, heeft de commissie de minister verzocht verzameldecreten zoveel mogelijk te vermijden. De minister heeft beloofd om hier in de toekomst rekening mee te houden.

De commissie heeft over alle artikelen van het ontwerp van decreet een afzonderlijke stemming gehouden. Het amendement op artikel 1 is unaniem aangehouden. Artikel 2, betreffende Cuba, is aangenomen met zes stemmen voor bij twee onthoudingen. Artikel 3, betreffende Mexico, is unaniem aangenomen. Artikel 4, betreffende El Salvador, is unaniem aangenomen. Het ontwerp van decreet is goedgekeurd met zes stemmen voor bij twee onthoudingen. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik zou de Cubaanse problematiek hier even willen onderscheiden van de overeenkomst die we met Mexico en El Salvador, twee vriendelijke, democratische landen, willen afsluiten. Ik wil er trouwens op wijzen dat El Salvador ondanks de internationale kuiperijen, waarin Cuba een grote rol heeft gespeeld, zijn vrijheid heeft herwonnen.

Verrijken

Niets zal me weerhouden om hier even te denken aan de honderdduizenden christenen en de duizenden liberale vrijmetselaars en sociaal-democraten die door het regime van de heer Castro zijn vermoord.

Nu ik hier als een bevende grijsaard sta, kan ik gerust stellen dat deze problematiek mijn hele leven heeft gevuld. Als jongeman heb ik de excessen van de Cubaanse revolutie op de voet kunnen volgen. Deze revolutie is zeer handig in elkaar gestoken. Er is veel over mensen als Fidel Castro en Ché Guevara gesproken, maar er wordt nooit over Ché Stalin gesproken. De tropische atmosfeer van de poging om Zuid-Amerika onder een communistisch bewind te brengen, zat zeer handig in elkaar.

Mag ik even een parenthese openen als een soort *captatio benevolentiae*. We moeten heel objectief zijn in die zaken. Batista is niet erg interessant uiteraard. Dat was zoals de Sjah van Perzië, maar zo erg was die nu ook weer niet. Zijn tegenstrevers hebben na hem een onmenselijke revolutie veroorzaakt.

Cuba was eigenlijk een van de meest ontwikkelde landen, niet alleen van Amerika, maar van de hele wereld. De reden is dat het een van de mooiste plaatsen is op de wereld. In 1958 was het toerisme minimaal. Marbella en Torremolinos waren vissersdorpen. Wat was Spanje toen? Het was een heel andere wereld. Toen kwam er die revolutie in dat land. Ik ben verplicht enkele statistieken te geven. Er waren in Cuba veruit de meeste artsen per inwoner van heel Latijns-Amerika. Dat heeft twee redenen. Er is ten eerste een lange medische traditie in Cuba die stoelt op de Spaanse traditie. De Cubaanse leerlingdokters gingen naar Spanje, bijvoorbeeld naar Barcelona. Ten tweede maakte Cuba die ontwikkeling mee doordat er enorm veel begoede Amerikanen zich in Cuba terugtrokken, zoals men nu naar Spanje of de Provence trekt. Dat betekent niet dat het regime goed was, want daar heerste de dictatuur van de maffia zoals in de meeste van die staten op dat ogenblik.

Dat land had enorme overlevingskansen. De gemiddelde levensverwachting was 61 jaar. In de rest van Latijns-Amerika was dat 40 jaar. Op 70 mijl van de Verenigde Staten, heeft men de mooiste natuur van heel Amerika, de mooiste muziek, de beste sigaren, de mooiste vrouwen en de beste rum. Het is dus normaal dat er een toeristische aantrekkingskracht is. Denk nu niet dat Castro ooit een ontwikkeling heeft trachten te verwezenlijken.

Dat was de zelfmoord van een heel volk. Die mensen leven nu op het niveau van de armste landen van zwart Afrika, maar het land puilt uit van rijkdom. Suiker is nu minder waard dan vroeger en de sigaren beheersten vroeger 90 percent van de markt in de Verenigde Staten. Nu kunnen ze ze elders amper kwijt aan mindere prijzen. Geloof dus niet dat we ginder ontwikkelingshulp moeten verlenen. Dat land heeft alle kansen, krijgt alle kansen, wanneer dat fenomeen volledig verdwijnt en er vrije verkiezingen komen. Ik ben dus drager van een blijde boodschap voor de collega's van de commissie voor Economie en Buitenlandse Handel. In 1958 hebben sociaal-democraten uit Duitsland reeds geld gegeven. De jonge Willy Brandt heeft dit gedaan om die rotzooi van een regering eruit te krijgen en er een democratie te vestigen. We gaan daar terug aan werken als de dag zal gekomen zijn.

Ik wil er uw aandacht op vestigen dat het ontwerp van decreet hinkt omdat men blijkbaar alle gegevens niet in de hand heeft. Waarom zijn de Verenigde Staten nogal rigide in deze zaak? Ik wil niet verbergen dat die eilanden een soort kolonie waren van de Verenigde Staten, zoals nu de Costa de Sol een soort kolonie van Noord-Europa is geworden. We sparen een heel jaar om ernaar toe te gaan, het is dus normaal dat die mensen rijk worden. Als voorbeeld neem ik de petroleumboringen die door de Amerikanen waren aangevat en die daarvoor dertigjarige concessies hadden betaald. Total – Frankrijk dus – heeft dat echter cadeau gekregen, mits het betalen van de nodige dollars aan de bende van Castro. Uiteraard zullen de VS die olievelden opeisen zodra Cuba opnieuw vrij zal zijn. Dat is trouwens de reden van de rigiditeit van de VS.

De ouderen onder ons zullen zich nog wel de Cuba- of de raketten crisis herinneren. In de in het Engels gepubliceerde memoires van Kroesjtsjev valt te lezen dat de hysterische Castro steeds 'nuke them' riep, dus vroeg om de VS met atoombommen te bestoken. Gelukkig is Rusland niet ingegaan op de vraag van die gek, wat niet wegneemt dat we daar toen met een wereldprobleem opgezadeld zaten.

Wat dit ontwerp van decreet betreft, verwijst u bijvoorbeeld naar Interbrew. Welnu, ik wil u er op attenderen dat de oude Cubaanse suikerbaronnen hun rechten op de Cubaanse biermarkt zullen claimen. U mag immers niet vergeten dat de grootste brouwerij van Cuba Cubaans was en in handen van suikerbaronnen. In de biernijverheid werd immers veel suiker gebruikt. Ik wil er ook op wijzen dat Cuba een land van sekstoerisme is. Wie in een

Verrijken

vliegtuig naar Cuba stapt, hoort enkel over de lieferlijkheid van dat eilandje spreken. Socialisme als gespreksonderwerp is gereserveerd voor enkele uitzonderingen achteraan in het vliegtuig.

Weet u dat Rusland pakweg 15 jaar geleden één miljoen dollar per dag in Cuba investeerde? Dit diende enkel om het land in leven te houden. Deze geldstroom is nu vervangen door die van de Europese en Canadese toeristen, aangetrokken door de Cubaanse specificiteiten die nog zal stijgen wanneer de vrije economie daar geïnstalleerd zal zijn. Dan zullen we op Cuba Brusselse wafels, Belgische pralines en Vlaamse oliebollen kunnen proeven.

Mijnheer de minister, toen zowel linkse als christelijke kringen voor de val van de Berlijnse Muur be-toogden, dachten sommigen om Ulbricht en Honecker te helpen om de Oost-Duitsers een minder slecht leven te geven. Ernstige economische boeken hebben bewezen dat ex-kanselier Kohl hen gedurende jaren geld heeft gegeven. Honecker nam politieke gevangenen en Kohl kocht ze af. De Oost-Duitsers hebben zeven jaar langer onder een schandalig regime geleden. De hand reiken aan Castro is de hand reiken aan de slavendrijvers van het Cubaanse volk. Doet u niet hetzelfde, mijnheer de minister.

Twee miljoen Cubanen leven in de Verenigde Staten. Velen zijn miljonairs geworden, want het zijn heel bekwame handelaars, maar als twee miljoen mensen vluchten, zijn dat niet alleen de kapitalisten. Degenen die kunnen vluchten, doen dat. De Cubaanse bevolking van Florida heeft zich altijd door vlijt onderscheiden van de rest van de bevolking.

Nu zijn er meer zwarten in Cuba dan vroeger. Castro is een nazaat van Galiciërs, hij behoorde tot de betere klasse. Hij heeft weinig te maken met de autochtone Cubanen. De Cubaanse bevolking van Florida is nu welvarend en heeft zelfs gouverneurs geleverd aan die staat. Ze heeft een enorme toekomst in een vrije economie.

Eind jaren vijftig, begin jaren zestig zijn naar schatting 150.000 mensen vermoord. In de burcht van Havana werden dagelijks mensen gefusilleerd die tegen het bolsjewisme reageerden. De Cubanen noemden die oude Spaanse burcht 'La casita', het huisje. Nu heeft de Spaanse Meliagroep daar een hotel gebouwd. Er zijn geruchten dat een commissie van het Vlaams Parlement naar Cuba vertrekt. Ik wens de commissieleden veel plezier als ze in

dat hotel verblijven, dat doordrenkt is van het bloed van de martelaren van het Zuid-Amerikaanse bolsjewisme.

Onze fractie zal uit principe en ter nagedachtenis van de mensen die zoveel hebben geleden, tegen het ontwerp van decreet stemmen.

Onder meer door de lage lonen is in Puerto Rico een grote farmaceutische industrie gegroeid ten dienste van de Verenigde Staten. In Cuba is er altijd zo'n farmaceutische industrie geweest. Daar worden nu goede vaccins gemaakt, die een politieke en economische hulp betekenen voor verschillende arme Afrikaanse landen.

De VS, die Cuba opnieuw tot schurkenstaat hebben uitgeroepen, hebben nu bewezen dat Cuba biologische wapens verspreidt naar Libië, Irak en Syrië. Biotechnologie misbruiken is helaas niet complex noch ingewikkeld. Mensen zijn immers heel broze wezens en kunnen heel makkelijk worden gedood. Als een delegatie van het Vlaams Parlement de fabrieken gaat bekijken, dan mogen de deelnemers niet vergeten dat de basis ervan de waanzin is van één figuur met de naam Castro. In het licht van de wereldgeschiedenis is dat een belangrijke figuur is, net zoals keizer Nero er een was.

Mijnheer de minister, van de propaganda is niets waar. Er is niets positief aan dat land. Soms is men er behendig, dat is alles. Het sekstoerisme is trouwens doodsvaarlijk. In de jaren zeventig, tachtig en negentig werden heel wat legerlegioenen naar Angola en Mozambique uitgestuurd. Hele legers zijn terug gekomen met aids. Veel van die mensen zijn ondertussen al gestorven. Als Vlamingen zich in zo'n landen ongebreideld in het nachtleven storten, dan zal de Vlaamse Gemeenschap uiteindelijk moeten opdraaien voor degenen die daar besmet zijn geraakt. Ik wil dit verhaal niet zo erg maken als een pater jezuiet die stelt dat van seksualiteit niets anders dan rotzooi komt.

Wat ik eigenlijk kwijt wil, is dat aan het ontwerp van decreet niets deugt. Ik tracht u dat te zeggen met de nodige bescheidenheid. We moeten niet investeren in Castro! Er zijn voldoende goede nieuwe regimes in de wereld. We kunnen in veel andere ontwikkelingslanden investeren. De wereld is aan het democratiseren. In mijn jonge tijd waren er alleen maar generaals en maffiosi aan de macht in Latijns-Amerika. Nu ziet het er daar heel anders uit. De ene staat na de andere wordt een democratie. Ze hebben het heel moeilijk, want het is veel moeilijker om op economisch vlak aan democratie te doen dan op politiek vlak. Gewoonlijk duurt dat

Verrijken

twintig jaar langer. Bijvoorbeeld El Salvador heeft gewonnen van het marxisme. Het land verwezenlijkt de democratie en verbetert elke dag zijn economisch lot. In een overvloed aan landen kan het kleine Vlaanderen een steentje bijdragen.

Onder meer mijn vaderstad Antwerpen, die niet anders heeft dan schulden na zeventig jaar socialisme, verleent onderwijsbijstandshulp aan Cuba. Het onderwijs daar bestaat uit louter marxistische propaganda, en is daar zeker niet beter. Het marxisme heeft zich altijd en overal enkel tot kinderen gericht. Het is een brein-machine. Natuurlijk leren de kinderen ondertussen wel lezen en schrijven, dat geef ik graag toe, maar dat gebeurt ook in de andere Midden-Amerikaanse republieken. We worden misbruikt door extreem-linkse ambtenaren – die daar hun tuintje hebben gevonden waarin ze zich amuseren – om mee te werken aan de meest afschuwelijke vorm van onderwijs in de wereld : het leninistische onderwijs. Met Vlaams belastinggeld worden de kinderen daar verder verneukt.

Eén kind kennen we allemaal. Door de dubieuze politiek van Clinton werd het teruggestuurd naar Cuba. Ik weet wel dat volgens het burgerrecht de vader het hoederecht krijgt als de moeder sterft, maar nood breekt wet. De eenvoudige vrouw heeft geprobeerd om samen met haar kind op een oude band Florida te bereiken ! Ze is verdronken. Haar kind van vijf jaar heeft het twee dagen lang alleen overleefd en werd gevonden door een visser. Daarna is een internationale strijd ontstaan. Dat kon door de Clinton-fantasieën, want onder Bush zou zoiets niet kunnen.

De meesten onder ons hebben ervaring met een opvoedkundige fase in hun leven. Als een moeder samen met een kind op een oude band tracht te ontsnappen uit Cuba, dan moet toch geen vader worden gemobiliseerd die al vergeten was dat hij nog een kind had. Het gaat toch niet om dat arme kind te beletten om samen met twee miljoen andere Cubanen te genieten van de vrijheid.

Ik herhaal dat aan heel Cuba niets deugt. Laten we in het kleine Vlaanderen eens iets nuttig doen door Cuba te isoleren. Ik weet wel dat het andere Brussel, het internationale Brussel, steeds meer Europees geld in dat land probeert te stoppen. Mijnheer de minister, ik doe een beroep op uw menselijkheid. Honecker en Ulbricht hebben zeven jaar langer het Duitse volk gemarteld omdat West-Duitsland hen geld had gegeven. Laten we op geen

enkel gebied geld geven aan het Castro-regime. *(Applaus bij het VB)*

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik zal het zeker niet hebben over de vertelkwaliteit van de heer Verrijken. Hij kan zeer goed vertellen en ik beluister hem graag.

Hij heeft gevraagd om geen geld te geven aan het Castro-regime. We kennen allemaal de dictatoriale aanpak van Castro. De heer Verrijken vindt het leven van de onderdanen terecht van heel groot belang, en hij vindt het bedroevend dat die gebukt moeten gaan onder die dictator. Dat is allemaal juist, en we moeten het volk ook helpen.

Ik wil van de heer Verrijken concrete suggesties horen hoe hij het beleid ziet. Dat is geen strik-vraag, ik meen het echt. Als er geen geld wordt gegeven aan Castro, wat moet er dan gebeuren ? We kunnen immers moeilijk geld geven aan de miljoenen Cubanen afzonderlijk.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, het parlement dient toch niet om elkaar raad te geven, maar om discussie te voeren.

De heer André Moreau : Mijnheer de voorzitter, voor mij is dit een volwaardig parlement. Ik geloof dat hier bekwame mensen zitten. We kunnen ons parlement verbeteren, verfijnen en aanpassen aan wat de bevolking vraagt. We moeten ook onze relatie met het buitenland verbeteren.

Er is een intern reglement, maar we moeten daarnaast toch ook kunnen dialogeren. Een goed dialoog moet het intern reglement kunnen overstijgen. Misschien pas ik niet in dit halfroond, maar ik zie de zaken op mijn manier.

De heer André Denys : Dit ontwerp van decreet gaat niet over geld geven aan Cuba, maar wel over de bescherming van onze investeringen daar. We willen het Vlaamse belang daar beschermen. In die optiek moet het debat worden gevoerd. Uitweiden over de uitweidingen van de heer Verrijken, vind ik te ver gaan. Op die manier dwalen we af van het onderwerp.

De heer André Moreau : Mijnheer de voorzitter, u weet het of u weet het niet – en u zou het stilaan moeten weten en ik denk dat u het ook weet -,

Moreau

maar ik ben democratisch ingesteld. Ik leg me graag neer bij de beslissing van de meerderheid. Ik heb daar geen moeite mee.

Indien het parlement beslist het niet te hebben over de uitgetekende grens, zoals dat is vastgelegd in het Reglement, dan aanvaard ik dat. Ik zeg u dan wel dat mijn idee van het voeren van een goed dialoog enigszins anders is.

Mijnheer de voorzitter, u hebt de leiding. U kunt beslissen dat de heer Verrijken mag antwoorden. Indien u echter zegt dat hij dat niet mag, dan trek ik mijn woorden terug.

De voorzitter : Mijnheer Moreau, niemand twijfelt aan uw democratische ingesteldheid. De heer Verrijken kan, indien hij dat wenst, op uw vraag antwoorden.

De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer Moreau, mocht ik in de plaats zijn van minister Van Grembergen, dan zou ik de zeer beperkte middelen van Vlaanderen anders besteden. Dat ligt toch voor de hand. Mijnheer Denys, u had het daarnet over economische wisselwerking. We weten allemaal wat dit betekent. Ze dient om het volk verder te verknechten. Men kan om te beginnen al geen Cubaanse vennootschap oprichten. Het grootste deel blijft in handen van het communistische regime. Sla er de 'boekskes' van Marx, aangepast door Fidel Castro, maar op na.

Mijnheer Moreau, u hebt een bijzonder interessante opmerking gemaakt. Het Vlaams Blok is een groot voorstander van ontwikkelingshulp, want we zijn een volkspartij. Ik zal het daar bij gelegenheid uitgebreid over hebben. Vlaanderen heeft beperkte middelen. Een klein deel daarvan gaat naar het Caraïbische gebied. In die streek zijn er twee zich ontwikkelende jonge democratieën. Ze dragen de gevolgen van een verschrikkelijke burgeroorlog, die werd betaald en geleid door Moskou. Ik heb het over Guatemala en El Salvador. Met die paar centen waarover we beschikken, hebben we werk genoeg. Dat geld kan worden besteed aan het onderwijs in die twee landen. Niet om een godsdienst of een visie te verdedigen, maar om de jonge Salvadoranen en Guatemalteken te leren waar hun plaats op de wereld is. Ze worden steeds belangrijker. Ze hebben nieuwe ideeën en beschikken over nieuwe materialen.

In Guatemala zijn nog een aantal belangrijke tropenwouden. Onlangs werd ontdekt dat er de meest ongelooflijke geneeskundige producten kunnen worden gewonnen. Ik ben trouwens persoonlijk overtuigd van de eeuwige goedertierenheid van het oerwoud tegenover de imbeciliteiten die wij, moderne mensen, uithalen. Mijnheer de minister, indien de jeugd van El Salvador en Guatemala geleerd kan worden dat ze op het gebied van vredige farmaceutica – en we hebben die o zo nodig want we zijn in het westen allemaal wat overbeschaafd en te zwak om te leven -, dan zou u prachtig werk leveren.

Vandaag de dag worden er echter pedagogische methodes aangeboden. Ga maar eens na wat die belhamels onder andere in Antwerpen allemaal uithalen ! Lenin, Stalin en Trotski waren het over één zaak eens, namelijk dat de jeugd zeer belangrijk was en dat de oude generatie moest worden afgeschreven. Mijnheer de minister, ik raad u aan een studiereis te maken. Sla daarbij Cuba over. Ik ken uw verheven moraliteit. Ga naar El Salvador en Guatemala. U zult daar een jonge democratie vinden die aan het openbloeien is en die ons op dit moment enthousiasmeert. Ik vind er geen ander woord voor.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, dit debat bewijst dat we beter een aparte discussie voeren als we het hebben over gemengde akkoorden die op verschillende landen slaan. Op die manier kan er op een onafhankelijke manier per land een oordeel worden gevormd. Ik zal nagaan hoe we dit in de toekomst kunnen doen. Deze discussie ging zowel over El Salvador, Mexico als over Cuba.

Mijnheer Verrijken, ik ken ook de ontstaansgeschiedenis van Cuba met Batista en Fidel Castro. Beiden hebben heel wat gemeen. U spreekt over de christenen die door het Castroregime werden vermoord. Ik kan u zeggen dat het Batistaregime eveneens christenen aan de kant heeft gezet en alles behalve fraai heeft gehandeld. Afhankelijk van de sociale klasse en het kamp waartoe men behoorde, was dat een verschrikkelijke periode voor de Cubaanse bevolking.

Ik wil ook nog verduidelijken dat Vlaanderen niet zomaar geld geeft. Het enige wat in dit verdrag wordt vastgelegd, zijn beschermingsmodaliteiten voor firma's of burgers die in Cuba initiatieven willen nemen in verband met investeringen en econo-

Van Grembergen

mische uitbouw. Wij willen dat onze burgers, die dit op vrije basis doen, over de normale rechten kunnen beschikken om hun posities te vrijwaren en te verdedigen, en niet aan willekeur onderhevig worden bij verandering van wetten of bij verandering van regimes. Dat is de kern van deze akkoorden.

Mijnheer Verrijken, geleidelijk aan zijn er evoluties merkbaar in het politieke systeem in Cuba. De rigiditeit die er tien jaar geleden was, is niet meer dezelfde rigiditeit als nu.

U hebt terecht gesproken over het kolonisatiesysteem van de Verenigde Staten in hun achtertuin en hun voortuin en alles wat daarmee te maken had. Het feit dat ze rond Cuba een ring hebben geplaatst, is ook wat middeleeuws, omdat ze op die manier dit land en zijn bevolking economisch in moeilijkheden willen brengen. Men kan over die systematiek vele discussies voeren, ik merk alleszins dat dit systeem soms ook wordt gebruikt bij steden en kleinere landen. Het systeem stamt uit de middeleeuwen.

Dan wil ik nog iets zeggen over de greep op de jeugd. Ik weet dat veel regimes altijd hebben getracht, als ze hun regime wensten te bestendigen, om een greep op de jeugd te hebben. Dat heeft zich voorgedaan in nazi-Duitsland, in de USSR en zelfs in de meest katholieke onder de katholieke landen. Het Francoregime probeerde hetzelfde. Dit is iets wat u met uw historisch perspectief zeker kunt inschatten, maar daarom nog niet goedkeuren. Ik keur het ook niet goed. Mijn vraag blijft in alle geval om deze drie verdragen als geheel goed te keuren.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik wil nog even aansluiten bij wat de heer Laverge bij de inleiding zei : binnen deze context kan onze fractie de akkoorden goedkeuren.

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken : We mogen toch niet vergeten dat de Verenigde Staten nooit een blokkade hebben bevolen, wat nochtans dikwijls wordt beweerd. Er is wel even een blokkade geweest van drie dagen, toen de raketten onderweg waren. Er is wel een embargo, maar dat is iets geheel anders dan een blokkade. Dat embargo kwam er omdat Castro nooit de aanwezige economische belangen van de Verenigde Staten heeft vergoed.

De Verenigde Staten zullen nooit toelaten dat een vennootschap de activa van de Amerikaanse vennootschappen van Castro zou krijgen, zelfs niet tegen betaling. De Verenigde Staten kennen een vrije economie en willen de handel van de handelaars in de Verenigde Staten beschermen. Daarom was er dat embargo, nooit een blokkade, behalve gedurende drie dagen om hun vege lijf te verdedigen tegen de raketten.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met :

- 1° de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Cuba inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 19 mei 1998 ;
- 2° de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Verenigde Mexicaanse Staten inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Mexico op 27 augustus 1998 ;
- 3° de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek El Salvador inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 12 oktober 1999.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Cuba inzake de wederzijdse bevordering en be-

Voorzitter

scherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 19 mei 1998, zal volkomen gevolg hebben.

De stemming over dit artikel wordt aangehouden.

Artikel 3

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Verenigde Mexicaanse Staten inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Mexico op 27 augustus 1998, zal volkomen gevolg hebben.

De stemming over dit artikel wordt aangehouden.

Artikel 4

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek El Salvador inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 12 oktober 1999, zal volkomen gevolg hebben.

De stemming over dit artikel wordt aangehouden.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de invoering van een vermindering van de belasting op de inverkeersstelling (BIV) op grond van de emissienorm van de motor (zoals bepaald in de Richtlijn 98/69/EG van 13 oktober 1998) of de aard van de aandrijvingsbrandstof, met inachtneming van de fiscale neutraliteit en ter voorkoming van de concurrentie tussen de Gewesten op het vlak van de inschrijving van de voertuigen
– 1167 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de invoering van een vermindering van de belasting op de inverkeersstelling, BIV, op grond van de emissienorm van de motor zoals bepaald in de Richtlijn 98/69/EG van 13 oktober 1998 of de aard van de aandrijvingsbrandstof, met inachtneming van de fiscale neutraliteit en ter voorkoming van de concurrentie tussen de Gewesten op het vlak van de inschrijving van de voertuigen.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Suykens, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, dit ontwerp van decreet is een uitvloeisel van een federale regeringsbeslissing, of beter : van een federale mediastunt van de ministers Aelvoet en Reynders. Op 19 juli van vorig jaar kondigden zij immers een vermindering van de BIV aan voor wie nu reeds een auto koopt die voldoet aan de euro-4-uitstootnorm. Die norm is trouwens vanaf 2005 verplicht. Deze budgettair neutrale maatregel zou ingaan vanaf 1 januari 2002. Aangezien in het Lambermont-akkoord is bepaald dat het Vlaams Gewest vanaf die datum de bevoegdheid krijgt om zelfstandig de tarieven, de heffingsgrondslag en de vrijstellingen op de BIV te bepalen, kan de Vlaamse regering met dit besluit in principe doen wat ze wil. Mits enige creativiteit waren er alternatieven uit te werken. De regering koos er echter voor om de mediastunt klakkeloos over te nemen.

Tijdens het Autosalon mocht de heer Geysels op tv komen aankondigen dat wie een euro-4-wagen koopt een cadeautje krijgt van 25.000 frank voor een dieselwagen, 13.000 frank voor een benzinewagen en 12.000 frank voor een voertuig dat op LPG rijdt. Zo'n kans kan men toch niet laten liggen ? Het moet toch niet altijd die Stevaert zijn ? De heer Geysels vergat echter wijselijk er een aantal belangrijke details bij te vermelden. Ten eerste : de genoemde bedragen zijn maxima. De grootte van het bedrag is afhankelijk van het aantal fiscale PK. De overgrote meerderheid van de in ons land verkochte benzinewagens heeft een cilinderinhoud van 1.950 CC of minder, of 10 fiscale PK of minder,

Strackx

of hebben een vermogen van minder dan 85 kilowatt. Hun eigenaars zullen maximaal van een vermindering van de BIV voor een bedrag van 2.500 frank of 5.000 frank genieten.

Wie wel van de maximale vermindering van 13.000 frank wil profiteren, moet al een euro-4-benzinewagen van meer dan 1.950 CC of 86 kilowatt kopen. Dat zijn luxe-auto's, zoals een Audi A6, een BMW van de 7-reeks, een Chevrolet Transport, enzovoort. Dat is uiteraard iets waarover de heer Geysels op de televisie in alle talen zweeg. Verder vergat hij dat dieselwagens meestal een grotere cilinderinhoud hebben en bijgevolg over meer fiscale PK beschikken dan benzinewagens. Voor deze categorie was de vermindering van 25.000 frank aantrekkelijk en spectaculair. De euronorm voor dieselmotoren blijkt zo moeilijk haalbaar dat er vandaag geen enkele dieselauto aan de euro-4-norm voldoet. De heer Geysels vergat dit gemakkelijheidshalve even. Wie op het autosalon naar een euro-4-diesel zocht om de premie van 25.000 frank te kunnen opstrijken, was er aan voor de moeite en voelde zich bij de neus genomen. In Vlaanderen zijn twee derde van de verkochte wagens dieselmotoren. Geen enkele koper van een diesel zal van deze vermindering kunnen genieten. Men kan hier spreken van een sterk staaltje van volksverlakkerij.

De heer Geysels vergat nog iets aan te kondigen. De titel van het ontwerp van decreet spreekt alleen over de vermindering van de BIV. Deze zal worden gecompenseerd door vanaf 1 mei van dit jaar een verhoging door te voeren op tweedehandswagens vanaf 8 fiscale PK en ouder dan 5 jaar. De jaarlijkse vermindering van de BIV die van toepassing was, zal tot 5 percent worden teruggeschroefd. Deze verhoging is blijvend en zal jaarlijks naar schatting 7 miljoen euro of 288 miljoen frank opbrengen, terwijl de vermindering van de BIV op nieuwe eurowagens degressief is en, met uitzondering van LPG-voertuigen, slechts voor 2002 en 2003 geldt. Nadien valt af te wachten wat er zal gebeuren.

Zullen de voorgestelde maatregelen de luchtkwaliteit in Vlaanderen gevoelig verbeteren? Ik vrees van niet. De meest verkochte voertuigen hebben immers dieselmotoren en vermits er geen euro-4-dieselauto te koop is, valt deze categorie volledig uit de boot. Het valt te betwijfelen of de vermindering van de BIV voor benzinewagens de kopers zal motiveren om voor een ander merk of model te kiezen. De vermindering is voor de overgrote meerderheid van de benzinewagens zeer klein,

waarschijnlijk te klein om aan te zetten tot een ander koopgedrag. Voor een vermindering van 2.500 frank zal men niet vlug van idee veranderen.

Voor de auto's waarvoor wel in een substantiële vermindering is voorzien en die wel kunnen genieten van de BIV vermindering van 13.000 frank, maakt deze vermindering geen verschil meer uit. Wie van plan is een Mercedes E of S te kopen, gaat niet overschakelen naar een euro-4-BMW 7 omdat hij dan een vermindering van 323 euro krijgt. In deze prijs categorie maakt die 323 euro echt geen verschil meer. Trouwens, een lagere uitstoot bij het toch schaarse aantal wagens die van dit type rondrijden zal het verschil niet maken qua luchtverontreiniging in Vlaanderen, in tegenstelling tot die van honderdduizenden modale wagens. Er valt dus te vrezen dat het effect van deze maatregel op de luchtverontreiniging slechts marginaal zal zijn.

Een andere vraag die we ons kunnen stellen is of de voorgestelde maatregelen sociaal zijn. Wie veel geld heeft, kan een zware Euro 4-wagen kopen en krijgt een vermindering van 323 euro. Wie weinig geld heeft, kan slechts een kleine Euro 4-wagen kopen en krijgt een vermindering van 61,5 euro. Wie nog minder geld heeft, kan een jonge tweedehandswagen kopen. En wie nog minder geld heeft, kan zich enkele een oudere tweedehandswagen veroorloven. Het is die categorie die het gelag zal betalen. Die mensen zullen dus 7 miljoen euro per jaar moeten ophoesten.

Een verzwarende omstandigheid is dat tweedehandswagens van meer dan vijf jaar oud meestal dieselwagens zijn, omdat die nu eenmaal langer meegaan maar tevens ook gemakkelijker in een hogere fiscale categorie vallen, wegens hun grotere cilinderinhoud. Zo ontstaat de absurde situatie dat de laagste inkomenscategorie de BIV-vermindering zal betalen van de exclusieve limousines van een aantal bedrijfsleiders. Geef toe: dit is niet erg sociaal. Het zogenaamde sociale argument dat de regering geeft in de toelichting, namelijk dat het terugschroeven van die BIV-vermindering niet zal worden doorgevoerd voor tweedehandswagens ouder dan vijf jaar die minder dan 8 PK hebben, is alweer een staaltje van volksverlakkerij. Deze categorie kreeg immers nooit vermindering. Deze mensen betaalden altijd al het minimum van 2.500 frank. De minister belooft hier dus een vermindering niet af te schaffen die niet bestaat. Dat is net hetzelfde als 25.000 frank beloven voor een wagen die niet bestaat. Men had net zo goed 25.000 frank kunnen beloven voor wie een wagen met vijf wielen koopt. Dat is de mensen blij maken met een dode mus.

Strackx

De maatregelen die worden voorgesteld in het voorliggende ontwerp van decreet zullen vermoedelijk slechts een marginaal effect hebben. Bovendien zullen ze worden betaald door de zwaksten in onze samenleving. Daarom zullen we het ontwerp niet goedkeuren.

Toch wil ik eindigen op een positieve noot. De afschaffing van de BIV bij de overdracht van een voertuig tussen echtgenoten is een goede zaak, al moet ik erbij zeggen dat deze onrechtvaardigheid eigenlijk al heel lang geleden moest zijn verdwenen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de invoering van een vermindering van de belasting op de inverkeersstelling (BIV) op grond van de emissienorm van de motor (zoals bepaald in de Richtlijn 98/69/EG van 13 oktober 1998) of de aard van de aandrijvingsbrandstof, met inachtneming van de fiscale neutraliteit en ter voorkoming van de concurrentie tussen de Gewesten op het vlak van de inschrijving van de voertuigen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Het samenwerkingsakkoord tussen het Vlaamse, het Waalse en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest betreffende de invoering van een vermindering van de belasting op de inverkeersstelling (BIV) op grond van de emissienorm van de motor (zoals bepaald in de Richtlijn 98/69/EG van 13 oktober

1998) of de aard van de aandrijvingsbrandstof, met inachtneming van de fiscale neutraliteit en ter voorkoming van de concurrentie tussen de Gewesten op het vlak van de inschrijving van de voertuigen, wordt goedgekeurd.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van de artikelen 98 en 100 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen – 1168 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van de artikelen 98 en 100 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Suykens, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, we willen in extremis nog een amendement aan dit ontwerp van decreet toevoegen. De bedoeling hiervan is om de Euro 4-voertuigen te omschrijven. Er wordt meer bepaald gesteld dat dit de voertuigen zijn die het Europees homologatieattest met die bepaalde nummers hebben. Het is eigenlijk het gevolg van het feit dat met name de Raad van State een opmerking heeft gemaakt bij de behandeling van het desbetreffende ontwerp in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Daarom voegen we dit amendement in plenaire zitting aan dit ontwerp toe.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot wijziging van de artikelen 98 en 100 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 39 van de Grondwet.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

In artikel 98 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, wordt een § 1bis ingevoegd, luidende :

“ § 1bis. Voor de in artikel 94, 1°, bedoelde voertuigen, die beantwoorden aan de emissienorm “ euro4 ”, wordt de belasting vastgesteld overeenkomstig § 1, A, verminderd met de in de onderstaande tabel vermelde bedragen, in voorkomend geval beperkt tot het bedrag van de belasting :

	Aanslagjaar 2002	Aanslagjaar 2003
Diesel euro4	-620 EUR	-496 EUR
Benzine euro4	-323 EUR	-248 EUR

Voor de voertuigen waarvan de motor, zelfs gedeeltelijk of tijdelijk, gedreven wordt met vloeibaar petroleumgas of andere vloeibare koolwaterstoffen, wordt de belasting, vastgesteld overeenkomstig § 1, A, verminderd met 298 EUR, in voorkomend geval beperkt tot het bedrag van de belasting.

Indien de verbrandingsmotor van een voertuig wordt aangedreven door verschillende brandstoftypes, en het voertuig daardoor in aanmerking komt voor een combinatie van de vermindering voor benzine en LPG, dan wordt de toe te kennen vermindering beperkt tot het hoogste bedrag dat voor

dat aanslagjaar voor een bepaald type van brandstof van toepassing is.”.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 2

voorgesteld na indiening van het verslag

door de heren Marc Van den Abeelen,
André Denys, Lucien Suykens, Ludo Sannen
en Jos Bex

Artikel 2

Aan de voorgestelde tekst van artikel 98, 1bis, een vierde lid toevoegen dat luidt als volgt :

" Worden geacht te beantwoorden aan de emissienorm euro4, die voertuigen waaraan het Europees homologatieattest 98/69B of 1999/102B of 1999/96B is toegekend. "

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 3

Artikel 98, § 2, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, wordt vervangen als volgt :

“ § 2. De overeenkomstig § 1, A, en 1bis vastgestelde belasting wordt verminderd tot 90%, 80%, 70%, 60%, 55%, 50%, 45%, 40%, 35%, 30%, 25%, 20%, 15% of 10% van haar bedrag voor de in artikel 94, 1° bedoelde voertuigen die reeds, ofwel in het binnenland, ofwel in het buitenland vóór hun definitieve invoer ingeschreven geweest zijn gedurende respectievelijk 1 jaar tot minder dan 2 jaar, 2 jaar tot minder dan 3 jaar, 3 jaar tot minder dan 4 jaar, 4 jaar tot minder dan 5 jaar, 5 jaar tot minder dan 6 jaar, 6 jaar tot minder dan 7 jaar, 7 jaar tot minder dan 8 jaar, 8 jaar tot minder dan 9 jaar, 9 jaar tot minder dan 10 jaar, 10 jaar tot minder dan 11 jaar, 11 jaar tot minder dan 12 jaar, 12 jaar tot minder dan 13 jaar, 13 jaar tot minder dan 14 jaar, 14 jaar tot minder dan 15 jaar.”.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 4

In artikel 98, § 2, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “ 10 jaar ” vervangen door de woorden “ 15 jaar ”.

– *Aangenomen.*

Artikel 5

Artikel 100 van hetzelfde Wetboek waarvan de bestaande tekst § 1 zal vormen, wordt aangevuld met een § 2, luidende :

“ § 2. De belasting is niet verschuldigd voor een in artikel 94, 1°, bedoeld voertuig of een in artikel 94, 2°, bedoeld luchtvaartuig dat wordt ingeschreven of voor een in artikel 94, 3°, bedoelde boot waarvoor een vlaggebrief wordt uitgereikt naar aanleiding van een overdracht tussen echtgenoten of een overdracht tussen uit de echt gescheiden personen ingevolge de echtscheiding, op voorwaarde dat de overdrager voor ditzelfde voertuig, luchtvaartuig of boot reeds de belasting heeft betaald.”

– *Aangenomen.*

Artikel 6

De artikelen 2 en 5 van dit decreet hebben uitwerking met ingang van 1 januari 2002. De artikelen 3 en 4 treden in werking op 1 mei 2002.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Francis Vermeiren, Dany Vandenbossche, Jo Vermeulen, mevrouw Margriet Hermans en de heer Marino Keulen houdende wijziging van artikel 116octies decies van de decreten betreffende de radio-

omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995**– 1071 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2****Algemene bespreking**

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Vermeiren, Vandenbossche, Vermeulen, mevrouw Hermans en de heer Keulen houdende wijziging van artikel 116octies decies van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Frans De Cock, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Vermeiren, Vandenbossche, Vermeulen, mevrouw Hermans en de heer Keulen houdende wijziging van artikel 116octies decies van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

In artikel 116octies decies, § 6, derde lid, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, ingevoegd bij decreet van 30 maart 1999, wordt 3° vervangen door wat volgt :

"3° ten minste 10 jaar werkzaam zijn geweest als beroepsjournalist".

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 3

Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 21 mei 1999.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Isabel Vertriest en de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobbacq en Jos Bex betreffende maatregelen tegen illegale houtkap – 782 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van mevrouw Vertriest en de heren Lachaert, Tobbacq en Bex betreffende maatregelen tegen illegale houtkap dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement

– overwegende dat :

1° Vlaanderen de Rio-conventie heeft bekrachtigd en zich daardoor geëngageerd heeft om initiatieven te nemen inzake duurzaam bosbeheer ;

2° illegale houtkap de meest desastreuze vorm is van overmatige kappingen en zowel op ecologisch als op sociaal en economisch vlak negatieve gevolgen heeft ;

3° ook in Vlaanderen illegaal gekapt hout ingevoerd wordt ;

– rekening houdend met de resolutie betreffende de instelling van een certificaat van duurzaam bosbeheer in het kader van het invoeren van een ecolabel voor hout, (*Parl. St. Vl. Parl.*, 1997-1998, nr. 913/1) ;

– vraagt aan de Vlaamse regering :

1° concrete initiatieven te ondersteunen om illegale houtkap te counteren en duurzaam bosbeheer te ondersteunen. Dit kan door overheden in de houtproducerende landen bij te staan in het bewaken en controleren van hun beleid en wetgeving ;

2° werk te maken van een duidelijke aankooppolitiek wat betreft gebruik van hout in openbare werken. In deze aankooppolitiek zijn volgende zaken ingesloten :

a) dat de resolutie betreffende een ecolabel voor hout wordt gevolgd, wat het gebruik van gecertificeerd hout in openbare werken betreft ;

b) dat indien er geen gecertificeerd hout kan worden gevonden, de leverancier van hout minstens de gedetailleerde herkomst en legaliteit van het hout kan documenteren ;

3° samen met de sector van de houtimport werk te maken van een "Code of Practice", waarin wordt opgenomen dat het verhandelen van illegaal gekapt hout uitgesloten moet zijn ;

4° stappen te ondernemen om op Europees niveau hiervoor inspanningen te leveren ;

5° zowel het publiek als de hout- en bouwsector te sensibiliseren over de gevolgen van roofofbouw en illegale kap en de alternatieven voor te stellen ;

6° de toepassing van het FSC-label in Vlaanderen te versnellen en het gebruik van FSC-gelabeld hout te promoten.

De bespreking is geopend.

De heer Maes, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, dit voorstel van resolutie over illegale houtkap kan gezien worden in samenhang met een resolutie die in 1998 in het Vlaams Parlement werd aangenomen over hout met FSC-label, dat op een duurzame manier is geproduceerd. Dat systeem werkt al een paar jaar goed. De consument vraagt steeds meer naar hout dat op een correcte manier werd gekweekt.

Vertriest

Een probleem dat intussen echter steeds duidelijker naar voren komt, is dat de rijke landen bossen met het FSC-label gaan beheren, terwijl ontwikkelingslanden daar moeite mee hebben. De overstap naar duurzaam bosbeheer vraagt bijzonder veel inspanningen. Het lukt hen dan ook moeilijk. Ongeveer 10 procent van de totale houtconsumptie in Vlaanderen is op illegale wijze gekapt. Dat betekent dat er voor die 10 procent geen enkele vorm van bosbeheer is, en zelfs dat de eigenaar van de bossen er geen enkele vergoeding voor krijgt.

Om die redenen dienen we dit voorstel van resolutie in, dat ertoe strekt dat Vlaanderen zou nagaan wat het kan doen om de illegale houtkap te stoppen. Het voorstel werd ook op federaal niveau ingediend, omdat er inzake buitenlandse handel en dergelijke ook op federaal niveau moet worden gewerkt. De resolutie werd daar al voor het paasreces goedgekeurd. Ik overloop de aanbevelingen die op de twee niveaus worden voorgesteld.

Een eerste is het steunen van concrete initiatieven van bosbeheer in de landen van herkomst. De bossen liggen vaak in erg afgelegen gebieden, zodat het moeilijk is om controles te doen. Bovendien zijn er in een aantal ontwikkelingslanden zwakke overheden, zodat bossen, en de mensen die er wonen, gemakkelijker het slachtoffer worden van illegale houtkap.

Een tweede aanbeveling betreft onze eigen aankooppolitiek. We moeten kiezen voor duurzaam beheerd bos, en er vooral voor zorgen dat er geen hout binnenkomt dat illegaal is gekapt. Daartoe moet het gehele tracé van het hout tot bij de consument worden gevolgd. Daarvoor zijn ook initiatieven nodig ten aanzien van de houtsector. De houtsector zelf blijkt ook steeds meer moeilijkheden te hebben met illegaal gekapt hout dat de prijsvorming in de war stuurt. Sinds de ineenstorting van het Oostblok en de terugval van de positie van de overheid in die landen, is de illegale kap er sterk gestegen. Dat is bijvoorbeeld het geval in Rusland.

Daarom moeten we zorgen voor traceerbaarheid, zodat we kunnen nagaan of geïmporteerd hout op legale wijze is gekapt. De massale invoer van illegaal gekapt hout dringt mensen die wel correct te werk willen gaan, immers in een slechte concurrentiepositie. Samen met de houtimporteurs zou er ook een soort code of practice moeten komen, die toelaat de goede manier te vinden om de handel in illegaal gekapt hout te stoppen.

Voor het Vlaams niveau hebben we een aantal aangepaste aanbevelingen opgenomen. Een ervan is proberen om op Europees niveau de inspanningen te verhogen om illegale kap tegen te gaan. Engeland heeft bijvoorbeeld een bilaterale overeenkomst gesloten met Indonesië, een belangrijk herkomstland van hout, waar naar schatting 70 procent van het hout illegaal wordt gekapt.

Een tweede belangrijk punt voor Vlaanderen is meer werk maken van een sensibilisatie van de hout- en bouwsector voor de gevolgen van illegale houtkap en roofbouw, een stimulering van de toepassing van het FSC-label, dat reeds werd ingesteld naar aanleiding van de resolutie van het Vlaams Parlement van 1998, en de promotie van het gebruik van FSC-gelabeld hout in Vlaanderen. De federale overheid heeft nog geen initiatief genomen op het vlak van labeling. Daarom werd ook in de resolutie op federaal niveau gevraagd met het FSC-label te werken.

Dit zijn de grote lijnen van het voorliggende voorstel van resolutie. In de commissie hebben we hierover een zeer goede discussie gevoerd. Alle partijen hebben zich achter het voorstel van resolutie geschaard. Niemand heeft baat bij het illegaal kappen van hout. Wij hebben er geen baat bij en de landen van herkomst hebben er zeker geen baat bij. Tenslotte bedreigt de illegale houtkap een aantal bevolkingsgroepen die in deze bossen leven.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik heb de uiteenzetting van mevrouw Vertriest aandachtig gevolgd. Als ik het goed heb begrepen, kan dit voorstel van resolutie alleen met medewerking van de sector worden uitgevoerd. Is er hierover al overleg met de sector geweest ?

Mevrouw Isabel Vertriest : Er zijn al contacten met de sector geweest.

De heer André Denys : Op welke wijze meent de sector tegen de illegale houtkap in te kunnen gaan ?

Mevrouw Isabel Vertriest : De traceerbaarheid van het hout is een belangrijk element. Aangezien heel wat houtimporteurs niet goed weten waar hun hout eigenlijk vandaan komt, moeten we een manier vinden om de herkomst van het gebruikte hout na te gaan. Op dit vlak is de sector zelf vragende partij.

Vertriest

De sector is tevens zeer bezorgd om de houding van de consument. De illegale houtkap zou het vertrouwen van de consument in deze grondstof kunnen aantasten. De houthandelaars vrezen dat de consument steeds meer voor vervangproducten zal kiezen. We moeten het vertrouwen van de consument in op een duurzame manier gekapt hout herstellen.

De heer André Denys : Ik begrijp dat de uitvoering van dit voorstel van resolutie houtproducten in de ogen van de consument een meerwaarde zal schenken. Ik keur evenwel geen voorstellen van resolutie goed om mezelf te bevredigen. Mijn vraag betreft de uitvoering van dit voorstel van resolutie. De sector speelt hierbij een belangrijke rol. Hoe kunnen de bepalingen van dit voorstel van resolutie concreet worden ingevuld ? Hoe kan de herkomst van het gebruikte hout worden getraceerd ?

Mevrouw Isabel Vertriest : We moeten, in samenwerking met de sector, een code of good practice opstellen. De sector moet zich aan die code houden. Naar aanleiding van dit voorstel van resolutie zal de Vlaamse regering het initiatief moeten nemen om met de sector in overleg te treden. De overheid en de sector moeten samen onderzoeken hoe ze dit voorstel van resolutie in de praktijk kunnen brengen.

Tijdens de voorbereidingen van dit voorstel van resolutie zijn er al gesprekken geweest met een aantal mensen in de sector. We hebben al enkele aftastende gesprekken gevoerd. Nu moeten we dit in de praktijk brengen. Op dit ogenblik weet ik nog niet hoe we dit precies moeten aanpakken.

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Mijnheer de voorzitter, ik zou hier nog iets aan willen toevoegen. We moeten niet enkel het ingevoerde hout controleren. We moeten tevens de Vlaamse consument sensibiliseren. De consument zou voorwerpen die van illegaal gekapt hout en onder slechte arbeidsvoorwaarden zijn gemaakt, links moeten laten liggen.

Mevrouw Isabel Vertriest : Dat is een van de bedoelingen van de code of good practice. Deze code omvat zowel ecologische als sociale criteria met betrekking tot de houtkap. Er doen zich vaak sociale problemen voor. Dit voorstel van resolutie wil hier iets aan doen. Zowel de hout- en bouwsector als de consument moeten worden gesensibiliseerd.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Veerle Declercq en de heren Jos Stassen, Jan Laurys, Jacques Laverge, Robert Voorhamme en André-Emiel Bogaert betreffende de invoering van een Handvest van de Werkzoekende – 975 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van mevrouw Declercq en de heren Stassen, Laurys, Laverge, Voorhamme en Bogaert betreffende de invoering van een Handvest van de Werkzoekende dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement :

- vraagt aan de Vlaamse regering dat op korte termijn gestalte wordt gegeven aan een algemeen Handvest van de Werkzoekende ;
- neemt zich voor de rechten op gelijke behandeling en non-discriminatie van werkzoekenden, conform de Europese richtlijnen, sluitend te regelen via het voorstel van decreet houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt ;
- vraagt de Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs en de Vlaamse minister bevoegd voor Ambtenarenzaken de nodige initiatieven te nemen, om op basis van overleg met de representatieve organisaties van het overheids- en onderwijspersoneel, op korte termijn de nodige initiatieven te nemen om de rechten van werkzoekenden die solliciteren naar een betrekking in de Vlaamse openbare sector of het onderwijs, te verankeren ;
- vraagt de Vlaamse minister bevoegd voor Werkgelegenheid op korte termijn een decretaal initiatief te nemen om het decreet van 31 maart 1993 houdende vaststelling van het Charter van de Werkzoekende te vervangen door een decreet betreffende het Handvest van de Werk-

Voorzitter

zoekende, dat – complementair met het decreet houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt – op meer omvattende en op afdwingbare wijze onder meer volgende rechten van de werkzoekende voor het geheel van arbeidsmarktvoorzieningen verankert :

- 1° het recht op gelijke behandeling en non-discriminatie ;
  - 2° het recht op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ;
  - 3° het recht op kosteloos zoeken ;
  - 4° het recht op informatie ;
  - 5° het recht op persoonlijke begeleiding en op aangepaste trajecten inzake opleiding en werkervaring ;
  - 6° het recht op kwalitatieve dienstverlening ;
  - 7° het recht op een gelijkvormig en motive-rend opleidingsstatuut ;
  - 8° het recht op de erkenning van verworven competenties, ongeacht op welke wijze die werden verworven ;
  - 9° het recht op veiligheid, gezondheid en welzijn, in het bijzonder bij beroepsopleiding en werkervaring ;
  - 10° het recht op inspraak, overleg en onderhandeling ;
  - 11° het recht op laagdrempelige klachtenprocedures en jurisdictionele procedures om zijn rechten af te dwingen.
- vraagt de Vlaamse regering er bij de federale overheid op aan te dringen om de bevoegdheid van de arbeidsgerechten te laten uitbreiden tot alle geschillen met betrekking tot de toepassing van de regelgeving inzake evenredige participatie op de arbeidsmarkt en tot de geschillen met betrekking tot de toepassing van het Handvest van de Werkzoekende, door middel van gerechtelijke procedures die enerzijds laagdrempelig zijn voor de betrokken werkzoekenden en anderzijds open staan voor belanghebbende organisaties.

De bespreking is geopend.

De heer De Cock, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil mevrouw Declercq verontschuldigen die niet aanwezig kan zijn wegens het overlijden gisteren van haar moeder.

Dat dit voorstel van resolutie betreffende een Handvest van de Werkzoekende vandaag wordt besproken en hopelijk ook goedgekeurd, is symbolisch zeer mooi : een dag tussen 1 mei en Rerum Novarum, tussen de feesten van de socialistische beweging en de christelijke arbeidersbeweging. Dit voorstel van resolutie wil vooral een actualisering zijn van het Charter van de Werkzoekende dat in het begin van de jaren negentig decretaal is verankerd en een vertaling ervan in het Handvest van de Werkzoekende. Dit is nodig omdat de arbeidsmarkt vandaag is veranderd evenals de institutionele en constitutionele context. Er moeten zaken worden aangepast in verband met de gelijke behandeling en non-discriminatie van werkzoekenden, zowel de werkloze als de werkende werkzoekende, en met het kosteloos kunnen zoeken naar een baan. In dit verband vormen de werkwinkels een nieuw instrument, en de arbeidstrajectbegeleiding en de werkervaringsprojecten zijn beter uitgebouwd. Dit voorstel van resolutie vraagt om een hele reeks procedures in verband met inspraak en overleg.

Het Vlaams Parlement heeft ervoor gekozen om nu nog niet met een decreet de zaken vast te leggen omdat het een vrij algemene benadering is. De indieners, gesteund door de voltallige commissie, vragen aan de Vlaamse regering, vooral aan de minister van Werkgelegenheid en gedeeltelijk ook de minister van Onderwijs, om een aantal decretale initiatieven te nemen om dit handvest te verankeren in een decreet. Ik hoop dat de minister van Werkgelegenheid snel een initiatief zal nemen. Het voorstel van resolutie is hier vrij duidelijk over. Natuurlijk zal dit in overleg met de sociale partners moeten gebeuren, de werknemers en werkgevers.

Ik wil alle leden hartelijk danken omdat dit voorstel van resolutie vandaag ter stemming kan worden voorgelegd. Ik hoop dat minister Stevaert zal doorgeven aan de minister van Werkgelegenheid dat er van hem initiatieven worden verwacht. (*Applaus*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

Voorzitter

De bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Robert Voorhamme, André Denys, Johan Malcorps en Jos Bex betreffende aanbevelingen inzake het ontwerp van Mobiliteitsplan – 1040 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Voorhamme, Denys, Malcorps en Bex betreffende aanbevelingen inzake het ontwerp van Mobiliteitsplan dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement :

- heeft kennis genomen van het ontwerp van Mobiliteitsplan Vlaanderen, opgesteld door de Mobiliteitscel van het departement LIN van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, van de beleidsaanbevelingen, van de macro-economische toetsing en de strategische MER ;
- beschouwt het Mobiliteitsplan Vlaanderen als een uitstekend werkdocument dat de Vlaamse regering in staat moet stellen om een grondig onderbouwd duurzaam mobiliteitsbeleid te voeren ;
- vraagt de Vlaamse regering om in het verlengde van dit ontwerp van Mobiliteitsplan werk te maken van de volgende aanbevelingen :

1. Statuut van het Mobiliteitsplan

Als aanvulling op het decreet over de gemeentelijke mobiliteitsconvenants en gemeentelijke mobiliteitsplannen, wordt een volledig wettelijk kader uitgewerkt voor de mobiliteitsplanning op gewestelijk niveau. De inspraak van burgers en verenigingen in de mobiliteitsplanning wordt op elk niveau maximaal gegarandeerd.

Omdat het mobiliteitsvraagstuk onderworpen is aan voortdurend wijzigende omstandigheden, is het Mobiliteitsplan opgevat als een richtinggevend document zodat de overheid met de nodige snelheid kan inspelen op de ontwikkelingen op het mobiliteitsvlak. Een richtinggevend plan is een plan waarvan de overheid bij gemotiveerde beslissing kan afwijken.

De Vlaamse regering wordt gevraagd op basis van dit document haar mobiliteitsbeleid jaarlijks politiek en beleidsbepalend vorm te geven in de beleidsbrief 'Mobiliteit en Openbare Werken' en via de jaarlijkse begroting.

2. Prioriteitsstelling en timing van de uitvoering van het Mobiliteitsplan

Aangezien het Mobiliteitsplan als een technische werknota wordt beschouwd, moet de Vlaamse regering een duidelijke beleidsmatige en politieke prioriteitsstelling en timing uitwerken van de maatregelen die in de komende jaren zullen moeten worden uitgevoerd en moet ze rekening houden met de prioriteiten zoals door het Vlaams Parlement aanbevolen. Deze beleidsmatige prioriteitsstelling en timing hebben richtinggevende betekenis.

Het Vlaams Parlement vraagt de Vlaamse regering het mobiliteitsbeleid in de eerstkomende jaren terug te brengen naar de essentie van het mobiliteitsgebeuren, namelijk het terugdringen van de verkeersonveiligheid, het wegwerken van de files en het verbeteren van de verkeersleefbaarheid. Het Vlaams Parlement vraagt daarom de beleidsvoering op korte termijn prioritair te richten op de factoren 'Verkeersveiligheid' en 'Bereikbaarheid'. De aspecten 'Leefbaarheid', 'Toegankelijkheid' en 'Leefmilieu' zijn elementen die eveneens deel moeten uitmaken van een modern en multidisciplinair mobiliteitsbeleid.

Hiertoe moet een beleid gevoerd worden dat gestoeld is op gezonde ambitie in realistische bescheidenheid : geen enkele overheid zal in staat zijn om alle verkeersongevallen weg te werken, dat betekent niet dat ze er niet naar moet streven om het aantal ongevallen en de ernst van de ongevallen te beperken. Eenzelfde ambitie, gekoppeld aan eenzelfde realisme moet gehanteerd worden bij het bereikbaarheidsbeleid : geen enkele overheid zal in staat zijn om alle files weg te werken, dat betekent niet dat ze er niet naar moet streven om de files in tijd en in ruimte te beperken. Daarom vraagt het

Voorzitter

Vlaams Parlement dat dit uitgangspunt duidelijk gecommuniceerd wordt bij het voeren van het mobiliteitsbeleid in de komende jaren.

3. De kostprijs van het Mobiliteitsplan

Het Vlaams Parlement stelt vast dat de uitgaven, verbonden aan de uitvoering van het Mobiliteitsplan, aanzienlijk hoger zijn dan de uitgaven zoals die zijn voorgesteld door de administratie (100 miljard BEF in de periode 2002-2010).

Het Vlaams Parlement vraagt, ter ondersteuning van zijn controletaak en van zijn taak tot goedkeuring van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, aan de Vlaamse regering om de geraamde kostprijs van de voorgestelde maatregelen voor het hele mobiliteitsplan, én de 5 doelstellingen apart (bereikbaarheid, toegankelijkheid, verkeersveiligheid, leefbaarheid en leefmilieu) duidelijk kenbaar te maken.

Daarbij moet ook duidelijk worden gemaakt wat het aandeel is in die kostprijs van de verschillende overheden en instanties die bij de uitvoering van deze maatregelen betrokken zullen zijn.

Het Vlaams Parlement verzoekt de Vlaamse regering daarom om uiterlijk tegen de begroting 2003 duidelijkheid te scheppen over :

1. de beleidsaanbevelingen uit het plan die door de regering als richtinggevend beschouwd worden en die dus ook voor extra financiering in aanmerking komen ;
2. de wijze waarop de goedgekeurde beleidsaanbevelingen naast de bestaande budgettaire middelen voor openbare werken en mobiliteit, gefinancierd worden ;
3. de extra middelen die vastgelegd worden voor de korte termijn (voor 2005) en voor de middellange termijn (tussen 2005 en 2010).

4. Financieringsinstrumenten

Het Vlaams Parlement erkent dat het financieren van een ambitieus mobiliteitsbeleid grote extra financiële inspanningen zal vergen. Het Vlaams Parlement is van oordeel dat alle betrokken partners

hiertoe moeten worden geresponsabiliseerd vanuit het principe van efficiënte en effectieve openbare financiën, gekoppeld aan het inzicht dat iedere betrokken actor zijn verantwoordelijkheid moet nemen.

Daarom vraagt het Vlaams Parlement dat er op termijn naar gestreefd wordt om de extra financiële inspanningen voor de realisatie op middellange termijn van de voorgestelde maatregelen minstens evenredig te verdelen over de openbare sector en de privé-sector (verhouding minstens 50/50).

Het Vlaams Parlement vraagt dat voor de extra financiële middelen gebruik wordt gemaakt van het Vlaamse Financieringsfonds. Daarnaast moet de privé-sector bij de financiering worden betrokken via het instrument van publiek-private samenwerking.

Op termijn moet het mobiliteitsbeleid gericht zijn op het responsabiliseren van de weggebruiker bij het maken van zijn keuze voor de beste vervoersmodus. Dat kan alleen indien de kosten voor deelname aan het vervoerssysteem gevariabiliseerd worden. Niet het bezit van een auto moet belast worden, wel het gebruik ervan. Op die manier wordt de kostprijs afhankelijk van het aantal gereden kilometers en heeft de weggebruiker de kosten voor zijn verplaatsingsgedrag volledig zelf in de hand¹.

Vanzelfsprekend moet een dergelijk beleid op Europees niveau² vormgegeven worden. Vlaanderen kan een dergelijke operatie niet alleen uitvoeren. Bovendien kan een dergelijke organisatie van het vervoerssysteem alleen van start gaan zodra er voldoende aantrekkelijke en dus concurrentiële alternatieven voor het wagengebruik voorhanden zijn.

¹ Vraag blijft wat gevariabiliseerd moet worden: brandstofverbruik of afgelegde kilometers. Op dit ogenblik wordt in de Belgische context vooral gevariabiliseerd met het oog op het brandstofverbruik (zowel via taksen en accijnzen op brandstoffen als via de verkeersbelasting en de belasting op de inverkeerstelling).

² Of in afspraak met de omliggende landen en de andere gewesten.

Voorzitter

Omdat het gebruik van de weg in een dergelijke context duurder zou kunnen worden, moet het totale verhaal een logisch verband houden. Daarom vraagt het Vlaams Parlement dat, bij het invoeren van een vervoerssysteem met verhoogde variabele kosten de vaste kosten zo mogelijk gelijktijdig worden afschaft of beperkt³. De verkeersbelasting, de belasting op de inverkeerstelling, het eurovignet⁴ en dergelijke zijn vaste kosten die geen verband houden met het effectieve weggebruik. Het afschaffen ervan zal de weggebruiker voor een duidelijker keuze plaatsen : minder wagen betekent minder betalen. Maar zoals gezegd, alleen in Europese context⁵ en zodra er een geldig alternatief voorhanden is.

Het Vlaams Parlement vraagt ook dat de Vlaamse regering een onderzoek zou starten om na te gaan op welke wijze de fiscale instrumenten, die recent werden geregionaliseerd, optimaal kunnen worden benut, uitgaand van een duurzaam mobiliteitsbeleid en rekening houdend met bereikbaarheid, leefbaarheid en milieu.

5. Het beleid inzake Verkeersveiligheid

Het Vlaams Parlement steunt de visie zoals uitgewerkt in het Mobiliteitsplan Vlaanderen. Het verhogen van de verkeersveiligheid in het algemeen en het terugdringen van het aantal verkeersslachtoffers in het bijzonder moet samen met het verhogen van de bereikbaarheid in Vlaanderen de hoogste prioriteit worden bij het ontwikkelen van een mobiliteitsbeleid.

Het Vlaams Parlement vraagt dat bij het voeren van een verkeersveiligheidsbeleid veel meer aandacht wordt besteed aan de belangrijkste van de drie klassieke pijlers inzake verkeersveiligheid (voertuig, infrastructuur, weggebruiker), namelijk de mentaliteit van de weggebruiker.

De overheid heeft al heel wat inspanningen geleverd op het vlak van de veiligheid van de infrastructuur. Ook de autoconstructeurs hebben meer aandacht voor de veiligheid. De meeste ongevallen met dodelijke afloop zijn dan ook te wijten aan een onaangepast rijgedrag van de automobilist, hetgeen op zijn beurt kan worden toegeschreven aan een heersende mentaliteit bij sommige autogebruikers.

Om de vereiste mentaliteitswijziging tot stand te brengen, vraagt het Vlaams Parlement dat een beleid op korte en op lange termijn wordt gevoerd. Op korte termijn wordt de aandacht toegespitst op de mentaliteit van de huidige weggebruikers. Daartoe moet men de instrumenten van controle en bestraffing maximaal inzetten (zie inhoudelijke maatregelen). Op lange termijn gaat het om de mentaliteit van de toekomstige weggebruikers, onder meer via het aanleren van een defensieve rijmentaliteit via verkeersopvoeding in het onderwijs en via de rij-opleiding (zie organisatorische/inhoudelijke maatregelen).

5.1. Veiliger verkeersgedrag

Het Vlaams Parlement vraagt dat verkeersopvoeding, met aandacht voor defensief rijgedrag en naleving van de geldende verkeersreglementering, integraal deel zou uitmaken van het onderwijspakket vanaf de basisschool. Aspecten van de effectieve rij-opleiding (zoals de theoretische rij-opleiding en het rij-examen) kunnen deel uitmaken van het les-pakket in het middelbaar onderwijs, naast het pakket verkeersopvoeding dat minstens gegarandeerd moet blijven in elk jaar van het middelbaar onderwijs.

Er moet een betere rij-opleiding worden ingevoerd waarbij het opdoen van concrete rij-ervaring en het aanleren van een tolerant en defensief rijgedrag centraal moeten staan.

Nieuwe chauffeurs krijgen nadat ze geslaagd zijn voor het eerste rij-examen een voorlopig rijbewijs dat twee à drie jaar geldig blijft. In die periode mogen zij deelnemen aan het verkeer om rij-ervaring op te doen. In die periode mogen zij tijdens het weekend geen andere passagier meenemen. Indien binnen deze periode meer dan drie zware overtredingen begaan worden of éénmaal overdreven alcohol- of druggebruik wordt vastgesteld, wordt het voorlopige rijbewijs ingetrokken en moet de volledige procedure worden overgedaan.

Na afloop van de periode van 2 à 3 jaar wordt een laatste, definitieve proef afgelegd om na te gaan of de chauffeur voldoende rij-ervaring heeft opgedaan.

³ Sedert 1-1-2002 is het Vlaamse Gewest bevoegd voor de aanslagvoet, de heffingsgrondslag en de vrijstellingen van de verkeersbelasting op de autovoertuigen, de belasting op de inverkeerstelling en het eurovignet.

⁴ Voor de Belgische vervoerder.

⁵ Of in afspraak met de omliggende landen en de andere gewesten.

Voorzitter

Het rijden onder invloed van drugs, alcohol of medicatie en het overtreden van de maximum toegelaten snelheid moeten strenger worden gecontroleerd ; de bestaande straffen zijn voldoende streng, alleen zijn er meer controles nodig.

Verkeersagressie moet streng en snel aangepakt worden, bijvoorbeeld via het snelrecht en alternatieve straffen.

5.2. Veiliger verkeersinfrastructuur

Een eerste experiment moet worden gestart inzake het gebruik van en de controle op variabele maximumsnelheden waarbij de normaal geldende maximumsnelheden tijdelijk plaatselijk worden verlaagd, onder meer afhankelijk van de verkeersdrukke.

Na de evaluatie van het eerste experiment moet met het federale niveau in overleg worden getreden om het systeem van tijdelijke en plaatselijke variabele maximumsnelheden in te schrijven in het verkeersreglement zodat snelheidscontroles in dit systeem ook juridisch afdwingbaar zijn.

De verkeersveiligheid op veelgebruikte routes voor woon-schoolverkeer moet sterk verhoogd worden door de aanleg van afgescheiden fietspaden, de invoering van zone 30 aan schoolomgevingen, en dergelijke.

Het Vlaams Parlement vraagt een versnelling van de investeringen om het grote aantal resterende zwarte punten weg te werken. Het Vlaams Parlement bevestigt dat naast de minister ook de gemeentebesturen terzake een verantwoordelijkheid hebben.

De fietser en de voetganger enerzijds en de kinderen, de senioren en de mensen met een handicap anderzijds, moeten meer faciliteiten en rechten krijgen (onder meer parkeergelegenheid, verplicht invullen van een aanrijdingsformulier voor kleine ongevallen waarbij kinderen of mensen met een handicap betrokken zijn, betere en goed onderhouden fiets- en voetpaden en fietsvoorzieningen, het stimuleren en/of organiseren van het individuele en gemeenschappelijke fietsverkeer van school naar huis en omgekeerd).

Het wegverkeer is in Vlaanderen de hoofdoorzaak van overlijdens bij kinderen (cf. Vlaamse gezondheidsindicatoren). Kinderen hebben recht op een verkeersveilige en verkeersleefbare omgeving. On-

derzoek wijst uit dat kinderen beneden een bepaalde leeftijd niet in staat zijn zich aan het moorddadige verkeer aan te passen.

Het Vlaams Parlement vraagt onderzoek naar concrete maatregelen om het straatbeeld aan te passen aan kinderen, en niet omgekeerd, zoals :

1. het invoeren van snelheidsbeperkingen waarbij rekening wordt gehouden met de reactiesnelheid van kinderen ;
2. het aanleggen van brede voetpaden waarbij rekening wordt gehouden met het specifieke bewegingsgedrag van kinderen (kinderen lopen zigzag), en die als het enigszins kan ook 'be speelbaar' zijn ;
3. het inperken van parkeerplaatsen voor auto's die speelruimte van kinderen inpikken, het bevorderen van autovrije woonzones (ook zonder geparkeerde wagens), het stimuleren van 'verzamelgarages' buiten de leefsfeer van kinderen ;
4. het aanleggen van voldoende rustpunten in het verkeer (ruimer dan sporadische 'vluchtheuvels') ;
5. het aanleggen van voldoende oriënteringspunten (op kinderhoogte) : niet enkel nodig op het strand ;
6. het afstemmen van de verkeersinrichting (bijvoorbeeld kruispunten) op "zichtbaarheid voor kinderen". 20% van de ongevallen met kinderen in Duitsland hebben te maken met het feit dat kinderen in hun zicht belemmerd worden door geparkeerde auto's (Prognos AG, 1991) ;
7. het uitwerken van een netwerk van prioritair op voetgangers afgestemde straten ;
8. het geven van voorrang van kinderen op kruispunten : extra rood-lichtfase : rood voor auto's uit alle richtingen, zodat voetgangers in alle richtingen kunnen oversteken : zo wordt het gevaar van afdraaiende voertuigen vermeden.

5.3. Veiliger voertuigen

De BTW-voet voor veiligheidsverhogende toebehoren bij wagens moet verlaagd worden⁶.

⁶ De bepaling van de BTW-voet is een federale aangelegenheid. De verkeersbelasting en de BIV zijn Vlaamse aangelegenheden (soms te regelen in het kader van een samenwerkingsakkoord met andere gewesten en te toetsen op uitvoerbaarheid met de federale administratie).

Voorzitter

Er moet een protocol met de auto-industrie worden afgesloten waarin staat dat in reclame voor nieuwe wagens een onverantwoord en snelrijgedrag ontmoedigd wordt en een verkeersveilig en passief rijgedrag bevorderd wordt.

Het Vlaams Parlement vraagt dat er versneld werk gemaakt zou worden (in overleg met de federale instanties) van de invoering van snelheidsbegrenzers voor wagens. Het Vlaams Parlement vraagt de regering experimenten met ISA uitdrukkelijk te steunen of zelf op te zetten. Individuele burgers die hun wagen laten begrenzen of die deelnemen aan een ISA-experiment kunnen fiscale voordelen krijgen (bijvoorbeeld verlaging of zelfs schrapping van BIV of verkeersbelasting) : dit fiscale voordeel wordt terugverdiend door ongevallenkosten die vermeden worden.

5.4. Performantere organisatie

Op het organisatorische vlak vraagt het Vlaams Parlement dat de bevoegdheid over de verkeersreglementering geregionaliseerd zou worden. Vlaanderen kan onmogelijk het beoogde niveau bereiken indien het niet zelf over de reglementering en de controle erop kan beschikken.

Dat is het geval voor :

- de veiligheidsnormering van de infrastructuur (bijvoorbeeld de vorm en het uitzicht van verkeersdrempels, normen voor fietspaden) ;
- de onteigeningsbevoegdheid ;
- de aanvullende reglementering op gemeente- en provinciewegen.

Dat zal ter sprake worden gebracht bij de onderhandelingen over een mogelijke verdere staatshervorming.

6. Het beleid inzake Bereikbaarheid

M.b.t. de bereikbaarheid vraagt het Vlaams Parlement een tweesporenbeleid dat gericht is op een echt infrastructuurbeleid dat de omvang in tijd en ruimte van de huidige files wil beperken, en op een ambitieus beleid inzake gemeenschappelijk vervoer dat een concurrentieel en aantrekkelijk alternatief voor het wagengebruik wil realiseren.

6.1. Gerichter infrastructuurbeleid

6.1.1. Wegen

Het Vlaams Parlement vraagt dat de bestaande infrastructuur zo efficiënt en effectief mogelijk wordt beheerd met het oog op een sturend mobiliteitsbeleid. Daartoe moet het beleid een duidelijk onderscheid maken tussen de functie die de Vlaamse autosnelwegen vervullen en de functie die andere wegtypes in Vlaanderen hebben.

Terwijl de autosnelwegen zich richten op een transitfunctie, zullen de andere wegtypes zich moeten richten op het verschaffen van veilige doortochten en op het aanleggen van een ondersteunend wegennetwerk dat gericht is op toegangverlening en de hoogste graad van verkeersveiligheid. Op die manier wordt de concurrentie tussen beide netwerken vermeden en streeft men naar complementariteit tussen een internationaal transitnetwerk en een ondersteunend verkeersveilig regionaal en lokaal netwerk.

De structurele achterstand inzake het onderhoud van wegen wordt met het lopende beleid reeds langzaam ingelopen. Het Vlaams Parlement vraagt dat de jaarlijkse budgettaire inspanningen voor het wegwerken van de structurele achterstand inzake het onderhoud van de wegen verder worden opgedreven. Het is daarbij duidelijk dat de eerste jaren financieel de zwaarste zullen zijn en dat daarna de uitgaven geleidelijk zullen afnemen ten voordele van andere maatregelen inzake het garanderen van de bereikbaarheid van Vlaanderen.

Het Vlaams Parlement vraagt dat op korte termijn werk gemaakt wordt van een beter gebruik van de bestaande infrastructuur via verkeersmanagement, zoals voorgesteld in het ontwerp van Mobiliteitsplan.

Daarom vraagt het Parlement een gedeeltelijke verschuiving van de kredieten voor het afwerken van wegen en het aanleggen van nieuwe stukken weg, naar kredieten voor het verder uitwerken van systemen van verkeersmanagement.

Het Vlaams Parlement vraagt dat bij de afweging van investeringen in infrastructuurwerken voorrang zou worden gegeven aan verkeersveiligheid en doorstroming van het verkeer. Het wegwerken van gevaarlijke kruispunten op hoofdwegen zoals de N49 (Antwerpen-Zelzate), de R4-west, of de A12 tussen Antwerpen en Brussel, maar ook de re-

Voorzitter

alisatie van de Noord-Zuid-verbinding in Limburg zijn goede voorbeelden.

Waar door ontbrekende schakels de capaciteit van het wegennet niet ten volle kan worden gebruikt, moet het wegennet niettemin vervolledigd worden.

De realisatie van ontbrekende schakels of van alle ingrijpende wijzigingen aan verkeersinfrastructuur kan maar gebeuren na een grondige effectenstudie, waarbij in eerste instantie de impact op de verkeersveiligheid en vervolgens ook de milieu-impact, de ruimtelijke en sociaal-economische impact worden afgewogen. De betrokken bevolking moet van bij de planningsfase betrokken worden en moet zich kunnen uitspreken in een adviserend openbaar onderzoek.

Het Vlaams Parlement dringt aan op een integrale benadering van de realisatie van ontbrekende schakels (passend in een ruimer mobiliteitsplan voor een regio, zoals bij het Masterplan Antwerpen en het Brabant-Brussel-Net). Bovendien is er ook coördinatie met het federale beleidsniveau nodig (bijvoorbeeld wat de spoorinvesteringen betreft het geplande voorstadsnet in Antwerpen, het GEN in Brussel).

Het Vlaams Parlement vraagt dat tegen het einde van de legislatuur resultaten ter beschikking zouden zijn van de eerste experimenten op het vlak van variabele snelheden (afhankelijk van de tijd, het aantal weggebruikers en de weersomstandigheden) via telematica.

Het Vlaams Parlement vraagt de bestaande wegbebakening op alle wegtypes, in overleg met de andere wegbeheerders, aan een grondige evaluatie te onderwerpen zodat de plaatsing van de wegbebakening beter geüniformiseerd wordt en de wegbebakening op kruispunten en rotondes in hoeveelheid beperkt wordt.

6.1.2. Binnenvaart, kustvaart en spoor

Door een vooruitziende planning en een flexibeler dienstenregeling bij de vervoersbedrijven zelf, kunnen heel wat goederenstromen omgebogen worden naar kust- of binnenvaart en goederenspoortreinen.

Het Vlaams Parlement vraagt dat de binnenscheepvaart en 'short sea shipping' voorrang krij-

gen bij de planning van investeringsbudgetten. Dat geldt ook voor de modernisering (inclusief verbreding) van het Albertkanaal en de opwaardering van de Ringvaart in Kortrijk.

Het Vlaams Parlement vraagt bovendien dat de Vlaamse regering snel uitsluitel zou geven over de projecten die ze zelf wil steunen in het kader van de uitvoering van het Tienjareninvesteringsprogramma van de NMBS, op basis van eigen middelen of via PPS.

6.1.3. Performantere organisatie

Ten slotte moeten de gemeenten op hun grondgebied de volle bevoegdheid krijgen voor de wegen met een overwegend lokale functie. Verder moet het wegbeheer op provinciaal niveau worden afgeschaft en moet het beheer over gewestwegen die hun bovenlokale functie verloren hebben via het systeem van de stadspoorten⁷ bij de gemeenten te komen.

Gezien de belangrijke internationale transitfunctie van het Vlaamse wegennet, vraagt het Vlaams Parlement dat er meer Europese subsidies worden vrijgemaakt voor de aanleg en het onderhoud van het Vlaamse (autosnel)wegennet.

Het Vlaams Parlement vraagt dat er per provincie door de Vlaamse administratie een coördinerend punt voor wegwerkzaamheden wordt opgericht. Doel is te vermijden dat gelijktijdige wegwerkzaamheden op gewestelijk, regionaal en lokaal vlak de doorstroming van het verkeer (met inbegrip van het gemeenschappelijk vervoer) in het gedrang brengen. Het Vlaams Parlement vraagt dat hiertoe een kader voor een beslissend orgaan inzake coördinatie van wegwerkzaamheden op het niveau van elke vervoersregio wordt gecreëerd.

Op het vlak van concrete inhoudelijke maatregelen vraagt het Vlaams Parlement dat het infrastructuurbeleid het realiseren van missing links mogelijk maakt, zowel op de korte als op de lange termijn. Het Vlaams Parlement vraagt dat daartoe het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen het ruimere kader voor het mobiliteitsbeleid zou blijven. In die zin zal het te voeren mobiliteitsbeleid rekening moeten houden met de bepalingen van het RSV, alsook met eventuele wijzigingen van elk RSV in

⁷ Het is onduidelijk wat met het systeem van de stadspoorten wordt bedoeld.

Voorzitter

het kader van de vijfjaarlijkse evaluatie van het RSV. Bij de besluitvorming over het RSV zal het Mobiliteitsplan Vlaanderen als basis genomen worden voor de eventuele wijzigingen van het RSV.

Het Vlaams Parlement vraagt ten slotte dat ook pijpleidingen en meer in het algemeen buizenvervoer structureel in het Mobiliteitsplan opgenomen zouden worden. Nieuwe mogelijkheden en beperkingen (onder andere financiële) van ondergrondse transporten moeten zo snel mogelijk verkend worden.

6.2. Kwalitatiever gemeenschappelijk vervoer

Het Vlaams Parlement steunt de beoogde significante verhoging van het reizigersaantal, de verhoging van het aanbod en de verbeterde competitiviteit ten opzichte van het autoverkeer, zoals voorgesteld wordt in het ontwerp van Mobiliteitsplan. Het Vlaams Parlement vraagt inzonderheid prioriteit voor :

6.2.1. Kwaliteitsverbetering

Op het vlak van concrete inhoudelijke maatregelen vraagt het Vlaams Parlement dat de ontwikkeling van het gemeenschappelijk vervoer als alternatief voor het wagengebruik zich focust op de aspecten comfort, stiptheid, snelheid en frequentie.

Ten behoeve van de exploitatie van de verschillende lijnen moeten minimumnormen worden opgelegd inzake comfort, stiptheid, snelheid en frequentie zodat een echt alternatief voor de wagen kan ontstaan.

Als aanvulling hierop vraagt het Vlaams Parlement dat de overheid een stimulerend en ondersteunend infrastructuurbeleid voert in termen van vrije bus- en trambanen, verkeerslichtenbeïnvloeding, enzovoort. zodat de VVM en private vervoersoperatoren de opgelegde normen kunnen naleven.

Om een dergelijk systeem te implementeren, is de invoering van het netmanagement nodig. Het Vlaams Parlement bevestigt het primaat van de overheid in het uitstippelen van een mobiliteitsbeleid, het bepalen van de rol van het gemeenschappelijk vervoer in het vervoerssysteem en het vastleggen van de minimumkwaliteitsnormen (bedieningsplaatsen, frequentie, snelheid, comfort, stiptheid en algemene kwaliteit) waaraan het gemeenschappelijk vervoer in Vlaanderen moet voldoen.

Trams en bussen zijn 'normaal gezien' trager dan auto's. In de huidige concrete situatie van permanente files, worden tram en bus wel concurrentieel, tenminste als ze niet mee vastzitten in de file. Dat vereist de invoering van vrije tram- en busbanen en actieve lichtenbeïnvloeding.

Het Vlaams Parlement vraagt dat in het kader van de omschrijving van het netmanagement en de nieuwe beheersovereenkomst met De Lijn toetsbare doelstellingen worden ingeschreven inzake de verhoging van de commerciële snelheid.

Gemeenten die de doorstroming niet garanderen, moeten worden bestraft.

Het Vlaams Parlement vraagt bijzondere aandacht voor comfortverhogende maatregelen zoals voldoende zitplaatsen op de drukste lijnen. Om de aantrekkelijkheid van dit alternatief voor het wagengebruik te verhogen, kan niet langer aanvaard worden dat er meer staanplaatsen dan zitplaatsen zijn op langeafstandsverbindingen.

6.2.2. Verhogen van het aanbod

Het realiseren van een vlotte doorstroming moet ten slotte passen in een algemeen plan om het aanbod van het openbaar vervoer verder te verhogen : het Vlaams Parlement dringt aan op een frequentieverhoging, meer late verbindingen en weekendverbindingen op bestaande lijnen, zeker in grootstedelijke gebieden.

Het Vlaams Parlement wil de verbintenissen die in dit verband werden aangegaan in het kader van basismobiliteit en netmanagement in het decreet basismobiliteit geregeld evalueren en zo nodig bijsturen.

Het Vlaams Parlement vraagt prioritair de aanleg van de infrastructuur voor en de organisatie van het voorstedelijk vervoer (onder andere het Gewestelijk Expresnet Brussel) en de inzet van nieuwe vervoersvormen zoals light rail, voorzover de capaciteit dit vereist.

Het Vlaams Parlement vraagt uitdrukkelijk aandacht voor de "missing links" in het openbaar vervoer en vraagt een versnelde realisatie van de voorstedelijke tramlijnen in Antwerpen en Gent, of de tram- en busverbindingen nodig in aansluiting op het Brussels GEN.

Het Vlaams Parlement vraagt dat over de concrete voorstellen voor nieuwe bus- en tramlijnen, bud-

Voorzitter

getten en timing gerapporteerd wordt in de beleidsbrief “Mobiliteit en Openbare Werken”. De concrete uitvoering kan dan verder gebeuren via het netmanagement.

Het Vlaams Parlement vraagt ook dat de herintroductie van tramlijnen als stamlijnen voor openbaar vervoer in middelgrote steden onderzocht zou worden.

6.2.3. Basismobiliteit, ook voor mensen met functiebeperkingen

Met het decreet basismobiliteit heeft de Vlaamse regering duidelijk gemaakt dat ze de basismobiliteit van iedere Vlaming wil garanderen. Dat moet ook gelden voor mensen met een handicap of een beperkte mobiliteit door functieverlies (bijvoorbeeld ouderen).

Het Vlaams Parlement vindt hierbij het streven naar een maximale toegankelijkheid van het reguliere aanbod van De Lijn prioritair. Dat past binnen het streven naar een inclusief beleid dat ook bijvoorbeeld mensen met een handicap maximaal wil integreren in onze samenleving. Het is ook goedkoper om bussen en trams hiervoor uit te rusten dan een parallel vervoerssysteem maximaal uit te werken.

Enkel daar waar het reguliere aanbod onvermijdelijk tekortschiet, moet een apart systeem van aangepast vervoer worden ingeschakeld.

In het ontwerpplan wordt de toegankelijkheid van het openbaar vervoer voor mensen met een functiebeperking omschreven als een doelstelling op lange termijn. Tegen 2005 wil men een normering uitwerken, zodat tegen 2010 de toegankelijkheid gerealiseerd kan worden. Die termijn is onnodig lang. Het Vlaams Parlement vraagt daarom dat in het lastenboek voor de aankoop van nieuwe stellen het criterium van de toegankelijkheid van het openbaar vervoer voor mensen met een functiebeperking blijvend wordt opgenomen.

6.2.4. Kostendelend gebruik van de individuele wagen

1. Het Vlaams Parlement wil autodelen en carpooling bevorderen via fiscale voordelen, zowel voor de chauffeur als de inzittenden, in de mate

dat een bijdrage geleverd wordt tot een vermindering van het autoverkeer en een aanvulling geboden wordt t.o.v. het aanbod van het openbaar vervoer.

2. Er is behoefte aan een aangepast juridisch kader voor autodelen om die dienst en inzonderheid de inrichting van standplaatsen voor autodelen, te bevorderen.
3. Het Vlaams Parlement wil dat fiscale stimuli worden toegekend aan werkgevers die hun voertuigenpark (tweewielers en vierwielers) aanpassen aan de professionele behoeften van hun werknemers die tijdens de werkdag vanuit het bedrijf vertrekken.
4. Het Vlaams Parlement wil in het verlengde van het decreet basismobiliteit het gebruik van (collectieve) taxi's als aanvulling op het aanbod van het openbaar vervoer bevorderen via eenheids-tarieven en een geïntegreerde dienstverlening.

6.2.5. Woon-werkverkeer en bedrijfswagens

Het Vlaams Parlement dringt aan op een betere logistieke ondersteuning bij het opstellen van mobiliteitsdiagnoses en bedrijfsvervoerplannen.

Het Vlaams Parlement vraagt dat bedrijfsvervoerplannen wettelijk verplicht worden in congestiegebieden of als blijkt dat bedrijven op vrijwillige basis onvoldoende initiatieven nemen.

Fiscale stimuli kunnen geboden worden voor bedrijven die erin slagen het aantal autokilometers in hun woon-werkverkeer in aanzienlijke mate te beperken⁸.

Het Vlaams Parlement pleit voor een voldoende tijdsdifferentiatie in het woon-werkpatroon, waardoor de pieken in de mobiliteitsvraag worden afgevlakt.

Het Vlaams Parlement beveelt aan om de tegemoetkoming van de werkgever in de kosten van het openbaar vervoer volledig vrij te stellen van de belasting, indien die tegemoetkoming hoger ligt dan wat wettelijk verplicht is.

⁸ Behoudens fiscale spitstechnologie, federale bevoegdheid.

Voorzitter

In navolging van de “Buzzy-Pazz” voor min-25-jarigen moeten ook goedkope netabonnements worden aangeboden aan (groepen van) werkgevers van bedrijven met meer dan 50 personeelsleden zodat de werknemers zelf gratis rijden.

Het Vlaams Parlement wil telewerk steunen en de lopende proefprojecten met telecentra uitbreiden tot een volwaardig netwerk op Vlaams niveau.

De feitelijke fiscale begunstiging van het gebruik van bedrijfswagens voor het woon-werkverkeer moet, in afspraak met de federale overheid, afgebouwd worden. Dat kan opgenomen worden in het kader van het VESOC-overleg.

6.2.6. Flankerende maatregelen

Het Vlaams Parlement vraagt dat het gebruik van het gemeenschappelijk vervoer fiscaal interessant wordt gemaakt, bijvoorbeeld door voor de gebruiker van het gemeenschappelijk vervoer zijn uitgaven voor abonnementen volledig fiscaal aftrekbaar te maken⁹.

Het Vlaams Parlement dringt aan op een betere dienstverlening om de concurrentiepositie van het openbaar vervoer te versterken. Een deel van het wacht-'tijdsverlies' kan door een goede service ondervangen worden.

Het Vlaams Parlement pleit daarom voor het opzetten van mobiliteitscentrales voor alle openbare vervoersdiensten samen (De Lijn, MIVB, TEC, NMBS, taxi-diensten) die geïntegreerde mobiliteitsdiensten kunnen aanbieden (van informatie tot vervoer op aanvraag). Voor Vlaanderen is het evident dat De Lijn deze rol op zich neemt.

6.2.7. Performantere organisatie

Het Vlaams Parlement vraagt dat de beschikbare overheidsmiddelen zo efficiënt en effectief mogelijk worden ingezet, zodat meer en beter gemeenschappelijk vervoer kan worden gerealiseerd.

Het Vlaams Parlement vraagt daarom dat de organisatie van het openbaar vervoer omgevormd wordt naar een systeem waarbij concurrentie versterkt wordt.

⁹ Behoudens fiscale spijttechnologie, federale bevoegdheid.

De organisatievorm van stads- en streekvervoer moet elke vorm van monopolievorming, zowel openbaar als privé uitsluiten. Dat kan door voor de concrete dienstverlening evenredig op de VVM en op de privé-sector een beroep te doen (50/50-verhouding).

Hierbij worden bepaalde lijnen door de VVM uitbesteed aan een privé-vervoersoperator die de exploitatie uitvoert zoals door de overheid uitgestipeld in termen van tarieven, kwaliteit, comfort, snelheid en frequentie van de bediening.

De overeenkomsten (beheersovereenkomst met de VVM en de contracten met de pachters) kunnen jaarlijks bijgestuurd worden op basis van een evaluatie van de exploitatievorm (lijnbus, belbus, lijntaxi).

Het Vlaams Parlement vraagt een vergelijkend onderzoek naar de effecten op het gebruik en de kostprijs van de recent ingevoerde nieuwe organisatievormen van stads- en streekvervoer in Europa. Het Vlaams Parlement vraagt de Vlaamse regering de evoluties op Europees niveau nauwgezet te volgen zodat tijdig ingespeeld kan worden op nieuwe inzichten en/of richtlijnen inzake de organisatie van het gemeenschappelijk vervoer in de Europese Unie. Het Vlaams Parlement vraagt de Vlaamse regering om in dit verband de transparantie van de organisatie, de financiering en de kostprijsberekening van de VVM zo maximaal mogelijk te maken. In dat verband moet het uitvoeringsbesluit van het decreet basismobiliteit, dat betrekking heeft op de rapportering, zo worden opgesteld dat de aanwending van de overheidsmiddelen duidelijk kan worden vastgesteld, per lijn of per stadsnet, naar gelang van het geval.

In het verlengde van de vraag naar een zo efficiënt en effectief mogelijke aanwending van overheidsmiddelen vraagt het Vlaams Parlement om het regionale reizigersvervoer per trein (= niet de gewestgrens overschrijdend treinvervoer; vertrek en aankomst in Vlaanderen) te regionaliseren. Op die manier kan Vlaanderen zelf beslissen of die verbindingen al dan niet met de trein of met snelle tram- en/of busverbindingen in eigen bedding uitgbaat moeten worden.

Hiervoor moet een pleidooi gehouden worden bij een eventuele volgende staatsvorming.

7. Het beleid inzake Leefbaarheid

7.1. Een centrale rol voor het fietsverkeer

In moderne steden wordt de snelheid van de fiets meer en meer de maatgevende snelheid.

Het is dan ook dringend nodig de fiets als volwaardig vervoersmiddel te erkennen en fietsers ruim baan te geven.

Hoewel de laatste jaren zeker de nodige vastleggingen zijn gebeurd voor de aanleg van fietspaden, sleept de concrete realisatie op het terrein en het effectief wegwerken van ‘zwarte punten’ voor fietsers in het wegverkeer, lang aan.

Terecht is er daarnaast de laatste tijd ook meer aandacht voor aparte fietsroutenetwerken, niet enkel in de recreatieve sfeer, maar ook voor woon-werkverkeer en woon-schoolverkeer.

Om zicht te krijgen op alle investeringen in fietsinfrastructuur en -faciliteiten vindt het Vlaams Parlement het opstellen van een ‘totaalplan fiets’ noodzakelijk. Zo kan de reële voortgang in het wegwerken van de bestaande discriminatie van het fietsverkeer effectief weggewerkt worden.

7.2. Een restrictief parkeerbeleid¹⁰

Het Vlaams Parlement steunt de aanbevelingen uit het Mobiliteitsplan om te komen tot een restrictief parkeerbeleid dat erop gericht is de leefbaarheid in kernen te garanderen en zo mee vormen van stadsvlucht tegen te gaan. Wonen in een stad, in een centrum moet opnieuw aantrekkelijker worden. Omwille van de leefbaarheid van steden en centra mag het aantal parkeerplaatsen er zeker niet toenemen. Nieuwe parkeerterreinen in centra kunnen slechts ter vervanging van bestaande parkeerplaatsen aangelegd worden.

Het Vlaams Parlement vraagt dan ook dat woonparkeren de voorrang zou krijgen in de steden en centra. Dat betekent niet dat elke woning over een eigen garage moet beschikken of dat iedereen per definitie moet kunnen parkeren vlak voor de eigen deur. Het betekent wel dat iedere centrumbewoner recht heeft op een kostenloze en veilige parkeerplaats vlak bij de eigen woning.

¹⁰ Behoudens R.O.-facet en specifieke afspraken in het kader van sommige modules van het gemeentelijk mobiliteitsconvenant, de gemeentelijke bevoegdheid

Winkelparkeren komt op de tweede plaats. Hier kan wel een reële kost voor de parkeertijd doorgerekend worden. Winkelen via openbaar vervoer of fiets moet aangemoedigd worden.

Parkeerfaciliteiten voor woon-werkverkeer komen op de laatste plaats. Het alternatief is een brede waaier van parkeer-en-rij-voorzieningen buiten de centra en rond de knooppunten van openbaar vervoer, met vlotte verbindingen via openbaar vervoer of (witte) fietsverbindingen naar de centra. Naarmate er een voldoende ruim aanbod aan openbaar vervoer is, kan woon-werkverkeer in toenemende mate uit de kernen geweerd worden.

7.3. Autovrij waar mogelijk¹¹

Om centra en winkelbuurten echt opnieuw leefbaar te maken, moet onverkort voorrang gegeven worden aan het langzame verkeer. Autovrije centra zijn dikwijls de beste oplossing zowel voor bewoners, horeca als handel.

Het Vlaams Parlement vraagt daarom een actieprogramma om het autovrij maken van centra te bevorderen.

Het initiatief van de Car Free Day is een goede aanzet, maar men moet ook durven te kiezen voor permanent autovrije centra. Zonder dat dat leidt tot een afleiding van autoverkeer naar aanpalende woonbuurten. Autovrije centra moeten mee ondersteund worden door het gewest. Dat kan bijvoorbeeld door een aparte module (bijakte) uit te werken voor autovrije centra in het mobiliteitsconvenant. Op die wijze zou het Europese initiatief van de “Car Free Cities”, ook een gewestelijke verankering krijgen.

In het verlengde van de voorstellen inzake leefbaarheid uit het ontwerp van Mobiliteitsplan, vraagt het Vlaams Parlement eveneens meer aandacht voor de inrichting van autovrije woonerven of woonwandelgebieden

De bestaande woonerven worden dikwijls nog altijd gedomineerd door geparkeerde of rijdende wagens. Initiatieven als speelstraten zijn te sporadisch (alleen in vakanties, alleen tijdens een week van vervoering). Gezocht kan worden naar meer permanente oplossingen, waarbij plaatsen gezocht

¹¹ Gemeentelijke bevoegdheid

Voorzitter

worden om wagens te parkeren buiten de woon/leefstraat (buurtparkeren). Nieuwe initiatieven (bijvoorbeeld in nieuwe straten) van "autovrij wonen" kunnen actief ondersteund worden (via faciliteiten inzake openbaar vervoer, fietsstallingen, enzovoort). Ook dat kan het best ingebouwd worden in het mobiliteitsconvenant.

7.4. Het verkeer vertragen om sneller vooruit te komen

De geldende snelheidsbeperkingen op alle bestaande wegen moeten aan een grondige evaluatie worden onderworpen. Op dit ogenblik zijn heel wat snelheidsovertredingen, al dan niet met een ongeval en veel menselijk leed tot gevolg, te wijten aan onlogische verkeersregels. Zo zijn geldende toegelaten maximumsnelheden op veel Vlaamse wegen niet meer aangepast aan het weggebruik van vandaag. Met andere woorden, de meeste snelheidsbeperkingen zijn jaren tot decennia geleden door de bevoegde wegbeheerder aangebracht, maar hebben de evoluties in het verplaatsingsgedrag en de verkeersdruk niet gevolgd.

Vandaar dat het Vlaams Parlement vraagt om een actualisering, sanering en rationalisering van de geldende snelheidsbeperkingen uit te voeren. Daarbij moet de verkeersveiligheid prioritair zijn en moet dit proces op sommige plaatsen aanleiding kunnen geven tot een verstrenging van de geldende maximumsnelheden. Het Vlaams Parlement vraagt aan de Vlaamse minister van Mobiliteit om dit proces samen met de andere wegbeheerders (gemeenten) te starten om zo snel mogelijk tot concrete afspraken en een concrete timing te komen, met respect voor de gemeentelijke autonomie en de gemeentelijke kennis terzake.

Hierbij moet de grootste prioriteit gegeven worden aan de meest kwetsbare gebieden zoals zwarte punten, schoolomgevingen en zuivere woongebieden.

7.5. Weren van doorgaand vrachtwagenverkeer uit de bebouwde kommen

Het Vlaams Parlement vraagt om zwaar wegverkeer zoveel mogelijk (behalve voor laden en lossen) te bannen uit woon- en centrumgebieden. Woonstraten mogen niet gebruikt worden als sluiptroute of alternatieve route voor doorgaand vrachtwagenverkeer. Gemeenten, bedrijven en grote win-

kels kunnen afspraken maken over leveringen die toch nodig zijn. Venstertijden waarbinnen geleverd kan worden of zelfs faciliteiten buiten de centra om over te laden op lichtere trucks of bestelwagens, kunnen overwogen worden.

In het kader van mobiliteitsconvenants tussen het gewest en de gemeenten kunnen steunmaatregelen vastgelegd worden voor gemeenten die het vrachtwagenprobleem willen aanpakken.

8. Internationale Dimensie

Het Vlaams Parlement onderschrijft de beleidsaanbevelingen uit het Witboek (Common Transport Policy) van de Europese Commissie. Het mobiliteitsprobleem kan niet opgelost worden zonder een gericht prijzenbeleid dat de externe kosten, veroorzaakt door het verkeer, doorrekent (internatiseert). Zonder een gericht prijzenbeleid is een ontkoppeling van economische groei en van de groei van het transport onmogelijk. Bovendien blijkt dat een strategie die enkel gericht is op nieuwe infrastructuur (het wegwerken van 'bottlenecks' of het realiseren van 'missing links') niet volstaat. Ook een beleid, gericht op verschuivingen van vervoerswijzen (modal shift) biedt geen oplossing ten gronde, als men het aantal verplaatsingen van goederen en personen niet vermindert (transportpreventie).

Binnen de Europese Unie kan vanuit Vlaanderen bijzondere aandacht gevraagd worden voor :

- de medeverantwoordelijkheid voor de instandhouding van infrastructuur op basis van het gebruik ;
- het doorrekenen van marginale maatschappelijke kosten aan doorgaand vrachtverkeer ;
- de harmonisering van het prijsbeleid (variabilisering van voertuigkosten) ;
- de uitrusting van voer- en vaartuigen met het oog op de veiligheid en de beperking van de emissies ;
- een duurzame havenontwikkeling ;
- de onderlinge afstemming van mobiliteits- en verkeersbeheerssystemen ;

Voorzitter

Het Vlaams Parlement vraagt aandacht voor de grensoverschrijdende samenwerking op het gebied van mobiliteit.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik weet dat er een afspraak is gemaakt om deze avond wat vroeger te stoppen omwille van *Rerum Novarum*, en ik wil dat ook handhaven, maar ik vind het spijtig om een zo belangrijk debat over het mobiliteitsplan op de middag te voeren.

De voorzitter : Als men unaniem van de agenda wil afwijken, kan dit punt eventueel verdaagd worden naar deze namiddag. (*Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe*)

De heer André Denys : Laten we het voorstel van resolutie dan nu behandelen.

De bespreking is geopend.

De heer Marc Cordeel, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, eindelijk staat het Mobiliteitsplan Vlaanderen op de agenda van deze plenaire vergadering. Die indruk wordt toch gewekt, want in de praktijk kan na bijna drie jaar regeren nog steeds niet van een echt mobiliteitsplan worden gesproken. Het gaat hier om een zoveelste paars-groene schijnbeweging zonder enige doelgerichtheid.

Sta me toe even te citeren uit het regeerakkoord : 'Uiterlijk tegen het voorjaar 2001 zal de regering een geïntegreerd mobiliteitsplan 'duurzame mobiliteit' aan het Vlaams Parlement voorleggen met de bedoeling de mobiliteit te beheersen, de milieuvuiling en de milieuhinder terug te dringen en de bereikbaarheid en de leefbaarheid van de steden en de dorpen te garanderen. Het mobiliteitsplan zal ook de prioriteiten bepalen inzake de investeringen in openbaar vervoer en infrastructuurwerken'. Dit alles had dus uiterlijk in het voorjaar 2001 gerealiseerd moeten zijn. Het klonk veelbelovend.

Het richtinggevende werk was toen trouwens reeds achter de rug. Immers, tijdens de vorige legislatuur keurde dit parlement na een grondige consultatieronde de maatschappelijke beleidsnota Mobiliteit

met een bijzonder grote meerderheid goed. Dit gebeurde onder meer onder voorzitterschap van de heer Tobback. Daarmee was een bijzonder belangrijke stap gezet en kon de minister aan het werk. Het parlement wachtte ondertussen af om het mobiliteitsplan te toetsen aan de principes van 1999.

Ondertussen hebben we Pasen 2002 al een maand achter de rug, maar van een door de regering opgesteld geïntegreerd mobiliteitsplan is vandaag nog steeds geen sprake. (*Opmerking van de heer Johan Malcorps*)

Veel haast leken de meerderheidspartijen niet te hebben. We hebben hoorzittingen en besprekingen gehad in de commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie en het duurde maar liefst vijf maanden vooraleer de resolutie met beleidsaanbevelingen over het mobiliteitsplan werd voorgelegd. Veel tijd om te discussiëren en om tot een consensus te komen over de partijgrenzen heen, was er blijkbaar niet meer. Nochtans was in de commissie afgesproken dat een poging zou worden ondernomen om een voorstel van resolutie te formuleren dat een breed parlementair draagvlak zou hebben, iets wat in de vorige legislatuur wel was gelukt. Blijkbaar wordt een breed parlementair draagvlak hier gelijkgesteld met een meerderheidsconsensus.

Toch hadden zelfs collega's uit de meerderheidspartijen bedenkingen bij de resolutie en werd nagedacht over mogelijke amendementen. Bij de bespreking was daar echter ruimte noch tijd voor. Het voorstel van resolutie werd op een drafje afgehandeld. Nochtans ging het hier om een belangrijke materie waar de hele bevolking wakker van ligt.

De heer André Denys : Precies omdat dit zo belangrijk is, heb ik daarnet aan de voorzitter gevraagd om dit naar deze namiddag te verschuiven zodat we het niet op een drafje hoeven af te handelen.

De heer Carl Decaluwe : Het is niet omdat er hier deze namiddag veertig parlementsleden meer zullen zitten, dat er ook veertig meer zullen luisteren. Ik had het trouwens over de commissie waar de echte parlementaire werkzaamheden plaatsvinden. In de commissie heeft de bespreking welgeteld 105 minuten geduurd, waarvan 60 minuten voor rekening van mezelf. Voor een constructieve bespreking bleek er dus geen ruimte te zijn.

Het voorstel van resolutie werd dus op een drafje afgehandeld en vervolgens met een lage prioriteit naar de plenaire vergadering gestuurd. Het is nu al meer dan twee maanden geleden dat dit voorstel

Decaluwe

van resolutie werd behandeld in de commissie. Nu komt het hier terug omdat er moest worden onderhandeld met de meerderheid om het NMBS-decreet aan dit voorstel te koppelen. Daar hebt u voor gezorgd, mijnheer Malcorps. Pas daarna kan het voorstel van resolutie snel worden afgehandeld.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mijnheer Decaluwe, u hebt het nu alleen over de timing van de besprekingen. Ik hoop dat u ook inhoudelijk iets te zeggen hebt. U had in de commissie een groot alternatief van de CD&V voor het mobiliteitsplan aangekondigd.

We hebben in de commissie in elk geval ruim aandacht besteed aan het Vlaams mobiliteitsplan, met hoorzittingen, heel veel vragen, discussies en kritiek. U kunt moeilijk beweren dat we dit op een drafje hebben afgehandeld. De eindbespreking in de commissie is inderdaad op een ongelukkige manier gebeurd. Ik had gehoopt op voorstellen van alle democratische partijen om de volgende 10 jaar iets te doen aan mobiliteit en verkeersveiligheid.

U kunt echter niet zeggen dat we tijdens deze legislatuur in dit parlement geen aandacht hebben besteed aan het probleem van de mobiliteit. De meerderheid heeft haar werk gedaan. Er is een voorstel van resolutie, we zijn het niet over alles eens, maar we kunnen een slagkrachtig beleid voeren. Als u een alternatief hebt, leg het dan voor, maar vit niet over details.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer Malcorps, de vorige keer zijn er lange hoorzittingen gehouden, was er wetenschappelijke ondersteuning en heeft de bespreking door de parlementairen en de minister weken geduurd. Nu stel ik vast dat die bespreking 1 uur en 45 minuten heeft geduurd. Gedurende die tijd was de sp-a-fractie nauwelijks aanwezig, terwijl de VLD-fractie helemaal niet aanwezig was. Er is een flinterdun verslag dat aantoonde dat er nauwelijks discussie is geweest. (*Rumoer*)

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Decaluwe, wat mij stoort in uw benadering is dat u zegt dat het onderwerp niet ernstig genoeg wordt behandeld, maar dat u er zelf een farce van maakt, door de manier waarop u de zaken voorstelt. Het is niet

juist dat de bespreking van het mobiliteitsplan slechts 1 uur en 45 minuten heeft geduurd.

De heer Carl Decaluwe : Bekijk het verslag, mijnheer Voorhamme. U moet niet liegen.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Decaluwe, de bespreking van dit mobiliteitsplan en het voorstel van resolutie dat vandaag voorligt, is een geheel. We hebben het mobiliteitsplan samen met de administratie gedurende vele zittingen besproken. De hoorzittingen hadden geen louter informatief karakter. Er werden vele interessante voorstellen en benaderingswijzen geformuleerd, die uiteindelijk hebben geleid tot een overeenkomst tussen de meerderheidsfracties, die in dit voorstel van resolutie terug te vinden is. Lang niet alles wat tijdens de hoorzittingen werd gezegd, is daarin terechtgekomen, maar dat is een normaal gebruik in het politiek bestel.

Zeggen dat er in dit voorstel van resolutie niets staat, en dat het niet interessant was om te bespreken, is de waarheid geweld aandoen. Ik noem u geen leugenaar, mijnheer Decaluwe, zoals u mij wel noemt. Dit parlement zal maar ernstig worden genomen als mensen zoals u de moeite doen om een voorstel van resolutie zoals dit en de voorafgaande besprekingen ernstig te nemen.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer Voorhamme, ik vind niet terug wat u beweert. Kijkt u het verslag eens na. U zult merken wie de hele tijd het woord heeft genomen en wie meer dan tweehonderd vragen heeft gesteld aan de administratie. Degene die dat deed, behoort niet tot uw fractie, niet tot de VLD, noch tot Agalev. U en de regering maken er een farce van. Het gaat trouwens niet over een plan, maar over een ideeënbox.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Decaluwe, ik vind dit een parlement onwaardig. U hebt andere talenten die u beter zou kunnen aanwenden, maar u bezit niet het talent van Pim Fortuyn.

De heer Carl Decaluwe : Het is niet mijn ambitie om Pim Fortuyn na te doen !

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, het was niet mijn bedoeling om te onderbreken, want ik zal straks een betoog houden. De heer Decaluwe heeft ons echter niet alleen uitgedaagd, maar ons ook mateloos geërgerd met de toon die hij gebruikt. Hij wekt er de indruk mee dat in de commissie slecht werk werd gedaan. Aan de hand van

Denys

mijn politieke ervaringen kan ik u meedelen dat het parlement goed heeft gewerkt. Ook de administratie heeft goed werk afgeleverd door een goed document op te stellen waarin beleidsaanbevelingen worden gedaan. Het parlement heeft trouwens ettelijke vergaderingen gewijd aan het thema. Bovendien hebben we het debat over het voorstel van resolutie, waarnaar de heer Decaluwe verwijst, doelbewust kort gehouden.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer Denys, u geeft het dus toe.

De heer André Denys : Mijnheer Decaluwe, die bespreking werd doelbewust kort gehouden, niet uit gebrek aan politieke interesse, maar wel omdat we vonden dat dit onderwerp moest worden besproken in een plenaire zitting. We hebben heel uitgebreid gediscussieerd over alle technische aspecten, maar we vonden dat de politieke krachtlijnen en accenten tijdens de plenaire vergadering aan bod moesten komen. Het Bureau heeft ons trouwens al dikwijls gevraagd om zo tewerk te gaan. In die context hebben we een kort commissiedebat gehouden. Het is spijtig dat niet werd ingegaan op de vraag om een volwaardig parlementair debat te houden en dat aan te vatten in de namiddag. Nu zitten we immers tussen de soep en de patatten. Precies u weigerde dat. Ik leg me daar bij neer, maar u mag de rollen nu niet omkeren.

Mijnheer de voorzitter, dat er geen gemeenschappelijke resolutie is, is mijn fout. Ik heb het initiatief daartoe genomen. De reden daartoe wijkt af van wat we eerder hebben besproken. In het vorige debat over de verkeersveiligheid, een actualiteitsdebat, heeft de heer Decaluwe ons verweten dat onze opendebatcultuur alleen diende om te verdoezelen dat we het binnen de meerderheid grondig oneens waren en geen overeenkomst konden opstellen. We wilden aan de hand van een meerderheidsresolutie bewijzen dat we dat wel kunnen. Dat is de reden.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, straks zullen de meerderheidspartijen ongetwijfeld het voorstel van resolutie goedkeuren zodat de Vlaamse regering aan de slag kan gaan, net in 1999 het geval was met de motie van aanbeveling.

De opdracht die de meerderheid aan de regering geeft via het voorstel van resolutie, houdt een heel pak werk in voor de minister. Hij moet een duide-

lijke beleidsmatige en politieke prioriteit stellen, hij moet een timing uitwerken voor de maatregelen die de komende maanden moeten worden uitgevoerd en bovendien moet hij de kostprijs ramen van de vooropgestelde maatregelen voor het gehele mobiliteitsplan en voor de vijf doelstellingen : bereikbaarheid, toegankelijkheid, verkeersveiligheid, verkeersleefbaarheid en leefmilieu. De door de administratie voorgestelde uitgaven werden immers als niet-realistisch beoordeeld. De regering moet ook duidelijk maken hoe de beleidsaanbevelingen zullen worden gefinancierd naast de bestaande financiering voor Mobiliteit en Openbare Werken.

Er is duidelijk nog heel wat werk aan de winkel voor we kunnen praten over een echt beleidsplan. Dat zo'n beleidsplan er moet komen, werd duidelijk vastgelegd in het regeerakkoord van het voorjaar 2001. Dit is maar een gewoon voorstel van resolutie met een aantal beleidsvoorstellen. Er wordt aan de regering vooral gevraagd om dit te onderzoeken, een timing voor te stellen en de nodige middelen te zoeken. Dit is verre van een geïntegreerd beleidsplan.

De eerste realisaties van het mobiliteitsplan zullen dan ook pas gestalte kunnen krijgen in de begroting voor 2004, het laatste jaar voor deze regering en het laatste jaar voor 2005 wanneer de voorstellen op korte termijn moeten zijn uitgewerkt en de eerste effecten waarneembaar moeten zijn.

Is het ontwerp van mobiliteitsplan Vlaanderen dan een maat voor niets ? Een paar kilo boekwerk voor de papierslag van een lokale jeugdbeweging ? Neen, het door de administratie en externe experts opgestelde Mobiliteitsplan heeft zijn verdienste. Het is vooral een interessant naslagwerk met initiatieven die moeten leiden tot een betere mobiliteit. Behalve de zwakke financiële onderbouwing, is het een zeer waardevol document, zonder dat het daarom volledig is. Maar het is zeker geen beleidsplan, het lijkt eerder op een ideeënbox met 257 voorstellen die niet los van elkaar kunnen worden gezien. Het is niet meer of minder dan een aanzet. Het moet nog een beleidsplan worden met duidelijke keuzes. Daarop blijft het wachten.

Mijnheer de minister, de omvang en de onevenwichtige uitwerking van de verschillende onderdelen maakt het bijzonder moeilijk om op basis van dit administratief werkstuk – waarover de Vlaamse regering trouwens nog geen standpunt heeft bepaald – een beeld te vormen van het uiteindelijke mobiliteitsbeleid van de Vlaamse regering. Het is in ieder geval opvallend dat dit administratief

Decaluwe

werkstuk weinig aandacht besteedt aan de positie van Vlaanderen in de internationale logistieke diensten en vervoersstromen. Nergens wordt er een klare visie gegeven over hoe Vlaanderen de inzet van prijsmechanismen en heffingen in het bijzonder zal volgen. Het verbaast ons dat drie vierde van de extra uitvoeringskosten van het Vlaams mobiliteitsplan gedragen moet worden door het federale niveau. Plannen maken op andermans kosten is bijzonder gemakkelijk.

Ondertussen werd een maatschappelijke discussie gevoerd : niet over het mobiliteitsplan, maar toch over de toekomst van de mobiliteit in Vlaanderen. Dit in het kader van Kleurrijk Vlaanderen, een idee van de minister-president om tot aan de volgende verkiezingen aan één stuk door advertenties te kunnen plaatsen. We hebben dan ook meer advertenties gezien dan een maatschappelijk debat. Aan het einde van het grote maatschappelijke debat bleek dat er 2.000 Vlamingen hun mening hadden verkondigd. Als we dan nog weten dat een van de favoriete organisaties van de minister, namelijk de Fietsersbond, haar 4.000 tot 5.000 leden op briefpapier van de Vlaamse Gemeenschap heeft opgeroepen om de enquête in te vullen, wekt het weinig verbazing dat 'de' Vlaming vindt dat autorijden duurder mag worden gemaakt.

Ook de sociale partners moeten beter betrokken en aangemoedigd worden. Ze zullen, net als de CD&V-fractie, niet enthousiast zijn omdat nachtwerk en meer flexibiliteit geen evidenties zijn. Ik weet niet of de syndicale achterban van de socialisten dit zomaar kan aanvaarden.

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert : Ik hoor in debatten met CD&V-specialisten een ander geluid.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister, we zullen dit spelletje niet opnieuw spelen. U zegt steeds dat de heer Ansoms iets anders zegt dan ikzelf. We zitten nochtans op dezelfde lijn. Dit is een sport van deze meerderheid. We hebben onlangs een verkeersstudiedag gehouden. Zowel de heer Ansoms, de Vlaamse fractie, de partij als de Staten-Generaal zitten op dezelfde lijn. U moet daar geen spelletje van maken.

Minister Steve Stevaert : Mijnheer Decaluwe, uw stelling is dus : minder vrachtwagens 's nachts ?

De heer Carl Decaluwe : Neen ! Wij zijn geen voorstander van hetgeen in Kleurrijk Vlaanderen staat. Er wordt duidelijk voor gepleit dat vrachtwagens meer 's nachts rijden en dat de arbeiders en werknemers daar meer flexibel op inspelen. Er zijn grenzen aan de flexibiliteit en aan nachtwerk. Dat is de stelling van CD&V in de federale Kamer, in het Vlaams Parlement en van de partij op zich. Die idee staat ook in resoluties van ons partijcongres. Ze zal ook worden naar voren gebracht op het sociaal-economisch congres dat mijn partij later zal houden.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mijnheer Decaluwe, u moet de zaken gescheiden houden. Kleurrijk Vlaanderen had de bedoeling om een debat los te weken. Bij de voorstelling ervan werden duidelijk de beperkingen uiteengezet. Bij de voorstelling van de reacties werd ook gezegd uit welke hoek ze kwamen. Er werden een aantal provocerende stellingen ingenomen waarop kon worden gereageerd. Het is echter toch wel duidelijk dat het niet om beslissingen van de meerderheid of van de regering gaat. De administratie heeft een aantal uitspraken gedaan. We hebben met handen en voeten uitgelegd dat er beperkingen waren.

In het voorstel van resolutie staan een aantal zaken waar ook de SERV achter staat. Ook de meerderheid heeft gezegd dat er te weinig aandacht is voor het goederenverkeer en dat het belangrijk is dat er voor het personenverkeer eindelijk een aantal conclusies worden getrokken, dat mobiliteit een prijs heeft en dat daarover concrete voorstellen moeten worden uitgewerkt. Er worden ook ideeën aange-reikt.

We moeten de zaken gescheiden houden. De voorstellen van de administratie zijn wat anders dan wat in onze tekst staat. Die tekst is gericht tot de regering. Kleurrijk Vlaanderen heeft een totaal ander karakter.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer Malcorps, wie gooit hier alles door elkaar ? U bent waarschijnlijk perfect op de hoogte van wat er gebeurt en wat er wordt voorbereid. De oppositie heeft vorige maand een aantal documenten gekregen. We worden uitgenodigd op studiedagen. Alles loopt door elkaar : Kleurrijk Vlaanderen, voorstellen van de administratie, het voorstel van de meerderheid, de ideeën van minister Stevaert.

Decaluwe

Mijnheer Malcorps, de paars-groene meerderheid in het federaal en het Vlaams Parlement heeft reeds drie belangrijke maatregelen genomen inzake een van de grootste uitdagingen van de eenentwintigste eeuw. Ere wie ere toekomt, minister Stevaert heeft het decreet betreffende de basismobiliteit er door gekregen. De maatregelen van federaal minister Durant beperken zich tot het feit dat de chauffeur niet meer met de gsm mag bellen in de wagen en het invoeren van de fluorescerende nummerplaten. Meer hebben de ministers tot op vandaag nog niet in het Staatsblad gekregen. Dat is de harde realiteit. In plaats van te communiceren zou u beter hard werken.

De ideeën over het verkeer, de fietspaden, enzovoort zijn zeer positief. *(Opmerkingen van de heer Robert Voorhamme)*

Mijnheer Voorhamme, wie doet hier aan verkleutering? Wie is er de oorzaak van dat er aan de bevolking alleen maar beloften worden gedaan? Het Vlaams Blok speelt in op de pure communicatieproblematiek van paars-groen: beloven en niets doen. De nieuwe politieke cultuur in het gebouw aan de overkant is schriftvervalsing van de bovenste plank. Mijnheer Stassen, als we grondig discussiëren over mobiliteit, krijgen we in de commissie 1.45 uur de tijd. *(Opmerkingen van de heer Jos Stassen)*

Minister Stevaert liet zich ook niet onbetuigd en schreef een opiniestuk. *(Opmerkingen van de heer Jos Stassen)*

Mijnheer Stassen, als u iets te zeggen hebt, moet u eerst het woord vragen. *(Opmerkingen van de heer Jos Stassen)*

De tekst met de visionaire titel 'Beam me up, Scotty', ging over de toekomst van de mobiliteit. Daar in rekt hij vooral op de auto-industrie om nieuwe technologieën te introduceren. Minister-president Dewael had dé oplossing voor het probleem: Iedereen mag thuisblijven en we gaan met zijn allen telewerken. Zo is het probleem opgelost. Er kan worden overgegaan naar een volgend punt.

Heeft dan niemand in deze regering en in deze meerderheid een duidelijke visie? Hoe zullen we dat financieren? Wat zijn de topprioriteiten? Daarover lees ik niets in dit voorstel van resolutie.

Over telewerken gesproken: reeds in zijn Septemberverklaring had de minister-president het over

telewerken als de oplossing voor het mobiliteitsprobleem, samen met een missing link per provincie. Volgens het mobiliteitsplan kunnen de positieve effecten voor de mobiliteit voor een deel weer teniet worden gedaan door bijvoorbeeld latente vraageffecten en compensatiegedrag. Volgens experts is telewerken dus niet het wondermiddel dat de minister-president vooropstelt.

Telewerken is slechts een voorstel uit de lange lijst van mogelijke voorstellen die in het ontwerp naar voren worden geschoven. We kunnen de andere voorstellen onmogelijk allemaal overlopen, hoewel ze waarschijnlijk wel allemaal een discussie waard zijn. Laten we er een uithalen: het beleidsvoorstel 10.12, waar ook in de resolutie naar wordt verwezen, wil het gebruik van bedrijfswagens fiscaal minder aantrekkelijk maken. Het gebruik van bedrijfswagens is voor de werknemers een goedkope manier om met de auto te rijden, waardoor het auto-gebruik wordt gestimuleerd. Door het fiscaal minder aantrekkelijk maken van bedrijfswagens wordt het aantal verminderd. Deze maatregel zou op korte termijn moeten worden ingevoerd. U weet echter allemaal, collega's, wat de federale regering onlangs ter zake heeft beslist. Er is dus niets veranderd.

Ik herhaal nogmaals de essentie van dit verhaal: drie kwart van de financiering van beleidsvoorstellen gaat naar het federale niveau, en we stellen vast dat de federale overheid daar totaal geen rekening mee houdt. Mijnheer de minister, hiermee staan we voor levensgroot probleem voor een geïntegreerd mobiliteitsplan. Een heel groot gedeelte van de vooropgestelde maatregelen binnen dit Vlaams mobiliteitsplan en binnen deze resolutie zijn maatregelen die op federaal niveau moeten worden gerealiseerd. Bovendien zijn dat waarschijnlijk net de meest ingrijpende maatregelen, vermits vele ervan rechtstreeks te voelen zijn in de portemonnee van de mensen. Die kunnen dan ook als dragende maatregelen worden bestempeld, want ze zijn essentieel voor de slaagkansen van het mobiliteitsplan als geheel. Hoe kan men er bijvoorbeeld in slagen om de fiets een belangrijke plaats te geven in het woon-werkverkeer, als een bedrijfsfiets door onze fiscaliteit als een voordeel in natura wordt beschouwd?

Indien de minister en de Vlaamse regering alle vooropgestelde maatregelen uit dit mobiliteitsplan willen overnemen in het uiteindelijke plan, moeten ze dat plan ook door de federale regering laten goedkeuren, willen ze enige kans op slagen hebben. Anders kunnen ze dit mooie boekwerk en dit voorstel van resolutie straks in de onderste schuif

Decaluwe

steken, tenzij er werk wordt gemaakt van een homogeen te maken bevoegdheidspakket Mobiliteit, maar op dat vlak hebben we ook al een aantal kansen gemist. We hebben het hier niet over de enkele kleinere bevoegdheden die in dit voorstel van resolutie worden vermeld, maar over het volledige mobiliteitsbeleid, inclusief de fiscaliteit die betrekking heeft op de mobiliteit. Zo kan Vlaanderen alle noodzakelijke maatregelen voor de Vlaamse mobiliteit zelf realiseren. Het ziet er echter niet naar uit dat daarvoor de ruimte bestaat in de huidige communautaire vrede.

Collega's, mijnheer de minister, ik blijf grote vragen hebben bij de einddoelstelling van dit alles. Als er toch een echt geïntegreerd mobiliteitsplan moet komen, heeft de regering nog enorm veel werk voor de boeg. Volgens de CD&V-fractie zal er dan ook werk moeten worden gemaakt van een plan met duidelijke prioriteiten, die worden geconcretiseerd met de daarvoor noodzakelijke maatregelen. Er moet een duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen maatregelen die op het gemeentelijke, op het Vlaamse, op het provinciale en op het federale niveau moeten worden genomen. Dit is ook bijna nergens te lezen. Aan de Vlaamse maatregelen moet vervolgens het prijskaartje worden gehangen, om ten slotte te komen tot een meerjarenplanning, met inbegrip van een meerjarenbegroting, iets wat we tot op heden ook niet hebben gezien in dit parlement.

De gemeentelijke maatregelen kunnen onder andere worden gestuurd via het convenantenbeleid. De federaal te nemen maatregelen moeten aan de federale overheid worden voorgelegd. Pas dan zullen we kunnen oordelen of het duurzame scenario waarvan sprake is in dit voorstel, realistisch en haalbaar zal zijn. Dit duurzame scenario wordt nu reeds als verworven beschouwd, terwijl dit nog lang niet het geval is.

Sta me echter toe te twijfelen aan deze doelstelling om te komen tot een duidelijk geïntegreerd mobiliteitsplan, met bindende en richtinggevende bepalingen, dat wordt goedgekeurd door alle partijen. Dit ligt niet in de stijl van de minister. Hoe zal de minister immers nog naar buiten kunnen komen zonder nieuwe, liefst spectaculaire, maatregelen? Hoe zal de minister nog opvallende beleidsvoorstellen kunnen doen? Als een goed uitgewerkt mobiliteitsplan wordt goedgekeurd, kan de minister de komende tien jaar bijna niets anders meer doen dan dat plan in de praktijk brengen. Alle maatregelen zullen dan vastliggen en bekend zijn.

In dat geval kan de minister de komende jaren niet meer naar buiten komen met nieuws. Hij kan dan niet meer scoren.

Een goed uitgewerkt mobiliteitsplan is dus niets voor deze meerderheid en voor deze minister – tenzij men het probleem wat laat voortbestaan, bijvoorbeeld tot in 2004. Dan kan hij het aan het parlement voorleggen, om zich vervolgens te laten oppellen om in Hasselt de burgemeesterssjerp te komen omgorden, zodat de uitvoering en de problemen door anderen moeten gebeuren.

Tijdens de bespreking had CD&V aangekondigd een eigen alternatief voor te leggen. Vroeger hadden we al een algemene beleidslijn voor het mobiliteitsbeleid van de komende jaren geformuleerd, in ons voorstel van resolutie over de invoering van het stop-principe. We hebben geprobeerd om daar een bespreking aan te wijden. We hebben ook geprobeerd om dat inhoudelijk goed toe te lichten. We moesten echter vaststellen dat de bereidheid om deze resolutie grondig te bespreken, teleurstellend laag was. Men heeft zelfs de bewoordingen ervan weggelachen. Daarom hebben we beslist om de meerderheid zelfs de kans niet te geven ons voorstel van resolutie weg te stemmen. We zullen het evenmin opnieuw indienen. Onze tijd komt nog wel.

Aanvankelijk hadden we de bedoeling om het stop-principe via amendementen in de meerderheidstekst te verwerken. We hebben echter de kans niet gehad, want de meerderheid had geen vijf minuten nodig om de zaak af te handelen. Ons alternatief voorstel van resolutie was klaar. Daarin is in een alternatieve financiering voorzien. Mijnheer Malcorps, we hebben de kans niet gehad om daar diepgaand over te discussiëren. We hebben ons alternatief daarom niet meer ingediend. We zijn het beu dat onze sterke, wetenschappelijk onderbouwde teksten binnen vijf minuten in de commissie worden weggeveegd. Daar waren vooral leden van de oppositie en het Vlaams Blok aanwezig. De vergadering werd geschorst om nadien ons voorstel te kunnen wegstemmen. We zullen onze voorstellen dus op een andere manier verdedigen. De toekomst zal aantonen hoe nuttig onze teksten zijn.

We zijn er hoe langer hoe meer van overtuigd dat het hier geventileerde mobiliteitsverhaal een grote schijnvertoning is. Het is een bezigheidstherapie voor het parlement, waarbij de minister de vrijheid behoudt om zelf met eigen voorstellen, los van het meerjarenplan, in de belangstelling te komen.

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de heer Decaluwe heeft het over de financiering. Ik wil hem in dat verband toch zeggen dat de ministers en de huidige regering, die de regering van alle Vlamingen is, grote financiële inspanningen leveren ten bate van de bevordering van de mobiliteit. Minister Stevaert is een van de weinige ministers die meer geld krijgt om een oplossing uit te werken. Ik ben het dus niet eens met de heer Decaluwe. Deze regering levert enorme financiële inspanningen om de mobiliteitsproblemen op te lossen. Mijnheer Decaluwe, de regering doet het onmogelijke, en ik kan uw negatieve kritiek niet aanvaarden.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer Moreau, uw uiteenzetting toont aan dat u de werkzaamheden in de commissie niet bepaald op de voet volgt. Ik heb hier al gezegd dat er moet worden gegeven aan wie er toekomt. Meer middelen voor fietspaden en De Lijn zijn op zich positief. De hamvraag is wel hoe we de globale mobiliteitsproblematiek in Vlaanderen zullen aanpakken. Gratis openbaar vervoer staat niet gelijk met een grondige aanpak. Op een studiedag is dat ook zo gezegd. Dat is niet de oplossing voor de mobiliteitsproblematiek, want die vergt offers en zal de mensen in hun portemonnee raken. Wij hebben een alternatief voorstel. Hebt u contact opgenomen met de Waalse en Brusselse collega's ? Wij moeten dit voorstel met beide gewesten lanceren. Het is de moeite waard om dit na te gaan. Met dit voorstel kunnen miljarden franken worden bespaard. Ik denk daarbij aan de in-verkeersstelling en de autobelasting. Deze miljarden kunnen dan in de mobiliteit worden geïnvesteerd.

Is men bereid dit te doen ? Dat is de essentiële vraag. CD&V heeft eveneens rond verkeer een studiedag georganiseerd. Toevallig wordt rond verkeersveiligheid ook een studiedag georganiseerd. Er wordt gezegd dat 80 percent van de onveiligheid wordt veroorzaakt door overdreven snelheid, 10 percent door de wagen zelf en 10 percent door een gebrekkige infrastructuur. In Nederland wordt volgens de cijfers van verschillende studies in 44 percent van de gevallen een ongeval door een gebrekkige infrastructuur veroorzaakt. Op een andere studiedag zei men dat tussen de 22 en de 35 percent van de verkeersongevallen met snelheidsovertreding te maken hebben.

Bij ons is slechts in 10 percent van de gevallen de wegbeheerder, de Vlaamse minister van Mobiliteit, verantwoordelijk. Ik denk dat het verantwoorde-

lijkheidspercentage groter is. Nochtans is de weginfrastructuur voor de zwakke weggebruiker in Nederland veel beter georganiseerd. Daar zou nogmaals in de commissie grondig over gediscussieerd moeten worden.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer Decaluwe, u verwees naar het feit dat er weinig aanwezigen waren in de commissie voor Mobiliteit. Ik ben daar geen lid van. Het is goed dat deze problematiek ook in plenaire vergadering aan bod komt. U verwijt de minister van Mobiliteit dat hij de verantwoordelijkheid naar het federale niveau verschuift, dat op zijn beurt de hete aardappel terug naar de gewesten doorschuift.

Daar heeft minister Stevaert standpunten over ingenomen. Welke visie heeft uw fractie over de problematiek van de mobiliteit ? Moet daaraan gesleuteld worden of niet ? Ik wil graag het standpunt van CD&V kennen.

De heer Carl Decaluwe : De minister heeft het spel met het federale niveau gespeeld. De CD&V-fractie is gewonnen voor regionalisering van het verkeersreglement. Dat staat in onze Staten-Generaal en in de congresresolutie. Daar bestaat een zeer duidelijk standpunt over. Wij zijn er voorstander van dat de spoorweginfrastructuur wordt geregionaliseerd. Dat staat ook in onze congresstukken. Alles moet evenwel in een Europees perspectief passen. Lambermont betekende een stap voorwaarts, vooral aangaande het eurovignet en de in-verkeersstelling.

Ons voorstel bestond erin te onderhandelen met het Waals en het Brussels Gewest en alles af te schaffen om een nieuw Vlaams, Brussels en Waals wegvignet te creëren. Ik wil wel de buitenlanders mee laten betalen voor onze infrastructuur. De Vlamingen zouden een eigen korting kunnen geven. Ik heb de vraag gesteld. Wij hebben een alternatief financieringsplan, en uit onze cijfers blijkt dat dit een 7 à 8 miljard frank extra kan opbrengen.

Deze vraag moet men wel durven stellen. Blijkbaar is de communautaire vrede zeer goed. Nu is dus het geschikte ogenblik. Wallonië en Brussel kunnen geld bijwinnen. Het zijn de buitenlanders die zullen betalen voor het gebruik van onze infrastructuur, want ons land is een transitland. In het buitenland moeten Vlamingen ook overal betalen voor het gebruik van de infrastructuur. Dit is dus een eenvoudig voorstel, dat we gelanceerd hebben

Decaluwe

in januari. Mijnheer de minister, hebt u al contact opgenomen met uw Waalse en Brusselse collega's om dit samen te doen ? Dat is een concreet antwoord op uw vraag, mijnheer Van Dijck. Als u de website van CD&V raadpleegt, dan kunt u verder al onze standpunten lezen.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Decaluwe, u komt steeds opnieuw terug op die cijfers over de oorzaken van verkeersonveiligheid. U stelt de verhoudingen die de minister naar voren schuift steeds in vraag. U verwijst in dat verband naar gegevens uit het buitenland. Ik ga geen fetisjdiscussie voeren over cijfers, maar ik wil er u op wijzen dat percentages breuken zijn. Uit uw jeugd herinnert u zich wellicht nog dat wanneer de noemer kleiner wordt, de breuk groter wordt. De noemer is hier het totale aantal verkeersongevallen of verkeersdoden of zwaargekwetsten. Het valt op dat die noemer in vergelijking met veel heel andere landen een behoorlijk stuk hoger ligt. Dat zult u toch niet bestrijden ? Bijvoorbeeld in Nederland ligt het aantal heel wat lager. Als die Nederlanders op de Belgische wegen verschijnen houden ze er vaak een totaal ander rijgedrag op na dan in hun eigen land.

De ideale situatie zou natuurlijk zijn dat 100 procent van de verkeersonveiligheid te wijten is aan infrastructuurproblemen en problemen inzake de uitrusting van voertuigen. Bij ons is dat echter helemaal niet het geval : dat geldt slechts voor een klein gedeelte. Een groot deel heeft te maken met wat wij Vlamingen zelf elke dag doen. Hier valt op een relatief goedkope manier iets aan te doen. Dat miskennen vind ik ook een uiting van onverantwoord politiek gedrag. Echt verantwoord politiek gedrag impliceert dat u aan de mensen durft te zeggen dat een groot deel van de oplossingen bij hen ligt. Het is immers niet altijd een kwestie van een minister of een regering die er niet genoeg geld aan besteedt. Dat beweren is een vrijgeleide geven, waarbij iedereen mag doen wat hij wil zolang de minister niet alle kruispunten en wegen opnieuw heeft aangelegd. Iedereen kan vaststellen dat het in de eerste plaats een kwestie van mentaliteit is.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister, ik verwijt u niets. Ik vraag gewoon dat we hierover zouden kunnen discussiëren.

Minister Steve Stevaert : CD&V heeft op haar congres een bocht gemaakt terzake. Uw partij was immers bang om de automobilisten tegen de haren in te strijken. Bij sommigen kwam het standpunt immers te hard over. De heer Ansoms is daar teruggefloten.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister, het stopprincipe staat duidelijk in onze congresstekst. De auto staat op de laatste plaats.

Minister Steve Stevaert : Het stopprincipe is een goed principe, maar het kan niet lineair worden toegepast. Doet men dat, dan zou de kusttram moeten stoppen voor een voetganger. Gaat u dat toepassen ? Neen. Dat wil niet zeggen dat dit geen goed principe is. Maar het is dat niet voor 100 procent.

Geef voor de verkeersongevallen alstublieft niet het signaal dat die de schuld zijn van de weg, want die zijn in hoofdzaak de schuld van de automobilist. 10 procent is te wijten aan de weg, 10 procent aan het voertuig en 80 procent aan de automobilist. Van die 80 procent is drie vierde te wijten aan overdreven snelheid. Dat zijn de cijfers waar we van uitgaan. We hebben 1.500 verkeersdoden. Als we de vergelijking maken met Nederland, zouden we er in principe maar 750 mogen hebben.

Hoe beter we de handhaving doen, hoe correcter de mensen gaan rijden. Dan zullen er meer ongevallen te wijten zijn aan de staat van de weg. In de handhaving zijn we echter nog niet waar we moeten zijn. Dat is ten eerste een fout van de overheid, maar ten tweede ook een fout van de automobilist. Als we perfecte chauffeurs hebben met een perfecte handhaving, dan zal 80 procent van de ongevallen te wijten zijn aan de weg in plaats van 10 procent. 40 procent van de dodelijke ongevallen hebben zelfs niets met een conflict te maken.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister, ik heb daarnet gewoon de vraag gesteld. Het valt me toevallig op, in drie weken tijd en ook in publicaties, dat die verhoudingen hier anders zijn. Ik weet ook wel dat men dat eens moet bekijken. Ik heb gewoon de suggestie gedaan dat daar in de commissie eens ten gronde over zou worden gepraat.

Ik ben gisteren in Avelgem getuige geweest van een initiatief. Ik heb het toevallig ook vanmorgen opnieuw gehoord. Ik heb het hier over de ongevallenregistratie en de statistieken. Allen via dergelijke instrumenten kan men op wetenschappelijke manier het een en ander onderbouwen.

Decaluwe

Ik herhaal mijn pleidooi. Het zijn allemaal bijzonder interessante voorstellen, maar er moeten concrete zaken worden gerealiseerd inzake ongevalregistratie, NIS, politie, verzekeringen, ziekenhuizen, enzovoort. We hadden een voorstel van decreet ingediend. Gelukkig hebben we het ook weer ingetrokken.

De heer Robert Voorhamme : Dat is tegen het voorzorgsprincipe.

De heer Carl Decaluwe : Neen, mijn punt is dat we hier constant zitten te goochelen met cijfers, maar ik heb de indruk dat het ene niet met het andere te vergelijken is. Mijn pleidooi is dat we op een correcte manier en uniform overal dezelfde registratie doen. Dat is een belangrijk element van het mobiliteitsbeleid. Dat is gewoon een vaststelling.

Dan is er nog een tweede vaststelling in verband met uw communicatie. De heer Voorhamme verwijt de oppositie dat zij de oorzaak is. Men moet echter goed het volgende weten. De overheid beweert dat als we alle zwarte punten versneld zouden wegwerken, het aantal verkeersslachtoffers spectaculair zou dalen. Dat is enkele keren naar voren gebracht. Ik was dan ook alweer verrast door de cijfers van deze voormiddag op de studiedag. Het blijkt namelijk dat 85 percent van de ongevallen buiten die zwarte punten gebeurt. Het is dus eigenlijk bijzonder diffuus.

Minister Steve Stevaert : Deze regering stelt 20 miljard frank ter beschikking voor het probleem van de zwarte punten. Ik heb altijd gezegd dat het wegwerken van die zwarte punten onvoldoende is om het aantal slachtoffers spectaculair te doen dalen.

De heer Carl Decaluwe : Het stond zo wel in de krant, mijnheer de minister.

Minister Steve Stevaert : Dat is mijn stelling niet. Dat is de stelling die CD&V en anderen naar voren schuiven.

De heer Carl Decaluwe : Neen, CD&V doet dat niet. Men verwijt de oppositie hier van poujadisme. Het grootste poujadisme komt echter van deze meerderheid, door alle beloften die niet worden waargemaakt. Dat is de harde realiteit. U hebt het over een bedrag van 2 miljard frank voor fietspaden. Het is altijd hetzelfde geld. In de realiteit worden er bijna geen fietspaden aangelegd. Men moet minder communiceren en meer doen.

Minister Steve Stevaert : Mijnheer Decaluwe, als men een zwart punt technisch wegwerkt, maar de automobilist gedraagt zich niet, dan is er een probleem. Ik geef een voorbeeld. Er gebeuren ongevallen omdat er in een weg kuilen zijn. Als men die kuilen wegneemt, dan gebeuren die ongevallen omwille van de kuilen niet meer. De snelheid stijgt dan echter en dan kan het aantal ongevallen spectaculair stijgen omdat men een zwart punt heeft wegwerkt.

De voorzitter : Ik stel voor dat de heer Decaluwe zijn uiteenzetting afrondt. Omwille van het gevorderde uur stel ik ook voor dat we vanmiddag na de actuele vragen voortgaan met dit debat.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister, u kunt ons in de zeer nabije toekomst misschien alsnog van het tegendeel overtuigen, maar dan zal het met een concreet ontwerp van Mobiliteitsplan moeten zijn, dat wordt gedragen door de voltallige regering, en met inbegrip van de nodige inspraakprocedures. U zou daar straks in uw repliek eens een concrete timing van moeten geven. Voor het voorjaar van 2001 is het natuurlijk niet meer. Voor wanneer dan wel? Wanneer zullen we in het parlement een ontwerp van Mobiliteitsplan voor Vlaanderen kunnen bespreken, zoals we hebben gedaan met het RSV? (*Opmerkingen van minister Steve Stevaert*)

Het wordt allemaal weggelachen, maar we spreken hier nu niet over een document van de regering. Het gaat om een voorstel van resolutie, maar vooral om een document van de administratie. (*Opmerkingen*)

Minister Steve Stevaert : De heer Denys geloofde me – en dat is niet bepaald een gemakkelijke man – omdat we het juist aanpakken via de administratie, via het parlement, enzovoort.

De heer Carl Decaluwe : Waarom hebt u dat niet in het regeerakkoord gezet? U bent dan veranderd van stelling.

Minister Steve Stevaert : Het parlement heeft zelfs het regeerakkoord verbeterd. De regering oude stijl zou iets hebben goedgekeurd waaraan geen letter meer zou worden gewijzigd. Ik heb in de vorige regering gezeten, en u zult me daar niets negatiefs over horen zeggen, maar als ik toen van de regering naar het parlement ging, mocht ik niets meer laten wijzigen.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister, er is nu niets van de regering om te wijzigen, want er is zelfs geen stuk van de regering.

Minister Steve Stevaert : Maar de regering zal dit nu goedkeuren.

De heer Carl Decaluwe : Dit voorstel van resolutie goedkeuren is nog geen plan indienen. (*Opmerkingen van de heer Robert Voorhamme*)

Er staat alleen in dat ze een plan moeten maken, maar tegen wanneer ? In het regeerakkoord staat nochtans duidelijk dat er een geïntegreerd mobiliteitsplan komt van de Vlaamse regering in het voorjaar van 2001. (*Opmerkingen van minister Steve Stevaert*)

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mijnheer Decaluwe, u hebt eigenlijk geen recht van spreken. Ik til er zwaar aan dat u het vertikt uw alternatieve visie in het parlement in te dienen als voorstel van resolutie of als alternatief voorstel. U zei dat we maar op uw website moeten gaan kijken. Dat heb ik gedaan, en ik heb de CD&V-voorstellen gedownload. Ik ken ze dus, en ik kan het zelfs eens zijn met het slotprincipe ervan. Maar het is grof dat u vertikt dat alternatief voorstel in te dienen, en dat u de discussie erover eigenlijk hier niet wil voeren.

De heer Carl Decaluwe : We zullen dat doen als er hier een politiek werkstuk ligt van de Vlaamse regering. (*Opmerkingen van de heer Ludo Sannen*)

Er staat niets in. Er staat alleen in dat de regering een beleidsplan moet maken en naar financiering moet zoeken. Dat is niets. Bent u bijvoorbeeld voor of tegen rekeningrijden ? Wij zijn er alvast tegen, maar u hebt er niet eens een standpunt over. Dit is gewoon een agenda omdat u er niet uit raakt. Het is blabla, maar geen plan.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : We zetten de bespreking van het voorstel van resolutie deze namiddag na de actuele vragen verder.

Wij komen om 14.15 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering is gesloten om 13.11 uur.*
